

Originalni naslov teksta:

[Discerning Alien Disinformation](#)

Autor: montalk

Izvor: www.montalk.net

Prevod: B.P.

Prvi dio

Teme: predstojeća Objava / Tipovi vanzemaljaca i njihove sposobnosti / Sposobnost razumijevanja motiva vanzemaljaca / Skrivena strana prisustva vanzemaljaca: sposobnosti prikrivanja, žetva emocionalne energije, programiranje uma / Manipulacija vremenskih linija kroz mijenjanje masovne svijesti / Karakteristike dezinformacija / Uobičajeni načini dezinformisanja / Analiza specifičnih primjera vanzemaljskih dezinformacija / Skriveni red iza kontradiktornih informacija / Analiza primarnih tipova vanzemaljaca i njihova uloga u kontrolisanoj Objavi / Mogući scenario Objave / Trendovi koji nagovještavaju taj scenario / Zašto vanzemaljski plan i program napreduju tako brzo: očuvanje kontrole kroz masovne i nagle promjene / Pozitivni vanzemaljci i kako ih razlučiti od prevaranata / Pregled šire slike i zaključak.

Uvod

Za manje od jedne dekade, čovječanstvo će se suočiti sa jednom neporječivom javnom objavom o prisustvu vanzemaljaca. Kritični izbori ili odluke koje će zatim uslijediti, pretvoriće se u tragične posljedice ukoliko one budu donesene iz ignorantnosti, zbunjenosti, slabosti ili

očaja. Odatle, te odluke će se morati donjeti na bazi istinskih informacija, kako bi se mogla zaštititi ljudska sloboda. Ovo je članak na temu sticanja pronicljivosti koja će biti potrebna kod budućeg ponašanja prema vanzemaljskim silama, kao i učenja na osnovu njihovih sadašnjih metoda obmanjivanja. Mi moramo uzeti u obzir mogućnost prevare od strane vanzemaljaca, tako ćemo morati biti u stanju da eventualne prevare prepoznamo i razotkrijemo.

Razlikovanje dobroćudnih i agresivnih vanzemaljaca je lagano. Mnogo teže pitanje je kako razlikovati pozitivne vanzemaljce od negativnih koji se pretvaraju da su pozitivni. Ovo pitanje je veoma važno jer zasnovano na istraživanjima koja ukazuju na to da nisu sve vanzemaljske stranke iskrene, niti sve one imaju na umu naše najbolje interese. Ukoliko zloćudne sile mogu podmuklo da imitiraju dobroćudne sile, onda svako ko odbija da uzme u obzir ovakvu mogućnost, povećava svoje šanse da postane žrtva prevare. Oni koji malo dublje istraže pozadinu prisustva vanzemaljaca, neminovno će zaključiti da su takve varalice već ovdje na zemlji i da oni vode jedan psihološki rat protiv čovječanstva kako bi ga 'razoružali' od razboritosti ili pronicljivosti i stvorili unutar ljudske populacije želju za njihovim neposrednim dolaskom i preuzimanjem uprave.

Ukoliko mi uspostavimo diplomatske odnose s ovim prevarantskim silama a da ih istovremeno ne razumijemo kao takve, onda ćemo biti osuđeni da ponovimo istoriju, po poslednji put. Sjetimo se kako su američki indijaci prodavali njihovu zemlju za jeftine činčuve i pogažena obećanja ili kako čak današnji Amerikanci predaju svoje ljudske slobode tiranima u ime svoje sigurnosti. Ako se nešto dešavalo ranije, šta to sprečava da se iste stvari ne ponove? Ništa, osim svjesnosti da se ovaj put može odlučiti i postupiti drugačije. Da bi spriječili tu mogućnost, mi moramo biti svjesni naših prioriteta i razviti jedno razborito razumijevanje razlike između pozitivnih sila i negativnih prevaranata.

Pitanje razlikovanja između ovo dvoje moglo bi raskinuti konce kojim je povezana ova cijela prevara. Neki mogu odbiti ovu diskusiju na bazi pretpostavke da svi vanzemaljci moraju biti pozitivni i da ovakav jedan razborit pristup ovoj tematici ne predstavlja ništa drugo do izraz jedne "ksenofobične paranoje". Dobro, možda oni ipak dopuštaju svojim predubjeđenjima i mentalnim programima da se miješaju s njihovom vlastitom sposobnošću prosuđivanja. Na žalost, takvi stavovi su danas prilično uobičajeni uzimajući u obzir razmjere i finese cijele dezinformativne kampanje koja je organizovana od strane vanzemaljaca. Ona je tako suptilno skrojena prema slijepim tačkama u ljudskoj psihi i čovjekovim emocionalnim slabostima, da su svi prevareni, osim onih najrazboritijih i intuitivno najpronocljivijih individua. Kako ona izreka kaže, put u pakao je popločan najboljim namjerama: bez obzira na to koliko se čovjek trudio da ostvari mir, ljubav i napredak, bez istinske svjesnosti o "nepredviđenim poteskoćama", rezultati mogu biti upravo suprotni.

Čvrsto sam uvjeren da pozitivni vanzemaljci postoje i da su aktivni u našem svijetu, međutim, njihova priroda se ne uklapa sa ljudskim predrasudama i očekivanjima. S druge strane, vanzemaljci-prevaranti su oni koji se oblače ruho naših naivnih naučnih, kulturalnih, religijskih i duhovnih predubjeđenja kako bi uljepšali svoj imidž.

Bez znanja o tome kako pozitivni vanzemaljci stvarno izgledaju, ljudi mogu prihvatiti pogrešne alternative. Tako je moj cilj da u ovom članku ispitam neistinite tvrdnje koje se propagiraju od

strane varalica a u drugom dijelu ćemo prodiskutovati i istinsku prirodu pozitivnih vanzemaljaca. To bi trebalo obezbijediti jedan dobar temelj na osnovu kojeg perceptivni čitaoci mogu formulisati njihove vlastite kriterijume, kad se o pronicljivosti radi.

Da bi penetrirao probleme s vanzemalcima, čovjek mora imati dobru intuiciju, razvijenu vještinu opservacije, on mora biti fleksibilan i bistar radeći sa vjerovatnoćama i hipotezama, umjesto da stvari posmatra jednostavno u crno-bijelim dihotomijama. On mora razviti dobar njuh za prepoznavanje dezinformacija i mora biti upoznat sa najnovijim saznanjima do kojih se do sada došlo. Isto tako, on bi trebao imati jedno adekvatno lično iskustvo kad se o ovoj temi radi kao i empatičnu sposobnost da osjeti neiskrenost ili nepoštenje kod drugih. Ukoliko mu neke od ovih sposobnosti manjkaju, onda će on to morati kompenzirati koristeći se više onim što ima na raspolaganju.

Ti kvaliteti su upravo ono na šta sam se sam oslanjao kod istraživanja ovog vanzemaljskog scenarija, kojeg predstavljam u ovom članku. To se trenutno uklapa sa svim što sam doživjeo, istraživao, saznao, vidjeo i intuitivno osjećao u životu. Šta podrazumijeva jednu dobru teoriju? To da ona ne može da se opovrgne uz pomoć činjenica, da je ona najjednostavniji način za objašnjavanje poznatih nam podataka, bez potrebe za ignorisanjem onih podataka koji bi ukazivali na suprotno; da ona pokazuje stvarnu vezu iza stvari koje su se prethodno činile nepovezanim, da se ona može lično ispitati i verifikovati, da je svi novi podaci stalno potvrđuju i da je u poređenju sa alternativnim teorijama, ona najvjerovatnija i intuitivno najrezonantnija teorija koja se istinski poklapa sa iskustvima i opservacijama.

Tokom prošlih 15 godina proučio sam veliki broj knjiga, magazina, predavanja, dokumentarnih filmova, radio emisija, novinskih članaka, vebajtova, i naučnih žurnala koji su se bavili temom prisustva vanzemaljaca. Njih sam interpretirao upoređujući ih sa svojim ličnim iskustvima, koristeći se intuicijom i kritičkim razmišljanjem a uzimao sam u obzir i doživljaje ljudi kojima vjerujem. Iz svega toga sam sastavio jednu hipotezu koja nije jako kompleksna, u vezi s tim koje vanzemaljske vrste ovdje igraju glavne uloge, kakav je dijapazon njihovih sposobnosti, kakvi su tipični načini njihovog ponašanja, kao i kakve su indikacije njihovih mogućih motiva.

Onima koji žele da prouče neke od tih izvora, ovdje sam napravio jedan mali izbor. Imajte na umu da formulisanje jedne dobre teorije ne podrazumijeva pravljenje zakrpi uz pomoć otrcanih informacija, nego izvlačenje suštine iz svakog izvora i dopuštanje da se jedna veća slika sama postepeno pojavi.

[UFOs and the National Security State – Richard Dolan](#)

[Bogovi iz raja – William Bramley](#)

[Atlantis, Alien Visitation, and Genetic Manipulation – Michael Tsarion](#)

[The Mothman Prophecies – John Keel](#)

[Projekat plava planeta – Anonymous](#)

[Extraterrestrial Friends and Foes – George C. Andrews](#)

[The Allies of Humanity, Book 1 and 2 – Marshall Vian Summers](#)

[Secret Life – David Jacobs](#)

[The Threat – David Jacobs](#)

[Into the Fringe – Karla Turner](#)
[Otetit – Karla Turner](#)
[Masquerade of Angels – Karla Turner](#)
[Chasing Phantoms – Carissa Conti](#)
[The Love Bite – Eve Lorgen](#)
[Alien Jigsaw – Katharina Wilson](#)
[Silent Invasion – Ellen Crystal](#)
[Milab Operations – James Bartley](#)
[My Experiences \(Grey, Pleiadeans and Oddities\) – fore](#)

[Secret of the Saucers – Orfeo Angelucci](#)
[Son of the Sun – Orfeo Angelucci](#)
[Far Journeys – Robert Monroe](#)
[Infinite Love is the Only Truth – David Icke](#)
[Donosioci novog svitanja – B. Marciniak](#)
[Handbook for the New Paradigm – George Green](#)
[Revelations of Awareness newsletters](#)
[Kasiopejske transkripte - LKJ](#)
[Talas Serija – LKJ](#)
[Ra Materijal](#)

[God's Gladiators – Stuart Wilde](#)
[Dear God What is Happening to Us – Lynne Grabhorn](#)
[The Case for the UFO Varo Edition – Morris Jessup](#)
[CEVI – Dr William Baldwin](#)
[Phil Schneider lectures](#)
[Alien Digest – Ronald Rummel aka Creston](#)
[The Dulce Papers/Book – Branton](#)
[Matrix I, II, IIIv1, IV – Val Valerian](#)
[Leading Edge Research Journals – Leading Edge Research](#)
[The Thunderbird Chronicles – Michael Topper](#)
[Top Secret / Demon – The Nexus Seven](#)
[The 33 Arks of Soul Resonance Investment Futures – The Nexus Seven](#)

[The Stellar Man – John Baines](#)
[Cracks in the Great Wall – Charles Upton](#)
[The Incarnation of Ahriman – Rudolf Steiner](#)
[Cosmic Pulse of Life – Trevor James Constable](#)

[Napomena: gornji naslovi su ujedno i aktivni linkovi; neki od originalnih linkova su preusmjereni na besplatne izvore.]

Koliko god ova moja teorija bila ispravna ili neispravna, jedno je sigurno: stvarna situacija je mnogo komplikovanija od ovoga što sam ovdje iznjeo. Ako ništa, ovo što slijedi predstaviće jedan minimalan nivo koji je potreban da bi se prišlo proučavanju predmeta vanzemaljaca.

Opis primarnih vrsta vanzemaljaca

Počeu s jednim pregledom onih vanzemaljaca koji ovdje igraju primarne uloge: Grejsi, Reptilijanci, Mantidi i Nordici. Ovo četvoro se naizmjenično javljaju u vanzemaljskoj dezinformativnoj literaturi. Naravno, postoje i druge vrste vanzemaljaca ali one nisu toliko prominentne kao ove četiri koje se pojavljuju iz jednog do drugog izvora. Odatle, preskočiću ove manje poznate vrste i obratiću pažnju samo na ove najpopularnije.

Grejsi su tip vanzemaljaca s kojim se najčešće susrećemo. Visoki su između tri i pet stopa, sa neproporcionalno velikim, kruškastim, glavama. Boja kože im varira od sive, pa do bijele i ima suhu ali veoma elastičnu strukturu. Kosa i ušne školjke im nedostaju, nos i usta su im slabo razvijeni. Grejsi su pozanti po njihovim prominentnim očima, koje su slične mačjim a ponekad su potpuno prekrivene tamnim navlakama. Oči im mogu biti veće ili manje, okrugle ili oblika badema. Prilično spretno se kreću, ali nekako robotski i bez ikakve gracioznosti.

Za Grejse je poznato da ih može uhvatiti panika i da mogu biti frustrirani, međutim, nedostaju im složenije emocije, kao empatija, strast, ljubav a nemaju ni smisla za humor. To nam sugerira da je njihova svjesnost prvenstveno bazirana na primitivnom reptilskom dijelu mozga, dok je ostatak prioritiziran prema intelektualnim i "psi"-hičkim funkcijama (psychic – "vidovnjačkim", prim. prev.). One osobine koje ih čine korisnim, kod njih su previše razvijene, dok su ostale redukovane. Oni su minimalistička životna forma optimizirana specifično za svrhu, za koju je dizajnirana da obavlja.

Grejsi su genetički inženjerisane, psi-hički pojačane "radilice" obdarene rudimentarnim osjećajima i kompjuterski sličnoj inteligencijom. U njihovoj najosnovnijoj formi, oni su vještački inteligentni, podložni programiranju organski roboti, uzgajani u specijalnim kontejnerima uz pomoć prikupljenih bioloških materijala. Grejsi rade u grupama, međusobno su povezani zajedničkim umom, iako svaki od njih pojedinačno ima određen stepen autonomije.

Njihova DNA je modifikacija reptilskog genoma, optimizirana u pravcu maksimalizacije psi-hičkih i kibernetičkih kvaliteta. "Kibernetički" znači da ih se može kontrolisati sa distance, kada je to potrebno. Oni funkcionišu kao daljinske psi-sonde, avatari ili portali preko kojih svijest njihovih pretpostavljenih može privremeno da operiše. Tako, iako su oni u svom osnovnom stanju programirane a istovremeno inteligentne "automacije" s njihovom bazičnom svjesnosti, lako bivaju "zaposjednuti" ili kontrolisani od strane jedne vanjske inteligencije, kad god ova smatra da je to potrebno.

Genom Grejsa može "ubrizgati" psi-hičke ("paranormalne"/"vidovnjačke") i kibernetičke elemente u prijemčive životne vrste preko procesa hibridizacije. Tako se proizvodi jedna nova rasa koja je psi-hički (vidovnjački) potentnija ali čija je svijest mnogo podložnija kontroli. Visoki Grejsi koji se drže mnogo svjesnije i koji imaju više individualiziranu svijest su jedan od ekstremnijih primjera toga, dok oni Grejsi u njihovoj bazičnoj formi predstavljaju samo male radničke drone; tako one prvo često vidimo kako upravljaju ili obavljaju nadzorničke poslove nad grupama ovih drugih. Svaki stepen hibridizacije je ovdje moguć kod bilo koje vrste, uključujući ljude i životinje.

Grejsi se ponekad javljaju u fizičkom obliku a ponekad i u prividno eteričnom. Oni mogu da variraju između tih stanja zavisno od toga koliko duboko su projicirani ili "dimenzionalno rotirani" u našu dimenziju. Ukoliko su dovoljno duboko ovdje da dijele isti nivo s nama, onda će se činiti našim čulima kao potpuno fizička bića. Ukoliko se parcijalno projiciraju, onda će biti nevidljivi našim očima, ali će se motati unaokolo kako bi nas posmatrali ili uticali na nas. Grejsi se mogu intuitivno osjetiti i kad su nevidljivi našim očima, neke životinje ih mogu takođe vidjeti a mogu se percipirati i kod astralnih projekcija, kao i kod promijenjenih stanja svijesti.

Neki od Grejsa nisu fizička bića, nego samo misaone-forme koje su eteričke građe bez fizičkih tijela, te kao takve nisu sposobne da se materijaliziraju u fizički oblik. Njih obično koriste za opsijedanje ("zaposijedanje" ljudi – pogledaj članak Opsjednutost, na stranici Metafizika, veb sajta - galaksija.com, prim. prev.), uticanje na njih i praćenje, dok se "opipljivi" Grejsi koriste za fizičke zadatke, kao što je npr. rukovanje sa ljudskim žrtvama otmica.

Vanzemaljci koji normalno egzistiraju u drugim dimenzijama i kojima odgovara da u interakciji s ljudskim bićima ne moraju sami prelaziti dimenzionalne granice, mogu za te svrhe koristiti Grejse kao daljinske sonde pogodne za fizičko savladavanje, manipulaciju, i ekstrakciju otetih ljudi iz fizičke oblasti. To je zbog toga što su Grejsi uzgojeni uz pomoć korištenja bioloških materija koje potiču iz našeg svijeta, tako da se njihova tijela sastoje od supstanci koje su već u rezonanciji s našom dimenzijom, što im omogućava da lakše operišu unutar fizikalne životne oblasti. To je jedan od glavnih razloga zašto Grejsi dominiraju u izvještajima o otmicama.

Drugi razlog zašto najčešće susrećemo Grejse je taj, što su oni veoma pogodni za isturanje naprijed od strane onih vanzemaljskih i vojnih frakcija koje iz strateških razloga žele da sakriju svoje učesće u fenomenu otmica ljudi. U takve spadaju reptilijanske, mantidske i nordičke vanzemaljske vrste. Oni su nam poznati manje od Grejsa zato što se rjeđe susreću a i njihov broj je manji. To ne znači da su oni manje uključeni u fenomen otmica; oni upravljaju programom otmica iza zavjese i puštaju Grejse da ovi samostalno obavljaju zadatke koji su im dodijeljeni, dok sami intervenišu samo u slučajevima kada neka situacija to zahtijeva.

Reptilijanci su bića humanoidnog tipa s izgledom sličnim aligatoru, uključujući vertikalne zjenice, krljušti a neki imaju i repove. Postoje različite frakcije i tipovi Reptilijanaca, mada svi oni dijele karakteristike kao što su veoma visoka inteligencija a vrlo su dobri i taktički stratezi; neki od njih čak odlično poznaju ljudske jezike. Samo jedna njihova manjina ima relativno benevolentnu orijentaciju, dok se za ostatak čini da su čvrsto zaključani u svojoj genetičkoj predispoziciji prema psihopatiji, sticanju moći i očuvanju kontrole. Ovi drugi takođe često uzimaju učesća kod seksualnog silovanja, mučenja i mutilacije ljudi.

Reptilijanci su transdimenzionalni i mogu se privremeno fizički manifestovati u našoj dimenziji. Oni se obično drže svoje dimenzije gdje egzistiraju u jednom više eteričkom stanju i odakle mogu s distance da upravljaju Grejs-dronovima. Kada koriste nekog Grejsa kao "interfejs", onda preko njega mogu crpiti energiju iz prestravljenih žrtava otmica, koje ovi otimaju ili na neki manipulišu. Ta životna energija predstavlja izvor ishrane i moći za sve inter-dimenzionalne vanzemaljce negativne (OPS) orijentacije, pošto ona služi njihovim eteričkim tijelima i tehnologijama isto kao što fizička goriva služe fizičkim tijelima i tehnologijama. Reptilijanci se

rjeđe viđaju nego Grejsi, a poznato je to da su oni i njihovi prepostavljeni.

Mantidi su bogomoljke veličine čovjeka s ljudskim proporcijama, trokutastim glavama sa velikim očima koje "omotavaju" glavu i dugim povijenim rukama. Oni se rijetko viđaju osim u društvu Reptilijanaca i Grejsa na njihovim brodovima. Svijest im je bez emocija, kalkulativna, međutim, veoma efikasna u tehničkim stvarima. Oni vjerovatno rade kao neka vrsta tehničara koja je specijalizovana za manipulaciju svijesti, mijenjanje vremenskih linija i dimenzionalni inženjering.

Nordici izgledaju kao kavkaski tip čovjeka. Obično imaju svijetlu kožu, plavu kosu i svijetle oči, mada neki mogu da imaju i tamniju kosu. U poređenju s prosječnim čovjekom, Nordik ima bolje razvijenu tjelesnu građu i nešto veće oči. Oni takođe imaju razvijene telepatske sposobnosti i nadljudsku inteligenciju. Nordici su takođe interdimenzionalna bića i normalno egzistiraju iza dimenzionalne zavjese, s tom razlikom što se neki Nordici mogu lakše projicirati na našu ravan postojanja i zadržati se tu duže, nego što su to u stanju Reptilijanci, Grejsi ili Mantidi. Oni se takođe mogu neprimjetno umiješati među ljude.

Nordici se mogu podijeliti u tri kategorije. Oni koji rade s Grejsima i služe im kao poslušni asistenti. To su vjerovatno klonovi ili sintetički humanoidi, a ne pravi Nordici. Druga vrsta su Nordici negativne orijentacije (OPS) koji su viđeni kako kontrolišu i nadziru Grejse, Mantide i Reptilijance. Istinski Nordici su pozitivne orijentacije (OPD), imaju razvijenu individualnost, etiku, dok poštuju i podržavaju slobodnu volju.

Tako nordička fiziologija sama po sebi ne pruža nikakvu indicaciju o njihovoj orijentaciji ili namjerama. To je nadalje komplikovano miješanjem pozitivnih i negativnih Nordika negdje u sredini spektra. Međutim, kvalitativno govoreći, kod negativnih Nordika primjetićemo - hladonoću u njihovim očima, kod pozitivnih – toplinu, a kod sluga – prazninu.

Uloga vanzemaljaca u istoriji čovječanstva

One grupe vanzemaljaca koje su odgovorne za genetički inženjering ljudske vrste i njeno rasijavanje po raznim svijetovima, vjerovatno nisu više s nama. Međutim, neke vanzemaljske vrste, uključujući ove gorenavedene, u poslednje vrijeme su napravile određene modifikacije na ljudskom genomu. Te modifikacije uključuju genetičko programiranje čovječanstva univerzalnim slabostima, sklonostima i manama. Drugu modifikaciju podrazumijeva stvaranje porodičnih linija ("krvnog srodstva", prim. prev.) specifičnih osobina, predispozicija i namijena; posebno onih s odlikama borbene superiornosti, težnje ka političkom elitizmu ili nekim "paranormalnim" ("psi") potencijalima. Nijedna od ovih vanzemaljskih grupa koje su danas ovdje prisutne nema pravo da pripisuje sebi zasluge za stvaranje ljudske rase, mada neke od njih to pokušavaju kako bi si olakšale ostvarivanje svojih namjera.

Istorijski, mitološki, religijski i arheološki zapisi indiciraju da su vanzemaljci otvoreno ulazili u interakciju sa čovječanstvom u našoj dalekoj prošlosti. Bilo je tu nekoliko vanzemaljskih frakcija od kojih je svaka imala svoje sljedbenike među ljudima koji su na njih gledali kao na bogove i tako bivali uvučeni u njihove predstave. Nešto od toga je evidentno i u Starom Zavjetu. Na osnovu biblijske hronologije, čini se da je negdje od 1000-te godine pne, ljudsko-vanzemaljska

interakcija počela da se sve više sakriva, prelazeći sa bogova koji su otvoreno hodali po zemlji, na njihove privatne susrete sa odabranim individuama u smislu subjektivnih vizija i neodređenih svjedočenja.

Dok je za ljudsko društvo prisustvo vanzemaljaca izbljedio, pretapajući se iz stvarnosti u mitove, vanzemaljske frakcije su i dalje nastavile s izvođenjem svog plana i programa, ali u tajnosti. To je uključivalo i osnivanje kojekavih tajnih bratstava kojima su prenesena posebna tajna znanja i moći, kako bi ovi mogli upravljati pravcem kojim se naša civilizacija kreće i djelovati u skladu sa ciljevima njihovih “dobročinitelja” ili mentora. Tajna društva su dosta varirala što se njihove orijentacije tiče, neka su se koncentrisala na skupljanje istinskog znanja i dominaciju nad svijetom; drugi su se trudili da štite ezoterička znanja od zloupotrebe i pokušavali su da se suprostave korumpiranim silama.

Može li ljudski um shvatiti vanzemaljske motive?

U vezi s namjerama vanzemaljaca, moramo imati na umu da bez obzira na to što su oni na neke načine uveliko različiti od nas, na druge su istovremeno i slični. Ove vrste koje najčešće srećemo, - bilo da se radi o Nordicima, Reptilijancima, Grejsima ili Mantidima – humanoidnog su tipa, imaju torzo sa dvije noge i dvije ruke, kao i glavu sa dva oka, nosom i ustima. Oni su smrtni, potrebna im je hrana za preživljavanje a putuju u vozilima. Oni mogu da komuniciraju s ljudskim bićima telepatski a ponekad i verbalno.

Na osnovu informacija od onih koji su otimani ili kontaktirani s njihove strane, kao i tzv. “insajdera”, većina njihovih mogućih međuzvezdanih tački porijekla — Sirius, Arcturus, Procyon, Pleiades, Zeta Reticuli — su manje od stotinu svjetlosnih godina udaljene od zemlje. To predstavlja manje od 0.1% prečnika naše galaksije Mliječni put. Sličnost i blizina su značajni u smislu da postoji mogućnost da ovdje imamo posla s nekim od naših kosmičkih rođaka, bilo da se radi o našim budućim evolutivnim izdancima koji su doputovali unatrag kroz vrijeme, vanzemalcima koji su nas genetički modifikovali “na njihovu sliku i priliku” ili drugim varijantama humanoidnog uzorka koji je rasijan po drugim svijetovima i sektorima ove galaksije.

Odatle, motivi vanzemaljaca ne mogu biti toliko strani da bi potpuno predstavljali jednu misteriju za ljudske umove. Mi možemo steći kakvu takvu sliku njihovog mentalnog sklopa i namjera uz pomoć jednog dovoljno širokog i dubokog istraživanja, lične interakcije, vidovnjaštva, ili jednostavno dosezanja rezidualnog znanja koje nam je preostalo iz nekih drugih naših inkarnacija u kojima smo i sami bili vanzemaljci.

Na temu njihove motivacije, pogrešno bi bilo intelektualizirati na osnovu uobičajenih naučnih ili religijskih pretpostavki a istovremeno odbacivati podatke koji potiču iz manje konvencionalnih izvora. Prevara vanzemaljaca se upravo oslanja na te naivne pretpostavke koje formiraju jednu prostu i prekomijerno antropomorfičnu masku plauzibilnosti, kako bi sakrili svoje stvarne namjere.

Šta nam o sposobnostima vanzemaljaca otkrivaju podaci koji su prikupljeni na osnovu opservacija

Razumijevanje plana vanzemaljaca uopšte nije lako, ali to takođe nije ni nemoguće. Tom pitanju se može prići, ako ništa onda bar djelomično, i uz pomoć intuicije, svjesnosti i pronicljivosti. Prvi korak podrazumijeva sticanje boljeg razumijevanja njihove istinske prirode i sposobnosti, jer nam to daje indikacije o njihovim potencijalnim motivacijama. Pogledaćemo do kakvih se saznanja došlo na polju proučavanja NLO-a i otmica ljudi.

Vanzemaljski brodovi mogu se činiti iznutra većim, nego spolja, imaju velika ubrzanja i postižu ekstremno velike brzine. Putuju supersoničnim brzinama bez izazivanja zvučnog praska; u stanju su da prave oštre zaokrete bez posljedica inercije, mogu preskakati iz jedne lokacije u drugu kao kod teleportiranja i mogu postati nevidljivim. Kada lebde na malim visinama iznad auta ili kuća, često se čuje jedan tipičan pulsirajući šum. Čini se da njihov mehanizam za letenje proizvodi pulsirajuća gravitaciona polja koja su sintetisana od pojedinačnih talasnih formi, što se onda pretvara u jednu usmjerenu pogonsku silu.

Sve to nam indicira da su oni ovladali tkaninom vremenaprora. Vanzemaljska tehnologija može mijenjati lokalne gravitacijske potencijale, te tako mijenjati i vremenske tokove, komprimirati prostor, neutralisati inerciju itd. Nevidljivost i teleportacija nam sugerisu da oni takođe imaju pristup i hiperprostoru, praveći manji pomak u hiperprostor kako bi postali nevidljivi ili veći kad žele da naprave kraticu do neke druge lokacije.

Odatle, njihova tehnologija je po svojoj prirodi ultra-relativna i hiperdimenzionalna. Vanzemaljci mogu da lebde ili da se kreću kroz čvrste zidove. Uz pomoć jednog posebnog svjetlosnog snopa kojeg emituju sa svoje letjelice napolju, oni mogu da naciljaju, levitiraju i izvuku čovjeka, odnosno, žrtvu otmice iz njegove kuće kroz čvrste staklene prozore, zidove i druge strukture koje ne sadrže željezo. Tom prilikom se žrtva otmice ne dematerijalizuje u energiju ili sitne čestice, nego jednostavno "klizne" kroz barijere kao jedan list papira preko drugog.

Vanzemaljska tehnologija može da stvara "crvotočine" ili kratke "tunele" kroz hiperprostor između udaljenih tačaka u vremenuprostoru. To se može manifestovati kao jedan portal koji se otvori u sobi žrtve otmice i vodi sve do neke podzemne baze vanzemaljaca.

Oteti mogu da osjete nagli prestanak zvukova iz vanjske prirode (kao npr. cvrcanje cvrcaka može naglo da utihne) kod samog početka otmice. Oni takođe mogu ponekad osjetiti nagle promjene u vazdušnom pritisku, neprijatne promjene u kontrastu između svjetlosti i sijenki u sobi, zrak u sobi može dobiti boju ćilibara, čovjek može imati osjećaj kao da njega ili njegovu neposrednu okolinu poklapa neki veliki plašt ili zvono. To su neke od indikacija da je lokalno područje dimenzionalno izolovano od okolnog vremenskog toka, tako da za potencijalne svjedoke koji se nalaze izvan tog "mjehura", otmica se dešava u djeliću momenta, te je tako nisu u stanju ni primjetiti. U nekom drugom slučaju, otmice bi bilo nemoguće izvoditi u gusto naseljenim područjima. Taj "mjehur" takođe predstavlja jednu "pomaknutu" životnu sredinu u kojoj otmičari mogu mnogo lakše da operišu, jer se tu radi o nekoj vrsti "međuprostora" (oni su tu kao "na pola puta").

Otimači takođe imaju fiziološku i psihološku kontrolu nad njihovim žrtvama. Na primjer, kod abdukcija na putu, vozač iznenada dobija neodoljiv nagon da zaustavi auto pored puta. Žrtve

otmica koje su budne kod kuće, mogu iznenada dobiti želju da idu na spavanje, ili jednostavno osjete kako im volja i samokontrola slabe i kao da neka teška zavjesa pada na njih, tonući u san. Grejsi imaju telepatske sposobnosti kojima mogu da savladaju žrtvu otmice, da induciraju u nju strah ili da ga odstrane a mogu kod žrtve inducirati i privremenu paralizu.

Nisu sve otmice fizičke prirode. Kod nekih se ne otima tijelo, nego samo duša, tačnije rečeno eteričko i astralno tijelo, koji se za vrijeme sna prirodno odvajaju od čovjekovog fizičkog tijela i lebde nad njim. Duša se izvuče iz tijela uz pomoć vorteksnog "vučnog" snopa a onda se dimenzionalno prebaci gore, gdje je otimači skeniraju i manipulišu na razne načine, prije nego što je vrate natrag u tijelo. Žrtva otmice je rijetko kad svjesna bilo čega od svega toga, osim ukoliko se slučajno ne probudi za vrijeme otmice; u tom slučaju je moguće korištenjem vlastite volje pružiti otpor, odnosno, savladati onaj vorteksnog snop, vratiti se natrag u svoje tijelo i probuditi, te tako i spriječiti otmicu. Tako su inter-dimenzionalni vanzemaljci sposobni da direktno manipulišu i nefizičke komponente ljudskog bića a ne samo fizičke.

Sve ovo što je gorenavedeno spada u neka osnovna saznanja iz istraživanja otmica ljudi od strane vanzemaljaca. Manje nam je poznato to u kom stepenu vanzemaljci manipulišu misli, osjećanja, percepciju, životne događaje i samu istoriju. Još manje su nam poznate njihove ezoteričke i nefizičke motivacije. Informacije o tome moraju se destilirati iz područja koja su izvan uobičajene skale istraživanja abdukcija. To se čini i uz pomoć korelacije ličnih iskustava s iskustvima drugih, mnogih pažljivih opservacija i ispitivanja, sugestija i inspiracija iz nekonvencionalnih izvora, kao i kreativnog rješavanja slagalice kod koje se komadići na površini čine nepovezanim sa fenomenom otmica, kao npr. neke ideje koje potiču iz okultnih, gnostičkih, šamanskih, religijskih ili duhovnih dijela. To ćemo diskutovati u sljedećem dijelu.

Kraj prvog dijela

Drugi dio

Prevod: Arja

Sveprožimajuća ali skrivena priroda vanzemaljske kontrole

Vanzemaljske interakcije nisu ograničene samo na misteriozna viđenja sa daljine ili abdukcije, koje se događaju nekolicini retkih pojedinaca. To nije nešto što se može zadržati na intelektualnoj distanci, pri čemu, ako nikada niste videli NLO niti znate da ste oteti, vanzemaljci nisu prisutni u vašem životu. U stvarnosti vanzemaljci su po svemu sudeći sveprisutni, zahvaljujući svojoj interdimenzionalnosti, koja proširuje njihov uticaj ne samo do naših kuća, već i do naših umova. Niko nije imun na to osim ljudi bez ikakvog interesovanja ili onih sa punom, taktičkom svešću koji preduzimaju aktivne protivmere. Uspeh u ugrožavanju makar jedne vanzemaljske frakcije će privući njihovu pažnju, što vodi do stalnog prikriivenog

posmatranja i vršenja uticaja. Oni nemaju logističkih ograničenja u pogledu toga na koga će ciljati i u kojoj meri.

Kao što je spomenuto, vanzemaljci se mogu skrivati u blizini gotovo nevidljivi. Izraženo terminima fizike, to se događa kada još nisu potpuno 'uvijeni' u našu dimenziju, kada funkcije kvantnog talasa još nisu kolapsirale u našu realnost, kada njihove kvantne faze nisu potpuno obuhvaćene našima. U okultnoj terminologiji to se događa kada se manifestuju na eteričnom planu, ne kondenzujući se sasvim u fizičku realnost. Eterični plan je prelazni granični sloj između fizičkog i nefizičkog, koji funkcioniše kao nevidljivi supstrat fizičkog sveta, ali sadrži energije, bića i konstrukte koji utiču na fizički plan na kvantnom nivou. Razmišljajte o tome kao o backstage-u naše realnosti, oblasti iza zavese naše ograničene percepcije preko pet čula.

U tom nevidljivom ili eteričkom stanju vanzemaljci mogu da posmatraju mete, a da sami ne budu opaženi. Približivši se svojim metama, mogu mnogo efikasnije da projektuju snažne misli u podsvest te osobe, dajući impulse, ideje ili inspiraciju, koje će osoba posmatrati kao svoje i delovati na osnovu njih, ne postavljajući pitanja o njihovom poretku ili racionalnosti.

Mogu dosegnuti telo osobe i manipulirati njene čakre i tokove eteričke energije, da bi izazvali određene promene, koje mogu rezultirati bilo čime od povećanih ili umanjnih psihičkih sposobnosti do emocionalnih i mentalnih disbalansa i fizičkih bolesti. Grejsi u eteričnom stanju su poznati po tome da se priljubljuju uz osobu kao nevidljivi paraziti, subtilno utičući na mišljenje, osećanja i ponašanje te osobe, čak i tokom svakodnevnih aktivnosti. Vanzemaljci koji traže životnu energiju za svoju ishranu, mogu takođe boraviti u blizini ljudskih aktivnosti visokog emocionalnog ili seksualnog naboja, ili stresnih situacija, da bi požnjeli otpuštenu energiju.

Mete takođe mogu da dobiju eterične implante, „spravice“, koje su im prikačene spolja, eterične uređaje ili čitave posmatračke skalamerije, instalirane u njihovim domovima u svrhu posmatranja i vršenja uticaja. Ta ista sposobnost može da graduira do stvaranja vanzemaljskih baza koje koegzistiraju na vrhu fizičkih ljudskih militarnih baza ili aerodroma, na primer, i preklapaju se sa njima zahvaljujući dimenzionalnom pomeranju, zauzimajući naizgled isti trodimenzionalni prostor.

Ove stvari se odigravaju izvan domašaja percepcije normalne budne svesti i mogućnosti za detekciju putem standardnih uređaja za snimanje ili naučnih instrumenata. Međutim, životinje mogu da percipiraju eteričke aktivnosti, kao i vidovnjaci drugim vidom, pojedinci prilikom buđenja iz sna u kratkom hipnopompičnom stanju i oni čija je svest izmeštena iz fizičke realnosti putem određenih halucinogena. Eterična bića i naprave se ponekad mogu prikazati u simboličnom obliku u snovima, mada sami snovi nisu pouzdan indikator za ono što se odvija u eteričnom okruženju.

Zbog njihove skrivene prirode nijedan od ovih fenomena nema kredibilnost u očima istraživača, ukalupljenih u ljuske, ili ljudi sa usputnim interesovanjem za temu vanzemaljaca. Zbog toga ovi aspekti vanzemaljskog prisustva, koji su možda najzastupljeniji, predstavljaju i one koje ogromna većina ne opaža i koje dovodi u sumnju. To je prednost svake skrivene agende, da projektuje lažan front na površinskom perceptivnom nivou, dok sve važne aktivnosti obavlja na skrivenim planovima.

Vanzemaljske abdukcije takođe imaju svoju dualnost. Na površini, svrha abdukcija je korišćenje ljudi za naučna istraživanja i eksperimente, kao biološki izvor za proizvodnju ljudsko-vanzemaljskih hibrida i za trening otetih za kampanje obelodanjivanja, mira, očuvanja okoline i druge politički korektne teme. Dok ti elementi zaista postoje u fenomenu abdukcija, druge manje uzvišene namene su takođe prisutne, ali ostaju prikrivene.

Žetva energije i implantati

Jedan od tih skrivenih elemenata je žetva životne energije od otetih putem traumatizovanja strahom, užasom, bolom, seksualnim nasiljem, poniženjem ili očajanjem. Negativne emocije aktiviraju gustu emisiju suptilne energije iz otetog koja se onda prikuplja. Grejsi pored otetih mogu da funkcionišu kao sifoni kroz koje udaljeni reptili mogu da usisaju energiju. Postoje brojni načini da se to izvede, u koje spada i simulirana medicinska procedura, čija je istinska svrha onesposobljavanje i mučenje otetog pod prividom neophodnog istraživanja. Većina je prekrivena slojevitom paravan-memorijom o pozitivnim iskustvima, pri čemu oteći može imati nejasna sećanja da je odveden i iracionalno divno osećanje o tome sa jedne strane, ali anksioznost i post-traumatični stres sa druge.

Druga metoda je kreiranje atmosfere straha u životu otetog, strah da bude ponovno odveden, strah da će njegova deca postati mete i strah od jezivih vanzemaljaca koji se noću šunjaju oko kuće. Izveštaji otetih da su odvedeni od strane reptilskih entiteta nisu neuobičajeni i to bi bila direktnija metoda žetve energije i psihičkog slamanja otetog.

Žetva energije nije ograničena na abdukcije; ona se odvija na globalnoj skali na način sličan kao na farmi, gde god postoje grozdovi emocionalno nabijenih situacija koje ispuštaju upotrebljive količine energije. Primeri: velike bolnice, velike sportske manifestacije, zone prirodnih katastrofa, bilo koji događaj sa masovnim nesrećama i zone zahvaćene ratom i glađu. Ova energija se koristi za ishranu i napajanje određene eterične tehnologije i za interdimenzionalne manevre.

Neki vanzemaljski implantati se napajaju tom energijom, posebno eteričke vrste implanta. Kao i svaka eterična misaona-forma oni se deaktiviraju ako su isključeni sa izvora energije. To se događa kada čovek odbije da se prepusti određenim emocijama niskih frekvencija koje održavaju te implante, obično istim onim emocijama koje ti implantati i podstiču.

Vanzemaljski implantati su dizajnirani ne samo za svrhe posmatranja, već i za vršenje uticaja na daljinu. Fizički implantati u mozgu mogu da osmatraju misli i proizvode efekte dezorijentacije kada se javi nepoželjna linija razmišljanja. Oni mogu da snime nečije misli, osećanja i percepciju radi periodične analize koju vrše vanzemaljski posmatrači. Izvedeni podaci se mogu upotrebiti da se uoče slabosti, preteći trendovi i korisne tendencije, koji se mogu uzeti u obzir tokom narednih manipulacija. Eterični implantati mogu biti smešteni bilo gde u zavisnosti od njihove funkcije, uključujući i glavu da bi ometali misli, donji torzo da bi prodrli u donje čakre i manipulirali nižim emocijama ili bilo gde drugde zbog praćenja ili u druge svrhe.

Programiranje uma

Sledeći dominantan, ali retko spominjan aspekt abdukcija je programiranje uma, instaliranje štetnih, posthipnotičkih komandi u podsvest otegot. Komanda da zaboravi abdukciju i da se seti paravan-memorije je samo jedna od manifestacija ovog fenomena, koji se lako može upotrebiti za mnogo zloćudnije svrhe.

Te komande se daju dok je oteti u veštački izazvanom hipnotičkom transu i mogu da stoje latentno u podsvesti dok ne budu aktivirane satima, danima ili nedeljama kasnije da bi proizvele snažnu kompulziju da se izvrši komanda. One mogu delovati i kontinuirano, da bi usmerile misli, osećanja, percepciju i reakcije u unapred određenom pravcu. Cilj programiranja uma je modifikacija ponašanja u pravcu povlađivanja agendi i veće pokornosti otimačima i programerima uma. Vanzemaljske posthipnotičke komande se daju telepatski i povezuju sa neverbalnim inputima, koji osnažuju prateće verbalne komande.

Programiranjem uma se indukuje željeno ponašanje, a neželjeno potiskuje. Primeri za prvo obuhvataju opsesiju dezinformativnim idejama, intenzivnu želja za narednim abdukcijama, započinjanje veštački orkestrirane veze sa drugim otegotim i kompulziju da se govori i racionalizuje protiv ideja koje su suprotne agendi. Primeri za drugo obuhvataju iznenadni i potpuni gubitak vere u aktivnosti koje bi mogle potkopati vanzemaljske kontrolu, iracionalni antagonizam prema prijatelju, tako da se prekine odnos, veliku averziju prema određenoj liniji istraživanja ili jednostavno čarolija zaborava ili pospanost, kad god se približi zabranjenoj teritoriji.

Ukoliko je neki oteti određen za eliminaciju jer je postao suviše svestan, nepredvidljiv ili uticajan u protivljenju agendi, tada programiranje uma postaje alatka za udare u podsvesno ranjiva mesta, simultano tokom dužeg perioda. Ono skrhaiva metu putem ponavljanih indukcija sumnje, cinizma, straha, anksioznosti, apatije, oklevanja, razdražljivosti, agresivnosti, depresije, perverzija, suicidalnih tendencija i drugih auto-destruktivnih misli i osećanja. Ovi simptomi nisu samo indikator za programiranje uma, već su pre selektovani iz reda ljudskih disfunkcionalnosti za indukovanje putem programiranja, zbog svoje posebno destruktivne prirode.

Ljudi, koji su nesvesni programiranja uma, bivaju najlakše slomljeni, jer posmatraju te neželjene misli kao svoje. Ključ za osujećenje programiranja uma je identifikacija iracionalnih impulsa kada se pojave, korišćenje snage volje da bi im se oduprlo dok ne prestanu, zatim analiza i utvrđivanje koja su se lična ranjiva mesta ispoljila tokom iskustva.

Iako manipulativni vanzemaljci mogu da koriste pretnje, odmazde, kazne i uznemiravanje, da bi ostvarili svoj cilj, problem je što su te taktike očigledne a ne suptilne, tako da ih meta mnogo lakše postaje svesna, čime su umanjeni njihovi izgledi na uspeh. Mnogo je efikasnije potpuno zaobići svesni um, ušunjati se ispod praga svesti i na taj način umanjiti mogućnost sumnje i otpora. Vanzemaljci su mnogo sofisticiraniji nego što se veruje, pogotovo kada je reč o njihovim taktikama ubeđivanja.

Hiperdimenzionalna manipulacija

Da bi se dala indikacija o nivou sofisticiranosti, razmislite o tome da je programiranje uma često praćeno drugim setom alatki, koje vanzemaljci poseduju, naime, sposobnošću da vide verovatnu budućnost, da naprave male promene u prošlosti da bi izmenili uslove u sadašnjosti i time promene (vektor) verovatnoće tih mogućih budućnosti i uspešno programiraju ljude za funkcionisanje u ulozi strateških igrača koji izvode određene akcije.

To omogućava veštačku orkestraciju problematičnih životnih situacija u kojima će meta reagovati na najštetniji način u skladu sa posthipnotičkim programiranjem. Spoljna realnost i podsvest su složene kao domine, tako da u određenom trenutku one sruše jedne druge proizvodeći željeni ishod. To se može iskoristiti da se meta socijalno izoluje, da se razbije network, potkopa organizacija, spreči saradnja na projektima i omete donošenje kritičnih odluka. Sve ovo je rutina za hiperdimenzionalna bića koja imaju pristup do naših umova, koja imaju veoma dobre sposobnosti posmatranja i koja nisu ograničena linearnim vremenom ili logističkim nedostacima.

Zašto bi se zamarali baveći se pojedincima? Zato što male akcije mogu imati velike konsekvence. Interdimenzionalni entiteti imaju stalni pregled nad našom vremenskom linijom, u stanju su da vide prošlost, sadašnjost i budućnost simultano kao inteligentnu, dinamičnu, kompleksnu mrežu kauzalnih segmenata i da odaberu tačke sa kojima će ući u interakciju.

Preko različitih kvantnih i metafizičkih faktora, oni su do različitih stepena ograničeni u tome, koliko od te mreže mogu videti i menjati. Njihov standardni način operisanja je ciljanje na kritični momenat u vremenskoj liniji gde je naša budućnost najviše u fluksu i gde najmanji podsticaj sa njihove strane može da proizvede u najvećoj mogućoj meri povoljan ishod za njih. Ovi trenuci su odabrane tačke, gde se pravolinijska sekvenca događaja deli na više mogućih budućnosti.

Osoba, od čijih odluka ta budućnost zavisi je onda ciljana putem programiranja uma, direktnim telepatskim ubeđivanjem, verbalnom prinudom od strane ljudi, koji su mentalno usmereni ili bez svoje volje podstaknuti da igraju tu ulogu, vođena kroz veštačke sinhronicitete (neobične slučajnosti dizajnirane da kreiraju varljiv utisak da je neka odluka ispravna), dezinformativne snove ili vizije i druge kreativne oblike prinude.

Jednostavnim uticanjem na njen ili njegov um da načini drugačije izbore, vremenska linija se može promeniti. Male promene pomeraju granice igre i otvaraju mogućnosti za veće promene, koje sa svoje strane pripremaju pozornicu za još veće. Nijedan izbor usmeren na vremensku liniju nije suviše mali da bi bio cilj, jer male odluke u kaskadama mogu da proizvedu veće efekte duž vremenske linije. Strpljivim i strateškim sprovođenjem ovog procesa vanzemaljski manipulatori vremenskih linija pokušavaju da postignu krajnji cilj potpune promene mreže vremenskih linija u svoju korist i time osiguraju verovatnu budućnost u kojoj će postići nepobitnu dominaciju nad svojim neprijateljima.

Manipulacija masovnom svešću

Za čovečanstvo se krajnja tačka izbora brzo približava i podrazumeva globalnu odluku u vezi sa našim odnosom sa vanzemaljskim snagama, koje će se do te tačke otkriti. Da li su ljudi na

Zemlji spremni da donesu tu odluku? Ne, ali vreme je isteklo. Kako stvari sada stoje, odluka će biti snažno obojena pretpostavkama, koje leže u osnovi naših različitih kultura, obiljem religioznih očekivanja i uskogrudim preporukama akademske naučne javnosti koja nema ključeve za skrivene nivoe vanzemaljskog prisustva. Ono što bi trebalo da bude odluka donesena na osnovu informacija, postaje dezinformativna odluka zahvaljujući širenju obmanjujuće vanzemaljske propagande i uticaju kompromitovanih lidera na mišljenje ljudi, usmerenih na to da ubede gladne umove u selektivne dokaze i uglađena mudrovanja.

To je slučajno na istoj liniji sa hiperdimenzionalnim osvajanjem. Umesto grubog fizičkog oružja, ovde se koristi nefizičko oružje za bitku za ne-fizičku teritoriju. To je način psihološke, metafizičke i interdimenzionalne borbe. Budući da je svest temelj realnosti, manipulacija svešću je ono što osigurava kontrolu nad umovima i dušama čitave civilizacije i time nad njenom sudbinom i relanošću. I to je opasnost sa kojom se sada suočavamo.

Kraj drugog dijela

Treći dio

prevod: B.P.

Priroda dezinformacija

Dezinformacija je najfunkcionalnija alatka za manipulaciju svijesti masa. Dok kod nas nikad ne vlada nestašica naivnih dezinformacija koje su posljedica lošeg rasuđivanja, razmišljanja tipa "šta je babi milo, to joj se i snilo", pogrešnih nagađanja i predrasuda, selektivnosti kod odabira činjenica i najobičnije ignorantnosti; uz pomoć istinskih dezinformacija namijerno se eksploatišu ove naše slabosti, kako bi se oblikovalo vjerovanje i ponašanje ciljane grupe ljudi ili pojedinaca.

Dezinformacija je posebno uspješna kad je njena suština isprepletena s uvjerenjima poštenih individua koje ju rasturaju unaokolo i kojima je na neki način stalo da u nju vjeruju i da je brane. Na primjer, jedna hladna i proračunljiva inteligencija može sastaviti jedan dezinformativni paket kojeg će onda da propagiraju naivne individue kojima se sadržaj tog paketa dopada jer on uspješno štiti identitet njihovog ega, pruža im emocionalnu sigurnost, te će oni tako učiniti sve kako bi ga zastupali ili branili. To omogućuje jednoj maloj grupi nevidljivih dezinformatora da djeluje kroz ogromno tijelo naivnih vektora koji iskreno vjeruju u ono što rade.

Dezinformacija se takođe koristi pažljivo odabranim istinama kako bi uz njihovu pomoć podupirala lažne zaključke. Tu je često zastupljeno i rezonovanje na osnovu pogrešnih pretpostavki, izokretanje logičkih nizova, ili se jednostavno obeshrabruje svako rezonovanje, dok se od ljudi očekuje da zaključuju na emocionalnoj bazi ili jednostavno, na osnovu autoriteta

navodnog izvora dezinformacije. Dezinformacija će često odigrati i poneki strateški gambit, otkrivajući stvarne ali prigodne istine, kako bi se steklo povjerenje u njen izvor ili sadržaj, međutim, samo u onim slučajevima kad se odredi da je potrebno ponešto i žrtvovati za svrhu ispunjenja krajnjeg cilja.

Prepoznavanje dezinformacija

Prepoznavanje dezinformacija je komplikovan posao. On se svodi na obavljanje mentalne biopsije patološke strukture osumnjičenog izvora. Tu od pomoći može da bude pouzdana intuicija, koja može odrediti pretenzije dezinformacije, nakon čega se pristupa određivanju stvarnog problema i njegovoj analizi uz pomoć kritičkog razmišljanja. Te probleme obično predstavljaju lažne pretpostavke, zapostavljanje činjenica koje ukazuju na suprotno, logičke nepravilnosti i prikriveni motivi.

Tačnije rečeno, dezinformacije vanzemaljaca se oslanjaju na ove naše uobičajene psihičke slabosti: lijenost za razmišljanje, nesigurnost ega i njegova težnja za posebnost; naivni optimizam koji može da navede dobre namjere na opasan put; ukazivanje većeg poštovanja kredibilitetima i autoritetima, nego ličnoj razboritosti i intuiciji; razmišljanje u skladu s težnjom ka ispunjavanjem vlastitih želja ("whishfull thinking", prim. prev.); očajna potraga za odgovorima, pa odatle i smanjenje kriterijuma kod određivanja njihove istinosti; oduševljavanje kojekavim "čudima" sve do izrazite lakovijernosti ili želja za razbijanjem dosade.

S obzirom na njenu glavnu funkciju da utiče na nečije mišljenje, najbolja dezinformacija je kratka, glatka i uvjerljiva. Ona maksimalizira svoju kredibilnost tako što uzima bilo koje attribute od strane autoriteta kojeg ciljane žrtva najviše poštuje, dok istovremeno raspršava svaku sumnju da njen izvor to čini kako bi postao slavan ili da bi finansijski profitirao.

Pogrešno je pretpostavljati da ukoliko neko rizikuje objavljivanjem važnih informacija a istovremeno ne zahtijeva nikavu naknadu za to, da on mora biti pošten; nasuprot tome, ono što dezinformacija zahtijeva, to je vjerovanje u njene polu-istine.

Najbolja dezinformacija toliko uredno upakuje svoje laži da priča koju u sebi sadrži može da bude impresivno koncizna, šarmantna, zabavna, i lagana za shvatiti. Bez obzira na sav svoj paralogizam, uz upošljavanje hipnotičkih tehnika, ona uspijeva da izmasira ciljane umove, tako da oni lako prihvate sve ono što im je tu servirano. Ovakva strategija manipulacije nije uopšte egzotična. Specijalisti za psihološki rat, ulični mađioničari, neuro-lingvistični programeri i urednici propagandnih programa, redovno je koriste prilikom obavljanja svog posla.

Dezinformacija bi idealno morala da eksploatiše najdublje porive, strahove i "slijepe tačke" kod onih koji se nalaze na njenoj meti.

Naravno, tu postoje i određene varijacije u skladu s tim o kakvom se tipu ciljane publike radi. Odatle, proizvođači dezinformacija će koristiti različite metode i izvore kada ciljaju različite grupe ljudi. Kada žele da koriste određene individue kao nesvjesne agente za promociju prevare, onda će njihov odabir žrtava zavisiti od toga koliko lako će slabosti određene žrtve dozvoljavati njoj da bude upecana da obavlja određene zadatke, kao i to, koliko se njene vrline

mogu koristiti za vrbovanje šire publike, igrajući na kartu slabosti iste. Na taj način se uspostavlja jedan lanac uticaja koji stiže do javnosti preko posrednika koji ostavlja dojam obrazovanja i poštovanja.

Dezinformativni putevi

Ovo što slijedi je istraživanje nekoliko puteva koji se koriste za dezinformisanje od strane vanzemaljaca, kao i razloga zašto su oni kao takvi pogodni i efikasni. To nam takođe indicira koliko je lako zavarati one koji se bave istraživanjem tzv. "rubnih područja," ukoliko ne obraćaju pažnju na neke mogućnosti koje ćemo ovdje navesti. S obzirom da se isti ovi putevi mogu koristiti i za protok istinitih informacija, moj cilj nije to da ih generalno diskreditujem, nego samo da ukažem na neke njihove potencijalne mane.

"Kanalizator"

Sažetak: Kanaliziranje ("channeling", prim. prev.) podrazumijeva kad jedna ili više individua dozvoljavaju sebi da budu korišteni od strane neke nevidljive inteligencije kako bi ova mogla saopštiti neke informacije kroz njih. To uključuje korištenje "ouija-ploče", medijumska stanja transa, automatsko pisanje, kao i svjesnu verbalizaciju intuitivnih utisaka. Radiestezija uz pomoć klatna, testiranje mišića (kineziologija), kao i gledanje u kristal, takođe može omogućiti jednu takvu komunikaciju. Izvor kanaliziranih informacija može se predstaviti bilo kako, kao vanzemaljac, anđeo, neka umrla osoba, demonsko biće, poznata istorijska ličnost, vremenski putnik, inter-dimenzionalni entitet, podsvijest ili neki bezlični arhetip.

Jačina izvora: Diskarnirani entiteti, vanzemaljska bića i napredne vojne frakcije mogu prenositi verbalne i vizuelne informacije na daljinu, bilo na elekromagnetni ili telepatski način. Oni takođe imaju određene mogućnosti za indukciju nekih paranormalnih fenomena, predviđanje budućnosti i režiranje sinhroniziranih događaja koji bi trebali da dokažu njihovo postojanje, odnosno, da izazovu kod prijemnika stanje strahopoštovanja ili pokornosti. Tu se koristi paralogički koncept da je istina o postojanju izjednačena s postojanjem istine, gdje se ignoriše mogućnost da jedan stvarni izvor može pružati i lažne informacije, u skladu s tim kako mu to odgovara. Takve demonstracije sveznanja, svemoći i prekognicije, isključuju mogućnost da se tu radi o nekim fabrikacijama od strane 'prijemnika' (osobe koja vrši kanaliziranje, prim. prev.) ali isto tako ne dokazuju ni istinitost izvora kojeg se kanalizira.

Kanaliziranje takođe dozvoljava prevarantskim silama da ostanu potpuno anonimne, a daje im i slobodu da se lažno predstavljaju i izmišljaju razne priče. Prema tome, kanaliziranje je vrlo adaptivno prema slabostima osobe koja ga izvodi. Isti izvor može neprestano mijenjati identitet u bilo šta, što zvuči najautoritativnije.

Slabosti vektora: Uspostavljanje i održavanje veze zahtjeva mentalnu disasocijaciju od strane svjesnog uma osobe koja vrši kanaliziranje, tako da izvor može proći što lakše i uz što manje otpora. To podrazumijeva odricanje od svoje slobodne volje, tako da manipulativni entiteti mogu zloupotrijebiti takve ponude i ukorijeniti se u umu 'kanalizatora', mnogo dublje nego što bi oni to normalno bili u stanju. U najgorim slučajevima, to može dovesti do zaposjednutosti, gdje će 'kanalizator' prenositi dezinformacije ne samo za vrijeme seansi, nego on tu postaje

jedan pokretni produžetak negativnog entiteta, promovišući određene programe na jedan mnogo širi način.

Ostavljanje na stranu vlastite svijesti za vrijeme seansi kanaliziranja može dovesti osobu koja vrši kanaliziranje do navike da ostavlja po strani svoju ličnu razboritost i da tako prestane sama kritički da razmišlja. Ona će tada jednostavno prihvatati i oslanjati se na sve što joj je servirano, pogotovo ukoliko je izvor očara snabdijevajući je nekim prigodnim, mada u suštini, trivijalnim istinama.

Snaga vektora: Uloga običnog glasnika oslobađa 'kanalizatora' odgovornosti da lično brani istinitost primljenih informacija. Isto tako, sam izvor je oslobođen potrebe da stalno dokazuje svoje tvrdnje uz pomoć svoje samoproglashene autoritarnosti kao i nekih drugih posebnih opravdanja. Uz pomoć kanaliziranja, dezinformacijama se daje neograničena kreativna širina i jedan smion i direktan izražaj a one tvrdnje koje daleko prevazilaze uobičajene koncepte, biće olako prihvatane od entuzijasta koje takve metode oduševljavaju. U nekim slučajevima kad su izvor i prijemnik posebno zanimljivi i fascinantni, oni se mogu uzdići do kulturnih ličnosti, odnosno, osvojiti nivo poznatih estradnih zvijezda, pa onda postaju autoriteti, tako da taj faktor onda poništava svaku potrebu za kritičkim razmišljanjem.

Slabosti kod publike: S obzirom da se kanaliziranje od strane racionalista smatra dubioznim sredstvom za istraživanje, njega više prihvataju ljudi koji sebe s ponosom smatraju otvorenog uma i neometani su ograničenjima hladnog intelekta. Međutim, postoji jedna veoma tanka linija između otvorenosti uma i lakovijernosti; a oni koji će radije zamijeniti zdravo rezonovanje intuicijom, umjesto da ga nadopunjavaju njome, izložit će se opasnosti da postanu žrtve opsjenarskih vještina, emocionalne manipulacije, razmišljanja u skladu s vlastim željama (whishfull thinking, prim. prev.) i drugih oblika subjektiviteta.

Kanalizirana informacija može lako da igra na kartu ovakvih čovjekovih slabosti.

“Posmatrač sa distance”

Sažetak: Posmatranje sa distance (“remote viewing”, prim. prev.) koristi se čvrstim protokolima kako bi se na vidovnjački način skupile informacije o cilju kojeg se posmatra, uz minimalna subjektivna skretanja. Nekoliko “posmatrača sa distance” mogu se koncentrisati na istu metu i primiti slične impresije, koje se nakon toga analiziraju kako bi se što ispravnije procijenio predmet posmatranja. Javnosti je poznata činjenica da je američka vojska istraživala daljinsko posmatranje kao jednu od metoda za skupljanje obavještajnih informacija. U posljednje vrijeme, neki istraživači su koristili posmatranje na daljinu kako bi istražili prirodu prisustva vanzemaljaca.

Jačina izvora: Kao što je to slučaj s kanaliziranjem, vanzemaljski i napredni ljudski dezinformatori mogu prenositi informacije na daljinu uz pomoć prirodne i vještačke telepatije. Tako se linije vidovitosti posmatrača s distance, pa čak i cijelih njihovih timova, mogu cječkati i manipulirati od strane dezinformatora, koji ih mogu filovati različitim lažnim impresijama.

Slabost vektora: Najveća slabost je pretpostavka da se uspjeh posmatranja s distance može

mjeriti uz pomoć odnosa između čistog “signala” i “šuma”, što ignoriše mogućnost postojanja jednog jakog lažnog signala. Čak i kad se subjektivnost eliminiše, ono što preostane ne garantuje nam nikakvu istinitost.

Jačina vektora: Posmatranje s distance ima reputaciju preciznosti, objektivnosti, pa čak i naučnosti. Neki od praktikanata su radili i za vojsku, dok neki od njih posjeduju i visoko akademsko obrazovanje. Sve to daje neku atmosferu kredibilnosti i autoritativnosti ovoj disciplini, što pospješava efikasnost dezinformacija koje se distribuiraju tim kanalima.

Slabost publike: Posmatranje s distance se dopada ljudima otvorenog uma koji cijene objektivnost i naučne metode. Iako su ove metode mnogo oštrije nego što je to slučaj s kanalizacijom, kada se koriste za širenje dezinformacija, onda navodna objektivnost služi samo za friziranje iste prevare. To što je vojska imala dosta uspjeha u skupljanju obavještajnih podataka sa ciljeva koji se nalaze u zemljama bez psi-odbrane, ne mora istovremeno da podrazumijeva pouzdanost podataka dobijenih posmatranjem vanzemaljaca. Dezinformacije prenesene preko posmatrača s distance, šire lažne koncepte pod maskom striktno objektivnosti.

Insajder / Uzbunjivač

Sažetak: Insajderi su članovi tajnih društava, vojnih projekata ili vladinih agencija koji imaju pristup tajnim informacijama. Iz raznih razloga, insajderi mogu prenositi te informacije javnosti. Oni to često čine anonimno, uglavnom preko nekog trećeg lica koje se nalazi napolju i koje može potvrditi njihov identitet, međutim, ono će to obično držati u tajnosti, oslanjajući se na informacije koje je dobilo. Insajderi mogu također otvoreno da progovore bez sakrivanja njihovog identiteta s tim što se tada trude da ne otkriju više nego što im je dozvoljeno. Neki samopozvani insajderi prilično detaljno iznose mnoge informacije i čine se kao da ništa ne zadržavaju za sebe.

Jačina izvora: Insajderi rade unutar veoma kontrolisane i kompartmentalizirane sredine koja se nalazi pod neprestanim nadzorom što se pravda samom tajnom prirodom posla kojeg obavljaju. Oni se tako nalaze veoma blizu visokih izvora dezinformacija ili onih koji imaju neposredan pristup njima, pogotovo izvorima koji se hijerarhijski nalaze iznad njih. Ukoliko je izvor neka napredna vojna frakcija, sama tajna priroda vojne mreže olakšava otimanje personala i njegovo mentalno programiranje kada je to potrebno, kako bi se stvorili nesvjesni vektori za prenos dezinformacija. Personal također može biti provjeravan, praćen, regrutovan i obučan za specijalne dezinformativne operativce, bilo da su oni svjesni svoje prevarantske misije ili im je samo dana uvjerljiva podloga kao i plemeniti razlozi u smislu prijekne potrebe obavještavanja javnosti u vezi nečega. Nekim od njih mogu čak biti pokazani i lažni dokazi ili dokumenti a onda ih se podmuklo navede da postanu uzbunjivači, te tako ovi počinju da rasturaju dezinformacije potpuno uvjereni da time podrivaju svoje pretpostavljene dok u stvari samo ispunjavaju njihove namjere.

Slabosti vektora: Insajderi dobijaju dozvole za pristup višim nivoima na osnovu potrebe da znaju važne informacije, uz polaganje testova odanosti i potpisivanja zakletvi u vezi držanja tajni, odričući se svojih ličnih prava i unaprijed prihvatajući kazne u slučaju gaženja zakletve.

Tajne mreže imaju na raspolaganju razne mjere kako bi osigurale bebjednost informacija, što uključuje visoke plate službenika, ucjene, prijetnje smrću, hipnotičku kontrolu uma, dok se kod regrutacije biraju osobe koje su poslušne i koje je lako kontrolisati. Personalu se obično kaže samo ono što je potrebno da znaju kako bi obavljali svoj posao, što često uključuje lažne ali prihvatljive priče kako bi se osigurala njihova kooperacija. S obzirom da je posao koji se obavlja isparcelisan na mnogo dijelova, insajderima koji rade u jednom odjeljenju nije dozvoljeno da upoređuju svoje nalaze sa onima iz drugih odjeljenja, te tako nisu u stanju stvoriti širu sliku ili primjetiti dezinformacije kojima ih filuju njihovi pretpostavljeni. Uprkos tome što raspolažu nekim tajnama, insajderi ipak žive u mraku u vezi sa informacijama koje se nalaze na višim nivoima, gdje im nije dozvoljen pristup.

Jačina vektora: Svako za koga se može potvrditi da se nalazi ili se nalazio “unutra,” cijenjen je kao jedna privilegovana i kvalifikovana osoba a posebno je poštovan zbog svog hrabrog istupanja i odlučnosti da rizikuje svoj život ustupanjem dragocjenih informacija javnosti. To poklanja njihovim riječima veliku kredibilnost jer ono što oni imaju da kažu smatra se analognim svjedočenju nekog svjedoka koji je ekspert za određenu problematiku. Naravno, sam utisak autoriteta kojeg takva osoba projicira, predstavlja perfektno vozilo za sisanje dezinformacija. Tajne zakletve i zakoni nacionalne bezbjednosti im odlično dolaze kao razlog za izbjegavanje davanja odgovora na određena škakljiva pitanja a istovremeno povećavaju intrigiranost kod publike.

Slabost publike: Kompartmentalizacija i zakoni o čuvanju državnih tajni sprječavaju publiku da dublje istražuje tvrdnje insajdera, zabranjujući joj pristup dokaznim materijalima, klasifikovanim dokumentima i drugim svjedocima koji su nevoljni da rizikuju svoje živote. Dobar dio onoga što insajderi tvrde uzima se na osnovu njihovog ugleda. Ukoliko mogu da dokažu svoj kredibilitet, to će mnoge impresionirati, međutim, insajderi će osigurati svoj uticajni glas ukoliko se njihova priča može prigodno pratiti i nekim dokumentima koji “slučajno” procure u javnost ili intrigirajućim fotografijama, što povlađuje nagađanjima, pitanjima i očajnim pokušajima publike da dođe do potvrda.

Javnost će garantovano biti prevarena ukoliko odbaci mogućnost da bi insajder mogao biti dezinformator, bez obzira na njegovu kredibilnost, pogotovo ako se njegove tvrdnje potvrđuju uz pomoć krivotvorenih fotografija ili dokumenata koji su obezbjeđeni od strane dobro opremljene i povezane mreže ili organizacije koja ga podržava. Najviše što publika tu može učiniti je da obrati pažnju na greške i kontradikcije u tvrdnjama insajdera, a što je još važnije, da odredi njegov kredibilitet uz pomoć jednog ugla formiranog iz iznjetih tvrdnji i onoga kome one idu najviše u korist.

Javni zvaničnici

Sažetak: Ovdje spadaju izabrani ili postavljeni članovi političkih i religijskih institucija, obično s posebnim titulama i zaslugama, koji se nalaze na visokim pozicijama uprave.

Jačina izvora: Dezinformatori imaju prednost u uticanju na mase preko poznatih ličnosti, jer tako oni sami ostaju nevidljivi u pozadini. Oni mogu biti među njihovim ličnim savjetnicima, programirani ili vrbovani pomoćnici koji su postavljeni u blizinu nekog visokog zvaničnika kako

bi uticali na njegova vjerovanja i donošenje odluka; tajna društva od kojih oni periodično dobijaju uputstva ili vanzemaljske grupe koje ih otimaju i programiraju da prihvate njihove ciljeve. Takvi izvori mogu lako ucijenjivati zvaničnika, eksploatirati njegovu naivnost, nuditi mu novčana sredstva i moć u zamjenu za njegovu poslušnost ili mu odati neku "istinu" koja će ovoga biti u stanju šokirati i natjerati ga na saradnju.

Slabost vektora: Prvo i najvažnije, zvaničnik je javna ličnost kojoj svaki gubitak reputacije i podrške javnosti podrazumijeva kraj karijere. Odatle, njemu mogu prijetiti degradiranjem njegove ličnosti, atentatom ili ga potkupiti obećanjima o njegovom ličnom i institucionalnom napretku ili jednostavno, pružanjem zaštite. Obavljanje posla javnog zvaničnika traži dosta vremena, tako da je tu vrijeme koje se može posvetiti nekom ličnom i nezavisnom istraživanju prilično ograničeno što onda zvaničnika može učiniti zavisnim od njegovih savjetnika. To obično podrazumijeva i oslanjanje na neke od potencijalnih izvora dezinformacija, kao i jedan opšti nedostatak pronicljivosti u vezi sa stvarima koje su izvan njegove ekspertize. Njegova isturenost u smislu javne ličnosti može predstavljati i stanoviti rizik da bi mu se rekla stvarna istina, tako da će mu se spriječiti pristup visokim tajnama, osim u slučaju ukoliko on ima apsolutnu potrebu da nešto sazna. Ukoliko on nema inteligenciju i moć koja prevazilazi njegovu ulogu javnog zvaničnika, onda će on služiti samo kao potrošna roba.

Jačina vektora: Visoki službenici su donosioci odluka i lideri javnog mnjenja. Ukoliko im reputacija nije okrnjena, njihove riječi imaju veliki uticaj na mišljenje javnosti. Oni su u stanju nagovoriti javnost da se ova čak odrekne i od demokratije a mogu zastupati i privatne programe obezbjeđujući za njih većinsku podršku. Zvaničnici se takođe mogu pozivati na moć i ugled institucija koje predstavljaju, slično kao što crkveni velikodostojnici mogu promovisati političke ideje predstavljajući ih kao božju volju.

Slabost publike: Publiku u ovom slučaju predstavlja većina naroda, što je u suštini najmanje pronicljiva publika. Konkretno rečeno, narod slijepo poštuje autoritete i lako ga je impresionirati. Širim narodnim masama nedostaje znanje kao i kontekst u kojem bi bile u stanju da pravilno odrede ono što im se kaže - a pogotovo kad bi im se saopštile dezinformacije u vezi s nekim kosmičkim temama, kao što su vanzemaljci. To je jedna jednostavna činjenica zasnovana na statističkom prosjeku. Široke narodne mase imaju potrebu za bezbjednošću, stabilnošću i spokojnošću, te tako i očekuju od svojih autoriteta da im ovi to obezbjede. Ukoliko bi javni zvaničnici objavili istinu o postojanju vanzemaljaca, uz potpuno odobrenje institucija s kojima su u tijesnoj vezi, to bi izazvalo šok u svijesti masa koje bi onda žučno zahtijevale od vlasti dodatne odgovore i pružanje zaštite; a to bi onda omogućilo istim zvaničnicima da na narodne mase sruče gomilu prigodno pripremljenih dezinformacija u vezi sa identitetom vanzemaljaca i njihovim motivima.

Akademici

Sažetak: Akademici, uključuju ugledne doktore, naučnike, profesore, teologe, analitičare i druge visoko obrazovane specijaliste čije su istraživanje i metode prezentacije formalni, sistematični i sofisticirani. Oni koji su uključeni u istraživanje raznih aspekata fenomena vanzemaljaca, mogu imati fakultetske diplome koje su korisne na onom području kojeg specifično istražuju. Oni obično citiraju druge akademike kako bi pojačali svoj vlastiti kredibilitet

i izvlače zaključke na osnovu istraživanja odgovarajuće literature, upoređujući poglede nekih od autoriteta s generalnim opservacijama, što je ponekad obogaćeno i detaljima iz njihovog vlastitog istraživanja.

Jačina izvora: S obzirom da na njegove intelektualne sposobnosti i stratešku važnost, na jednog akademika može bez poteškoća uticati sa strane podizanjem njegovog ugleda, reputacije i objavljivanja publikacija. Jedna veća grupa kandidata može se pratiti kako bi se odabrali oni koji su najkvalifikovaniji i najpogodniji da budu odgojeni za dezinformativne vektore. Akademici koji odbiju da sarađuju, te tako počnu da predstavljaju rizik, mogu biti fizički eliminisani ili preko srozavanja njihovog ugleda.

Vanzemaljske i vojne frakcije mogu takođe da kontaminiraju baze prikupljenih podataka koji su vjerodostojni, tako što će među njih ubacivati lažne podatke, na primjer, uz pomoć žrtava otmica kojima je instalirana tzv. "paravan memorija" koja pruža jednu lažnu sliku o motivima vanzemaljaca. U tom slučaju, ne sumnjajući u mogućnost prevare, akademik će olako prihvatiti lažne podatke i ubrizgati ih u sadržaj svog istraživačkog rada. Čak i u slučaju da posumnja, on tu svoju sumnju neće moći glasno izraziti jer će se izložiti riziku gubitka ugleda ili da ga proglaše paranoidnim.

Slabost Vektora: Potreba za zaštitom reputacije, razumnim izgledom, opreznim i formalnim pristupom, može da vodi do agnostičke plašljivosti koja sprečava akademika da poduzme one korake u kreativnom razmišljanju koji su potrebni da bi se napravio proboj u samu srž misterije. To ga takođe obeshrabruje da uzme u obzir izvore informacija koji su izvan standarda koje je uspostavila akademska zajednica, iako ti izvori mogu sadržavati kritične djeliće slagalice. Uz sve to, nije nikakva tajna da su univerziteti postali više ustanove za indoktrinaciju, nego za obrazovanje, dok istovremeno služe i kao uređaji za filtriranje; oni koji su uspješno prošli kroz te filtere istovremeno pokazuju i svoju sklonost ka programiranju kao i voljnost da poštuju pravila, te kao takvi lako potpadaju pod grupni koncenzus. Tako, uprkos njegove oštre inteligencije, potencijalni nedostatak individualizma i intuicije može dovesti jednog akademika u situaciju da postane laka žrtva prevare, pogotovo nekih većih prevara koje su ovjerene od strane njegovih uglednih kolega i pretpostavljenih.

Jačina vektora: primarnu snagu akademika predstavlja njegov nivo sofistikacije, u smislu kako je on odgojen, obučen, razvijen i rafiniran. Međutim, ukoliko je neko sofisticiran, to istovremeno ne znači da je i pronicljiv, tako da on može biti i sofisticiran racionalist i dezinformator, odnosno specijalizovani sofist. Nadalje, akademikima se često automatski pridaju ugled i kredibilnost usljed njihovog obrazovnog nivoa, tako da oni uglavnom rade na uticajnim i savjetodavnim pozicijama. Kredibilitet i sofistikacija se onda zajednički koriste za efikasno opovrgavanje istina i verifikaciju laži. Oni takođe mogu u nekim zajednicama koje se bave proučavanjem rubnih područja nauke, da funkcionišu kao modeli za ugled, inficirajući svojim miopičkim agnosticizmom one kojima je on najmanje potreban.

Slabost publike: Za određeni dio publike akademici predstavljaju vrhunac objektivnosti i čestitosti koji su izvan svake kritike, pogotovo ukoliko se radi o nekoj grupi akademika koji se slažu jedan s drugim. Onaj najskeptičniji dio auditorijuma, poslušaće prije akademike, nego bilo koje druge tipove dezinformativnih vektora. Publika će uzimati dezinformacije mnogo

vjerovatnijim od same istine, zato što će se one bolje uklapati s njenim nerealnim pretpostavkama i zato što one stižu iz jednog naoko objektivnog izvora. Posao akademika dezinformatora je da maskira program prevare, uz istovremeno marginalizovanje istina ili činjenica koje ukazuju na prevaru, u smislu kako one ne zadovoljavaju standarde plauzibilnosti i kredibilnosti.

Oteti / Kontaktirani

Sažetak: Oteti i kontaktirani su ljudi koji su imali direktan kontakt sa vanzemaljskim bićima. Žrtve otmica se odvođe iz njihove životne sredine i prebacuju u prebivalište otimača gdje se nad njima vrše razni zahvati. Kontaktirani su oni koji su svjesno učestvovali u interakciji s vanzemaljcima i postali njihovi glasnogovornici. Ne moraju svi od onih koji su kontaktirani istovremeno biti i žrtve otmica, niti se sve žrtve otmica mogu smatrati 'kontaktiranima', međutim, ove dvije kategorije se u nekim segmentima prelapaju jer kontaktirani mogu biti i otimani, dok žrtve otmica mogu biti i obučene da svjesno prenose poruke vanzemaljaca.

Jačina izvora: Otimajući imaju direktan pristup onima koje otimaju na području koje kontrolišu. Razne vanzemaljske i vojne grupe imaju sposobnost da stvaraju lažnu memoriju, skeniraju umove i njihovo aurično vibraciono obelježje za svrhu analize slabosti i predubjeđenja, da koriste post-hipnotičke tehnike za programiranje uma kako bi u njega instalirali podsvjesne naredbe; one mogu da ubijede žrtvu u nešto uz pomoć telepatije ili implanta; mogu da prate njihove žrtve sa distance, mogu da obezbjeđuju lažna "obistinjenja" režiranjem raznih 'slučajnosti', a mogu kreirati i gizdave laži i racionalizacije. Oni mogu skenirati populaciju i vjerovatne budućnosti interesantnih im individua, kako bi izabrali one koji najviše odgovaraju njihovim ciljevima; a korištenjem nekih logističkih i hipedimenzionalnih prednosti, mogu pridavati kao po mjeri skrojenu pažnju individuumama koje su izabrali.

Slabost vektora: Najveća slabost one osobe koju vanzemaljci otimaju ili kontaktiraju je u tome što ona poznaje sebe manje nego što je oni poznaju. Oni ulaze na zadnja vrata njenog uma a onda tamo mogu obavljati radnje koje će podmuklo da utiču na njene misli i impulse. Ukoliko ta osoba nije svjesna ovih mogućnosti i ne poduzme nešto protiv toga, onda je situacija u kojoj se nalazi beznadežna.

Otete i kontaktirane osobe mogu se osjećati neprihvaćenim od strane društva zbog toga što su imale neobične i nevjerovatne doživljaje, tako oni sebe mogu posmatrati drugačijim od ostalih. Ukoliko se taj osjećaj zakači za njihov ego, onda se on može degenerisati, te osoba počinje da smatra sebe privilegovanom, superiornom ili posebnom, što nadalje olakšava otimačima da zadobiju njenu odanost. Oni svoj identitet mogu i potpuno poistovijetiti sa predstavnicima određene grupe vanzemaljaca a svaku sugestiju da ta grupa možda nema na umu dobre namjere, oni podsvjesno poistovjećuju s napadom na njihovu ličnost, što onda kod njih naravno izaziva iracionalne reakcije.

Neki će se jednostavno predati, osjećajući da su savladani od strane superiorne inteligencije sa superiornom tehnologijom, a onda će se u jednom psihotičnom pokušaju da spasi situaciju pretvoriti u njihove voljne i fanatične saradnike, kao kod tzv. Štokholmskog sindroma.

Jačina vektora: istinski otete i kontaktirane osobe su iskrene i ubjedljive kad navode svoja iskustva s vanzemalcima. Ta njihova iskrenost i otvorenost može lako razoružati kratkovidu publiku. Neki od oteatih mogu raspolagati audiovizuelnim, medicinskim i drugim dokaznim materijalom da su otimani, što dodatno pobuđuje radoznalost kod slušalaca u smislu interesovanja za ono šta su ovi doživjeli prilikom svoje interakcije s navodnim vanzemalcima.

Slabost publike: Kao i u slučaju onih koji se bave kanalisanjem, kontaktirani mogu da postanu centar kulta ličnosti, igrajući ulogu posrednika između publike i njihovih vanzemaljskih idola, kao što proroci ili visoki sveštenici posreduju između vijernika i božanstava. Sama blizina oteatih ili kontaktiranih osoba i njihova neposredna interakcija sa misterioznim vanzemalcima, dodatno podgrijava kredibilnost dezinformacija koje se distribuiraju kroz njih.

Ciljana publika se sastoji i od ljudi koji su i sami otimani, pa tako pokušavaju da dođu do nekih odgovora, istraživača fenomena otmica koji se nalaze u potrazi za odgovorima o motivima vanzemaljaca, kao i ljudi koji sami žele da budu kontaktirani od strane vanzemaljaca. Dezinformacija se lijepo uklapa s njihovim vlastitim žudnjama i slijepim tačkama, oslanja se na ono malo što znaju i odvodi ih prema lažnim zaključcima, zadovoljavajući istovremeno njihov ego.

Hipnotizeri

Sažetak: Hipnotizer je obučen u navođenju klijenta ka ostvarivanju promijenjenog stanja svijesti, dovoljno dubokog kako bi se dosegao pristup podsvijesti. Hipnotički trans istovremeno podrazumijeva visoku sugestibilnost i disasocijaciju. Istraživači otmica obično prihvataju hipnozu kao jedno od sredstava koje mogu pomoći subjektu da se sjeti događaja za vrijeme abdukcije, kojih se on normalno ne može sjetiti zbog promijenjenog stanja svijesti u kome se nalazio za vrijeme abdukcije ili usred instaliranja tzv. paravan memorije od strane otimača; ili post-hipnotičkih komandi u smislu da zaboravi taj događaj.

Hipnotizirani subjekti se takođe mogu koristiti za posmatranje s distance (“remote viewing”, prim. prev.), istraživanje prošlih i mogućih budućih života a mogu se koristiti i kao pasivni instrumenti za kanalisanje drugih bića.

Jačina izvora: Vanzemaljske i vojne stranke mogu instalirati u otete osobe višeslojnu paravan memoriju sa različitim lažnim scenarijima otmice; a mogu i sa distance zauzeti um hipnotiziranog subjekta i govoriti kroz njega dok on nije pri budnoj svijesti.

Slabost vektora: Hipnotizeri mogu biti nedovoljno stručni kad imaju posla s dezinformativnim izvorima koji se javljaju preko njihovih klijenata. Ukoliko nisu svjesni mogućnosti postojanja nekoliko slojeva paravan memorije, onda će se obično zadovoljiti onim što saznaju nakon proboja nekog od gornjih slojeva i to će uzeti kao najvjerojatniju istinu.

Slično je i kod slučaja tzv. “režiranih abdukcija”, gdje ono što je žrtva doživjela stvarno odgovara istini, međutim sam događaj je izrežiran kao neki pozorišni komad čiji je cilj samo da zavede žrtvu i napravi konfuziju. A kad hipnotizirana osoba postane instrument kroz koji dezinformatori mogu direktno da govore, onda se hipnotizer nalazi uživo u kontaktu s nekim ili

nećim ko može da iskoristi njegove lične slabosti.

Jačina vektora: Informacije koje se mogu dobiti uz pomoć hipnoze su fascinantne, zabavne a često se mogu i verifikovati. Iz tog razloga one su prihvaćene i poštovane od strane onih koji se bave istraživanjem "rubnih područja". Njih mogu koristiti i akademici kako bi nadopunili ili proširili svoju zbirku podataka. Isto kao i kod slučaja s kanalisanjem, ono što je rečeno ne može uvijek biti i verifikovano, tako da dezinformacija može biti onoliko kreativna i fantastična koliko se to od nje želi.

Slabost auditorijuma: Dezinformacija se ovdje koristi pretpostavkom da ukoliko ono što je dobijeno kroz hipnozu nije izmišljeno od strane subjekta, ili inducirano od strane hipnotizera, onda je to najvjerovatnije istina. Još jednom, to je paralogizam baziran na konceptu: "ukoliko nešto nije subjektivno i pogrešno, onda je to objektivno i istinito", što ignoriše mogućnost postojanja jedne objektivne prevare. U normalnim slučajevima, kad ne postoje zle namjere, hipnoza može stvarno biti pouzdana. Međutim, povjerenje i poštovanje koje je hipnoza zaslužila na osnovu pouzdanih slučajeva, ne bi trebalo automatski prenositi na one potencijalno dezinformativne slučajeve.

Direkte poruke

Sažetak: poruke javnosti se nekad mogu činiti kao da dolaze direktno od vanzemaljaca, bez posrednika. To uključuje radio signale iz svemira, preuzete TV emisije, znakove u žitu, kao i anonimno distribuirane članke koji su pisani s njihove tačke gledišta.

Jačina izvora: Bilo koja vanzemaljska ili vojna grupa koja raspolaže s dovoljno razvijenom tehnologijom, može stvarati znakove u žitu, preuzimati TV signale, emitovati radio signale iz svemira i koristiti anonimne ljude kao svoje proksije za distribuciju pažljivo sastavljenih poruka svijetu. Njihove sposobnosti daleko prevazilaze ono što su obični prevaranti u stanju raditi, što oni i koriste kako bi osigurali autentičnost svojih poruka.

Slabost publike: Ukoliko ljudi stvarno povjeruju da neka poruka dolazi od strane vanzemaljaca, njih će to stvarno zaintrigirati i uzeće tu poruku kao jednu iskrenu objavu namjera vanzemaljaca. Takva jedna poruka može imati autorativan ton, ona može imati i oblik odgovora na poruke koje smo mi sami poslali u svemir, može se odnositi na neke naše probleme kao što je globalno otopljanje, prenaseljenost planete, korupcija vlade; mogu zamarati naš intelekt kojekakvim kriptičkim pojmovima ili pripremati auditorijum za buduće prevare, dajući mu neke ključne datume u budućnosti ili proročanstva. Publika mora biti stvarno uvjerena da ove vanzemaljske poruke imaju veoma veliku važnost za naš svijet, da su one hitne, tako da sadržaj tih poruka utiče na formiranje njenog mišljenja o prirodi tih vanzemaljaca i onoga što se mora činiti. Cilj dezinformacije koja je poslana direktnim putem je da iskrivi svjesnost publike o motivima vanzemaljaca i da utiče na publiku da ova podrži određene aktivnosti i mjere koje su korisne za nastojanja ili agendu vanzemaljaca.

Kao što možemo vidjeti, dezinformacija koristi razne metode prilikom ciljanja raznih dijelova publike.

Publiku čine:

- Opšta populacija koja daje prednost stabilnosti i spokojnosti, nad uznemiravajućim istinama
- Duhovnjaci i nju-ejdž tipovi koji su zapali u emocionalizam i “wishfull thinking”
- Intelektualci čije ograničeno rezonovanje proističe iz pogrešnih pretpostavki
- Kontra-kulture čije fasciniranje s bizarnim, prevazilazi njihov interes za istinom
- Faktualisti koji prihvataju samo one dokaze koji zadovoljavaju njihove subjektivne standarde kredibilnosti
- Politički aktivisti koji podržavaju pogrešne mjere u borbi protiv istinske nepravde
- NLO fanatici koji pohlepno gutaju dezinformativne mrvice zbog njihove senzacionalističke prirode
- Žrtve otmica koje su investirale svoju ličnost u ulogu posrednika između čovječanstva i vanzemaljaca

Metode uključuju:

- Zagovaranje jednog slijepog poštovanja autoriteta
- Baziranje na pogrešnim i ograničenim pretpostavkama
- Apelovanje na emocionalne predispozicije
- Pozivanje na potrebu za bezbjednošću, spokojstvom i sigurnošću
- Iskorištavanje potrebe za identitetom i posebnošću
- Apelovanje na razbijanje dosade uz pomoć mučnih ili zabavnih priča
- Ohrabivanje skepticizma za svrhu ismijavanja istine
- Oslanjanje na čovjekov mentalni zamor, prezentiranjem previše jednostavnih slika
- Nuđenje pogrešnih ventila za izduvavanje dobrih namjera
- Korištenje opsjenarskih vještina uz manipulaciju logike
- Navođenje na donošenje izbora između dvije podjednako lažne opcije
- Obezbeđivanje lažnih dokaza
- Režiranje lažnih potkrepljenja njihovih tvrdnji, preko naizgled nezavisnih izvora

Kako čovjek može utvrditi da li neki izvor rastura dezinformacije ili samo nedužno ispoljava drugačije mišljenje? Tačno je to da ljudi mogu nesvjesno proturati polu-istine, nakon što su ih sami progutali, međutim, pitanje se odnosi na početni izvor tih ideja. Odgovor je u tome da krajnja namjera koja se nalazi iza dezinformacije ujedno određuje i njene nepravilnosti a diktira joj i određeni pravac. Drugim riječima, ti propusti su previše pametno zamišljeni i usmjereni, da bi bili slučajni. Nadalje, ispod maske nevinosti koju projiciraju ispred sebe, oni se takođe odlikuju obelježjem prisustva jedne podmukle inteligencije u njihovoj pozadini.

Zavjera bez vođe

Istovremeno, moramo naglasiti da jedna agenda može da se sprovodi i preko elemenata koji su na prvi pogled suprotni jedan drugom, pri čemu se iluzija vanjskog nejedinstva i nezavisnosti koristi za maskiranje jednog dobrog pozadinskog ustrojstva.

Odatle, zavjera nije toliko dobro organizovana koliko se to čini, zato što oni koji se nalaze ispod onog kamena na vrhu piramide kontrole mogu ponekad i individualno da djeluju. Oni

mogu biti i u sukobu jedni s drugima a usljed nedostatka međusobnog povjerenja ili iz čiste oholosti, oni se mogu odlučivati i na individualno dejstvovanje prilikom sprovođenja vlastitih agendi i radeći to u skladu sa svojim vlastitim ideologijama. Međutim, isto kao i grupa plivača koji se zajedno otisnu niz maticu neke rijeke, uprkos tome što se naoko može činiti da oni plivaju nezavisno jedan od drugog, ti dezinformativni vektori mogu se međusobno suprostavljati, pa čak i neutralisati jedan drugog, površinski gledajući; međutim, oni će se i dalje kretati istim zajedničkim pravcem kojim napreduje riječna matica, odnosno, ona vrhunska, nevidljiva agenda.

Ne postoji potreba za nekom većom koordinacijom kod donjih elemenata jedne zavjere, ukoliko jedna šira skupina vješto dizajniranih uzroka, koja je inicirana ranije, proizvede jednu kaskadu posljedica koje će se u pravo vrijeme međusobno stopiti u jednu cjelinu. Od ljudskih pripadnika zavjere, to bi zahtijevalo jedan nevjerovatno visok nivo predviđanja ili smotrenosti, dok su za interdimezionalne sile koje operišu izvan linearnog vremena, smotrenost i nesmotrenost međusobno izmjenljive, tako da te sile nemaju problema u skeniranju ove vremenske linije kako bi u njoj odredile one najvažnije tačke na kojima će intervenisati.

Tako, dok se za različite struje dezinformacija i pogrešnih informacija čini da se nalaze u međusobnoj kontradikciji što se nekih detalja tiče, ono što je najvažnije je njihov zajednički pravac i međusobna sinergija. Čovjek bi morao da ispita krajnje posljedice, kako bi mogao razlučiti krajnje motive. To ću učiniti u sljedećem dijelu, uz pomoć pružanja i analize mnogobrojnih primjera vanzemaljskih dezinformacija.

Kraj trećeg dijela

Četvrti dio

Prevod: Arja

Dešifrovanje jezgra obmane

Najveća prednost dezinformacije je istovremeno i njena najveća slabost. To što može da dopre do mnogih, znači da može da dopre do bilo koga. Budući da njena publika ima ograničenu inteligenciju i kratko trajanje pažnje, poruka mora da bude zatupljena, isturena i centrirana tako da bi pogodila svoj cilj. To je čini sumnjivom i očiglednom za svakoga sa nešto pronicljivijim okom. Da bi poruka bila tako pametna da obmane čak i najpronocljivije, bilo bi neophodno da bude tako suptilna i kompleksna da će tada preleteti iznad glava ciljane publike.

Dezinformacije posebno kreirane za popularne alternativne radio-emisije, na primer, će zaista osvojiti umove većine auditorijuma, ali će pronocljiva manjina okretati očima. Dobra dezinformacija zbog toga mora da bude dovoljno sofisticirana da do neprimenljivosti minimalizuje pronocljivu manjinu, dok istovremeno ostaje dovoljno jednostavna da se obrati

predviđenoj većini.

Dezinformacija nastaje sa namerom da osnaži agendu, tako da se može rekonstruisati unazad da bi se otkrila ta agenda. Analizom dovoljnog broja vanzemaljskih dezinformacija logički se deduktivnom metodom može otkriti vanzemaljska agenda. Kao alternativa, može se postaviti hipoteza o agendi i zatim proveriti da li su različiti izvori, koji kriju tragove dezinformacija, konzistentni sa tom hipotezom.

Tokom mog petnaestogodišnjeg proučavanja ovog predmeta ukazao se jasan obrazac dezinformacije, protkan kroz brojne izvore, od akademskih do mističnih publikacija. Radi pogodnosti nazvao sam ove obrasce „jezgrom obmane“. Ono se sastoji od polu-istina, koje su raštrkane po naizgled nezavisnim izvorima, ali dele isti pravac ubeđivanja. Često su iste neistine različito formulisane, da bi se obratile određenoj publici.

„Jezgro obmane“ se sastoji od sledećih elemenata:

1. Ohrabrivanje suspenzije pronicljivosti,
2. Zloupotreba spiritualnih principa,
3. Zamagljivanje činjenica koje se ne mogu sakriti,
4. Prikazivanje vanzemaljskog mešanja u božanskom svetlu ili kao sudbine,
5. Pretnje konsekvencama zbog izostanka saradnje,
6. Primamljivanje obećanjima i nagradama
7. Naivne pretpostavke koje vode do pogrešnih zaključaka
8. Manipulacija emocijama preko eufemizama i disfemizama
9. Srozavanje vrednosti čovečanstva,
10. Podmetanje korumpiranog ljudskog rukovodstva kao žrtvenih jaraca,
11. Osiguranje amnestije za korumpirano ljudsko rukovodstvo,
12. Glorifikovanje lika vanzemaljaca i pozivanje na razumevanje,
13. Prisiljavanje na individualno i kolektivno odobravanje,
14. Ograničavanje svesnosti o hiperdimenzionalnoj realnosti,
15. Predlaganje lažnih podela preko zamene uloga.

Ono što sledi je dublje ispitivanje ovih elemenata, uključujući prave primere parafrazirane iz literature zajedno sa mojim komentarima i analizama. Setite se da ovi primeri zaista postoje i aktivno utiču na javno mišljenje u pravcu održavanja određenog pogleda na vanzemaljsko prisustvo. Uporedite sliku stvorenu „jezgrom obmane“ sa onom koja je izneta u ovom članku i odlučite sami za sebe koja je razumnija, bliža iskustvu, logičnija i realističnija.

Elementi jezgra obmane

1. Ohrabrivanje suspenzije pronicljivosti

- Ne možemo ocenjivati vanzemaljce kao loše, kada i sami imamo problema.

Ova izjava opisuje procenjivanje kao licemerni akt moralne osude i tada obeshrabruje

procenjivanje, sugerišući da bi trebalo da izbegnemo hipokriziju i ne upiremo prstom. Ona predstavlja lažni izbor između procenjivanja ili vanzemaljaca ili ljudi i ignorisanje one druge strane. Umesto toga, treba objektivno istražiti probleme kod obe grupe. Možda su neki ljudski problemi povezani sa vanzemaljskim problemima, kao u slučajevima kada su vanzemaljci uključeni u neetičke modifikacije ponašanja ljudskih meta.

- Bilo bi licemerno protestovati protiv onoga što negativni vanzemaljci čine ljudima, budući da i ljudi jedu, maltretiraju životinje i eksperimentišu nad njima.

Kao što je spomenuto, nepravde počinjene i od strane ljudi i od strane vanzemaljaca treba izneti na svetlo dana. Ali razmislite o tome, da jedna pogrešna stvar ne opravdava drugu, niti je eliminiše. Čak i kada bi svi ljudi postali vegani, verovatni trend izvesnih vanzemaljaca da jedu ljude se ne bi zaustavio. Nisu samo nasilnici oni koji se otimaju i napastvuju, niti su ljubitelji mesa oni koji se odvođe i jedu, niti uzgajivači krava spadaju u populaciju implantiranih i pripitomljenih otetih. Pre je slučaj mučenja i eksperimenata nad životinjama mikrokosmička refleksija veće negativne dinamike, koju su određeni vanzemaljci doveli do visokog stepena. Ako pogledamo ko vrši najveće okrutnosti nad životinjama, vidimo da su ti takozvani „ljudi“ izgubili dodir sa svojom humanošću i usaglasili se sa nečim pod-ljudskim ili demonskim a isto se može reći i za vanzemaljce koji to čine ljudima. Nijedna strana ne treba da ostane nedodirljiva zbog aktivnosti one druge.

- Ne treba da razmišljamo o negativnim vanzemalcima, jer ono na šta smo usredsređeni, to energizujemo i privlačimo.

Ovo je pogrešna primena Zakona privlačnosti (<http://montalk.net/notes/law-of-attraction-vs-law-of-awareness>). Dok je zaista tako da privlačimo ono čime smo zaokupljeni, ili u šta ulažemo emocionalnu energiju, ne važi obrnuto, da odbijamo ono što ignorišemo.

Dok će ignorisanje nečega ukloniti silu privlačenja, to nešto se i dalje može manifestovati slučajno ili svojom slobodnom voljom. Ono što zaista odbija i blokira je svesnost, preventivne akcije i namera i molba za zaštitom. Tako je ova izjava potpuno izokrenuta u zastupanje ignorancije kao rešenja. Ignorancija u najmanju ruku ostavlja vrata širom otvorena.

- Ne možemo razumeti motivaciju vanzemaljaca, jer su oni mnogo napredniji od nas.

Humanoidi, koji su u interakciji sa nama, su napredni, ali dovoljno slični, da bismo putem vrednog istraživanja, ličnog iskustva i spiritualne inteligencije mogli da razumemo njihove motive dovoljno, da bismo otkrili da li su dobronamerni ili neiskreni. Oni koji pretpostavljaju ograničenja ljudske mogućnosti razumevanja, su propustili da ispituju ta ograničenja i samim tim nemaju prava da iznose takve tvrdnje, a čak i ako su ih ispitali i udarili u čvrsti zid, drugi se mogu probiti direktno kroz njega.

- Mi ne znamo dovoljno i zato bi trebalo da ostanemo kod jednostavnosti i da sve prikažemo u crno-belom perspektivi.

Ovim se preporučuje ignorantnost u ime praktičnosti i objektivnosti, implicirajući da samo treba da nastavimo napred sa onim što opažamo kao vanzemaljsko prisustvo i da to održimo jednostavnim. Kakva defetistička perspektiva. Umesto težnje za pojednostavljenom a time i netačnom slikom, treba proširiti okvir istraživanja i primeniti kritičko mišljenje da se uvek proveriti tačnost te slike.

- Ne možemo odrediti namere vanzemaljaca dok ne budemo radili sa njima dovoljno dugo, da bismo videli šta mogu da ponude, sve drugo bi bili prerani zaključci.

Što više unapred naučimo o vanzemaljskom prisustvu i njihovim mogućim motivima, to ćemo razboritije i oštroumnije percipirati, kada bude došlo vreme za kontakt i pregovore. Drugim rečima, mnogo ćemo brže razabrati namere vanzemaljaca, ako to dođe na postavljen sto, možda dovoljno brzo da se izbegnu nesrećna obavezivanja. Ova izjava umesto toga ohrabruje odlaganje prosuđivanja dugo pošto su brojni dogovori i odnosi sa vanzemaljskim frakcijama već uspostavljeni, što može biti suviše kasno ukoliko su date vanzemaljske frakcije posebno nametljive i osvajački orijentisane.

- Naš nedostatak razumevanja je ono što vodi do pogrešne percepcije vanzemaljskih metoda kao neprijateljskih. Mi smo kao uplašena životinja koja se opire ljubaznom veterinaru. Vanzemaljci su tu da bi nas podučili i naš iracionalni strah od njih nas udaljava od učenja.

Postoji razlika između reakcije slepog straha prema nečem nepoznatom i otkrića vanzemaljske manipulacije ljudi posle dugogodišnjeg istraživanja. Nedostatak razumevanja može suviše lako da vodi do percipiranja neiskrenih sila kao dobroćudnih, dok istinsko razumevanje skida masku i otkriva obmanjujuću dinamiku u pozadini. Postoji suviše istraživanja, izveštaja otežanih i istorijskih dokaza koji ukazuju na neprijateljske namere iza nekih vanzemaljskih frakcija. Racionalizovati ih samo kao reakcije iz straha ili kao pogrešno razumevanje bi bilo naivno i ekstremno nepošteno.

- Najveće barijere pružaju najveću nagradu, zbog toga treba da se odvojimo od svog straha da bismo požnjeli tu nagradu.

Ovo je drugi primer zamenjivanja mudre razboritosti za ignorantni strah. Dok postoje ljudi koji se plaše nepoznatog, pa tako i vanzemaljaca, postoje i drugi koji imaju dovoljno svesnosti o negativnim vanzemaljskim frakcijama, da bi bili oprezni, ali sa otvorenim očima, ne zatvorenim. Izazov sa kojim se čovečanstvo suočava nije samo prevlađujući strah od nepoznatog, već nedostatak razboritosti u vezi sa nepoznatim, koje bi moglo probiti zidove koncenzus-realnosti.

- Anticipirati dolazak vanzemaljaca kao bilo šta drugo nego kao pozitivan blagoslov predstavlja prepuštanje primitivnim centrima straha u vašem mozgu, umesto mnogo razvijenijih delova.

Još jednom, ova teza pokušava da predstavi perspektivu, zasnovanu na znanju i oprezu, kao slepi strah. Ona igra na politički korektnu, materijalističku, samo-obmanjivu doktrinu, da su ljudi primitivniji nego što zaista jesu. Dok su mnogi ljudi zaista brutalni i zaostali po vanzemaljskim standardima, ovo je projektovano i na druge, koji su zreli, svesni, pronicljivi, koji obavljaju

istraživanje i prošli su kroz određena iskustva i/ili koji su inkarnirani sa neuobičajenim znanjem u vezi sa prisustvom vanzemaljaca.

- Fokusiranje na negativne vanzemaljce odvraća nas od napredovanja sa većinom vanzemaljaca koji su pozitivni.

Biti svestan negativnih vanzemaljaca, njihovih karakteristika, taktike i motiva je ono što nam omogućava da napravimo razliku između istinski pozitivnih vanzemaljaca i onih koji se samo pretvaraju da su pozitivni. U stvari, pozitivne vanzemaljske frakcije mogu zahtevati minimalan standard procenjivanja od strane njihovih potencijalnih kontakata i znanje kako da se napravi razlika između njih i varalica može biti očekivani dokaz zrelosti i vrednosti susreta. Nije rečeno da čovek treba da postane opsednut negativnim potencijalima i isključi pozitivne, niti je drugi način adekvatan, već je važan balans između ta dva.

- Ne postoji ispravno i pogrešno, dobro i loše, kada je reč o vanzemalcima jer te etikete potiču iz naših sopstvenih sklonosti donošenja sudova.

Ova vrsta moralnog relativizma osigurava da će ljudski rod bez ikakvog rasuđivanja prepustiti svoju sudbinu prvoj vanzemaljskoj frakciji da se dobrovoljno javi kao surogat naše savesti. Umesto da se odbaci rasuđivanje, mi treba da ga izoštrimo. Dok god je pozitivno nasuprot negativnom definisano logički, intuitivno i pronicljivo, može se doneti validan sud bez zapadanja u greške putem emocionalnih sklonosti, slepe dogme ili zaostale tradicije. Budući da će se ljudski rod suočiti sa konsekvencama svojih izbora u skladu sa najvišim sistemom standarda da bi raslo zahvaljujući svojim iskustvima i održalo svoje samo-određenje.

Vanzemaljske frakcije imaju svoju sopstvenu ideologiju, od kojih se neke poklapaju sa standardima koje je etabliralo čovečanstvo, neke ne. I različite vanzemaljske frakcije se dele na one koje poštuju odluke čovečanstva i one koje im se protive ili ih potkopavaju. Zbog toga, čak i ako bi procena bila subjektivna a perseptiva relativna, i dalje ostaje odgovornost svih pojedinaca da naprave razliku između vanzemaljskih motiva i procene koje su prihvaljive.

2. Pogrešna primena spiritualnih principa

- Mi smo svi Jedno, svi fragmenti Boga na stazi samo-realizacije sjedinjenja sa Bogom. Ne može postojati takva stvar kao što je vanzemaljska invazija. Za njih je podjednako nemoguće da nas osvoje, kao i za nas da osvojimo same sebe, jer vanzemaljci su mi i mi smo oni.

Kreacija nije samo amorfna masa homogene jednosti, već jedinstvo raznolikosti. Budući da je svaki um obdaren slobodnom voljom, njegovi izbori mogu da dođu u konflikt sa izborima drugih. I to izaziva nadmetanje ili saradnju. Lav i gazela mogu biti „Jedno“ u apsolutnom smislu, ali to ne utiče na to da li će lav uspeti ili ne da ulovi i ubije gazelu. Na sličan način, slobodna volja neprijateljskih vanzemaljskih frakcija i ljudi, koji vole slobodu, mogu biti u konfliktu jedni sa drugima, pri čemu jedna na kraju pobeđuje; to niti osporava, niti je osporeno činjenicom da su i vanzemaljci i ljudi manifestacijaa iste primordijalne svesti, koja leži u osnovi Kreacije.

- Vi ste kreator svojih iskustava, samim tim ne možete biti žrtva a vanzemaljci ne mogu biti

nasilnici.

Ovaj argument počiva na pogrešnoj, pojednostavljenoj i predimenzioniranoj slici o tome kako je individualna svest isprepletana sa ličnom iskustvenom realnošću. Kvantna fizika podržava ideju da je posmatrana realnost oblikovana svešću posmatrača, ali postoje suptilnosti i ograničenja te interakcije koje se previdaju. Čak i ako kreiramo svoju iskustvenu realnost biranjem određene tačke, ne biramo je uvek potpuno, da bismo eliminisali sve mogućnosti kršenja slobodne volje, nasilja ili žrtvovanja. Mi smo često nadjačani kauzalnim konsekvencama prethodnih izbora, koje smo načinili sami ili su ih načinili drugi, koji su međusobno isprepletani sa našom realnošću.

Takođe postoji razlika između prihvatanja rizika i prihvatanja određene manifestacije tog rizika. Na primer, svaki put kada sednete za volan, vi prihvatate rizik od nesreće a da niste zaista izabrali samu nesreću. Saglasnost sa suočavanjem sa rizikom kršenja slobodne volje, izbor da se uđe u realnost gde ta mogućnost postoji, se ne poklapa sa pristajanjem na to kršenje slobodne volje, kada zaista pokušava da se ostvari. A kršenje slobodne volje se zaista može odigrati u okruženju, u koje je čovek slobodno odabrao da stupi.

- Kada se plašimo vanzemaljaca, mi se u stvari plašimo dela sebe koji oni reprezentuju. A mi predstavljamo deo njih koji im nedostaje. Zbog toga smo potrebni jedni drugima kao ogledalo da učimo i rastemo do svojih punih potencijala.

Da bi ovaj argument funkcionisao, delovi nas samih koje vanzemaljci reprezentuju, bi morali da budu delovi kojih se iracionalno plašimo. Onda bi iz toga sledilo da prihvatanje i integrisanje tih delova u pravcu veće psihološke potpunosti se reflektuje na prihvatanje i integrisanje sa vanzemalcima da postanu potpuniji kao civilizacija. Ali šta ako vanzemaljci, koji izazivaju našu zabrinutost, predstavljaju psihopatske, parazitske, predatorske delove nas samih, za koje bismo imali dobre razloge da ih prevladamo? Ovaj argument ignoriše tu mogućnost. Jer umesto da prihvatamo oba, trebalo bi da postanemo svesni i prevladamo oba i da čineći tako, odbacimo unutrašnje i spoljašnje smeće i rastemo do svojih punih potencijala. Tako, pitanje je pre da li da integrišemo ili prevladamo i odgovor zavisi od pojedinačnih motiva i karakteristika vanzemaljskih frakcija i da li je oni što oni predstavljaju zdravo i progresivno ili entropično i disfunkcionalno.

- Ono čemu se opireš ojačavaš. Što se manje opireš vanzemalcima, to manje nepotrebnog bola, otpora i straha ostaje u procesu i to uzbudljivije postaje putovanje radosti i otkrića.

Tačno je da opiranje dobrim i neophodnim iskustvima stvara trvenje i bol. Ipak, u osnovi ove izjave je lažna pretpostavka da su vanzemaljske abdukcije dobre i neophodne, ili lažno implicira da su bol i patnja povezani sa abdukcijama dokaz da se pozitivno iskustvo iracionalno odbija. Bilo da je iskustvo pozitivno ili negativno, prihvatanje i saradnja će zaista umanjiti ili eliminisati patnju, ali sa dva potpuno različita ishoda. Prvi vodi do istinskog rasta, drugi do podjarmljivanja uz iluziju rasta. Argument pokušava da poništi tu razliku. Ispravan način za uklanjanje patnje povezane sa negativnim iskustvima je okončanje tih iskustava. Umesto da pred njima kapitulira, čovek treba da ih prevlada, pogotovo ako u toj stvari ima mogućnost izbora. Da ljudi nemaju mogućnost izbora, njihova saradnja ne bi bila tako očajnički tražena.

3. Zamagljivanje činjenica koje se ne mogu sakriti

- Većina vanzemaljaca je blagonaklona. Samo mala manjina vanzemaljaca je neiskrena, ali oni privlače pažnju mnenja, tako da nastaje lažna slika da su svi vanzemaljci takvi. Postoji samo veoma mala odmetnička frakcija vanzemaljaca a većina nam ne misli ništa loše.

Ovo je pokušaj da se marginalizuju aktivnosti negativnih vanzemaljaca, prikazujući ih kao malu i nebitnu manjinu odmetničkih ili neiskrenih vanzemaljaca sa ciljem da se većina vanzemaljaca oslobodi sumnje. Međutim, susreti sa negativnim vanzemalcima, koji privlače pažnju javnosti, ne samo da nisu izuzetak, već predstavljaju samo vrh ledenog brega. Oni predstavljaju incidente koji su probili zid sigurnosti. Dok blagonakloni vanzemaljci postoje i mogu biti u većini, bilo bi pogrešno pretpostaviti da je većina interakcija između vanzemaljaca i ljudi, kao što su abdukcije, takođe blagonaklone. Program abdukcija može biti karakterističan modus operandi manipulativnih vanzemaljaca, što bi značilo da blagonakloni vanzemaljci imaju malo ili nimalo udela u tipičnim vanzemaljskim abdukcijama. Zbog toga ono što javnost zna o vanzemalcima na osnovu abdukcijskih izveštaja ne treba da lažno bude pripisano blagonaklonim vanzemalcima, bez obzira što su oni možda u većini. Takođe, fenomen skrivenih vanzemaljaca koji prikriveno obavljaju posmatranje, vrše uticaj i žanju energiju pokazuje da čak i ako su mali brojem, negativni vanzemaljci jesu sveprožimajuće prisutni.

- Vanzemaljci posmatraju ljude, ali samo da bi shvatili šta njihovi ljudski prijatelji nameravaju.

Veoma jadan pokušaj da se rasprostranjeni problem implantiranja tokom abdukcija prikaže u svetlu namere da se posmatra sa daljine i izvrši uticaj. Činjenica da ovo treba zamagliti ukazuje da se implantiranje događa i da postoji zabrinutost zbog ljudi koji postaju sumnjičavi u pogledu ovog fenomena. Pronicljivi oteti znaju iz ličnog iskustva da njihova funkcija nije samo u tome da posmatraju i snimaju. U zavisnosti od tipa implantacije takođe mogu da utiču na emocije, promene proizvodnju hormona, kreiraju dezorijentaciju da bi se prekinula zabranjena linija razmišljanja, indukuju iznenadnu pospanost, stvore paralizu, manipulišu snovima, simuliraju šizofreniju, umetnu misli i prenesu glasove i slike.

- Ako čujete izveštaje o negativnim abdukcijama, nemojte se alarmirati, jer vi ste sigurni, upravo kao što ćete i dalje biti sigurni, iako čujete o povremenim zločinima koji se događaju u vašem gradu.

Oteti koji nauče suviše o istinskoj prirodi abdukcija postaju zabrinuti, nekooperativni i sumnjičavi prema otimačima. To se može otkloniti ako se negativne abdukcije predstave kao fenomen, suviše dalek, da bi izazivao zabrinutost. Ukoliko oteti veruju da izveštaji o negativnim abdukcijama nemaju veze sa njihovim iskustvima, osećaće se sigurno i nastaviti da saraduju. Negativni vanzemaljci su veoma zainteresovani za svoju sliku u javnosti, jer je koriste da podstaknu željeno ponašanje kod zavedenih meta, zato, ma kako da percepcija zatamni tu sliku, ona mora da ostane konzervirana i postojana.

- Neki vanzemaljci, pošto nemaju dovoljno razumevanja za emocije i individualnost, mogu grubo da se ponašaju prema ljudima usled nekompetentnosti i nedostatka prefinjenosti.

Ovo bi moglo biti tačno u nekim slučajevima, ali ne karakteriše sve abdukcije samo bolna procedura koja bi se mogla objasniti nekompetentnošću. Programiranje uma, tortura, nasilno odvođenje i žetva energije nisu greške, već namerna dela.

- Grejsi su razvili tako velike glave, jer njihovo društvo polaže veliku važnost intelektu. Oni vrše kloniranja, jer velika glava ne bi mogla da prođe kroz porođajni kanal. Kloniranje umanjuje varijacije među individuuama, zbog čega oni izgledaju slično. Kada su se spustili ispod zemlje, da bi preživeli negostoljubive uslove na površini, njihova tela su se smanjila da bi bolje iskoristila ograničeni prostor. Da kompenzuju nedostatak prirodnog svetla, zenice njihovih očiju su se razvile tako da prekriju čitavu površinu oka.

Ovo je primer onoga što javnost pretpostavlja o Grejsima i povezuje u naizgled prihvatljivu, ali netačnu priču. Cilj je ovde predstaviti Grejse kao posebnu, osećajnu civilizaciju, koja je pretrpela kataklizmu i posle duge adaptacije evoluirala u svoj današnji oblik. Gornja slika je očigledno netačna; njihove prepoznatljive crne oči nisu ogromne zenice, već tamne obloge koje skrivaju ili oči nalik na reptilske ili senzore nalik kamerama u zavisnosti od vrste Grejsa. Da su njihove tamne oči zaista zenice narasle da uhvate više svetlosti, okruženje abdukcije ne bi bilo tako sjajno osvetljeno i svetlo bi obasjavalo pozadinu mrežnjače, čineći njihove oči bilo kakvim drugo osim crnim. Grejsi ne predstavljaju posebnu civilizaciju, već pre veštački stvorene entitete, uzgojene u tankovima da bi postali radnički trutovi za druge vanzemaljce.

- Grejsima je potrebna naša genetika da obnove ono što su izgubili tokom generacija kloniranja. Grejsi koriste oglede i implante da sakupe naše neuro-hemikalije u nadi da će ih simulirati za sebe, tako da jednom mogu ponovo da osete emocije.

Nijedna druga dezinformativna doktrina nije u toj meri pustila korena kao ova, koja prividno opravdava čitav program abdukcija i žetve ljudskog biološkog materijala. Ona predstavlja Grejse kao umiruću rasu kojoj je potrebna naša simpatija i saradnja. Ali, kao što je spomenuto, Grejsi su više proizvedeni entiteti, nego čista umiruća rasa. Oni su raspoložive lutke sa fabrikovanom istorijom, koja treba da manipuliše javnu percepciju vanzemaljskog prisustva. Obratite pažnju na to, kako njihova istorija koristi sve naučne pojmove, koji su u opticaju i koji definišu našu modernu kulturu a da ne pređu njene granice. Zagađenje, radijacija, rat, evolucija, genetski inženjering, kloniranje – sve koncepti koji su zanimljivi, prepoznatljivi i pitki za javnost. Kada bi priča umesto toga uključila interdimenzionalne, biološke automate, odgojene u uzgajivačkim tankovima sa vremenskim ubrzanjem i napravljene od delova ljudi i krava i fluida, onda bi to prevazišlo granice bodrenja od strane većine ljudi.

- Čovečanstvo nastavlja da ignoriše prisustvo vanzemaljaca, dovodeći vanzemaljce do pribegavanja taktikama izazivanja straha da bi se probili kroz našu ignorantnost i pomogli nam da ih najzad upoznamo.

Ova racionalizacija predstavlja negativne vanzemaljce kao ignorisanu decu, koja toliko očajnički traže pažnju, da se okreću ka delikvenciji.

Primenjivanje dečije psihologije na odrasle vanzemaljce je u najmanju ruku naivno i podupire

strategiju potezanja emocionalnih struna, budući da oslikava vanzemaljce kao nevine i očajne, kako pate i plaču za pažnjom. Mutilacija krava bi bio primer ovakve pretpostavljene delikvencije. Ljudi ne poklanjaju vanzemalcima pažnju, tako da oni raseku nekoliko krava da bismo mi obratili pažnju. Zvuči fino u teoriji, ali delovi koji su uklonjeni tokom mutulacije krava su strateški odabrani na osnovu ekstrakovanja korisnih supstanci zbog proizvodnje veštačkih humanoida. Da ne spominjemo, da vanzemaljci zaista žele da privuku pažnju, učinili bi bolje da nadlete glavne gradove preko dana nego da povrede nekoliko krava.

- Pojedinačni primeri abdukcija uz mučenje postoje i moramo ih razlikovati od većine abdukcija koje sprovode dobroćudni Grejsi.

Do sada postoji dovoljno dokaza za negativne abdukcije, da bi se to duže moglo potiskivati. Umesto toga, to se ovde izvrće, racionalizuje i zamagljuje, da bi se agenda očuvala po svaku cenu. Budući da je tačan procenat negativnih abdukcija nepoznat, to ostavlja prostora da se svojevolljno procene procenti i stvori utisak da veliki deo njih obavljaju navodno dobroćudni Grejsi. Međutim, oni koji šire ideju o dobroćudnim Grejsima propuštaju da spomenu mogućnost paravan-memorije, koja negativne abdukcije prikazuje uz iluziju pozitivnosti. Ove paravan-memorije su itekako moguće i predstavljaju modus-operandi negativne vanzemaljske agende. Bez razmatranja ove činjenice, ne može se sa sigurnošću reći da li je neki deo abdukcija Grejsa uopšte pozitivan.

- Vanzemaljci operišu u tajnosti, da bi zaobišli naše svesno poricanje njihovog postojanja, ali operišu u našem svetu bez obzira na to, jer smo ih mi podsvesno pozvali.

Implikacija je da oni operišu u tajnosti samo da ugone našem svesnom poricanju, dok naša prava želja da ih pozovemo leži zakopana u podsvesti. Ovo racionalizuje tajnu prirodu vanzemaljskog prisustva, okrivljujući čovečanstvo za to što je ignorantno prema svojoj unutrašnjoj, spiritualnoj čežnji za kontaktom. Razmatrajući vanzemaljsku negativnu agendu, izjava bi bila tačnija ako se okrene: „Vanzemaljci zavise od našeg nedostatka svesnosti da oni operišu u tajnosti i koriste naša podsvesna ranjiva mesta kao stražnja vrata, da bi sebi obezbedili dublje prolaz u naš svet“.

- Krvarenje iz nosa prilikom abdukcija je jednostavno psihosomatska reakcija na potisnuto sećanje na abdukciju koje pokušava da se probije na površinu.

Krvarenje iz nosa stoji u vezi sa aktivnošću abdukcija, toliko je poznato, ali umesto priznanja da je reč o implantaciji mozga kroz nos, što zvuči bolno i uznemirujuće, ova veza se objašnjava kao psihosomatska manifestacija izazvana sećanjima koja pokušavaju da se probiju kroz barijeru poricanja i u stvari kao dobra stvar jer se ta sećanja najzad probijaju. U stvari, sećanja na abdukciju su namerno potisnuta, da bi se prikriilo ono šta se zaista dogodilo i od osetljive psihe otetog sakrila zastrašujuća i traumatična iskustva. Nije planirano da ova sećanja izbiju na površinu, izuzev ako ne predstavljaju mamac paravan-memorije, da bi ubrizgali pogrešne podatke u telo istraživačke literature abdukcija.

- Paraliza tokom abdukcije se sprovodi putem udaljene električne stimulacije mozga i ima pozitivan, podmlađujući efekat na paralizovanu osobu.

Paraliza je druga karakteristika koja se ne može poreći, jer suviše otetih izveštava o njoj i zbog toga mora biti zamagljena. Ovde se zamagljivanje sastoji u tome da ona ima terapeutski i podmlađujući efekat, te bi trebalo da se nadamo da ćemo biti paralizovani, budući da ona podržava zdravlje i vitalnost. Nije potreban nikakav komentar.

- Kada vanzemaljci otetima prikažu traumatične vizije holokausta, smrti i planetarnih razaranja, to je samo u svrhu izazivanja emocionalnih reakcija i proizvodnje neurohemikalija koje Grejsi žele da proučavaju.

Najbolji način da se ova karakteristika zamagli je predstaviti je kao nevinu težnju naučne radoznalosti. Ovo pojednostavljeno objašnjenje se ne poklapa sa sofisticiranom prirodom vanzemaljskih frakcija, uključenih u ovu vrstu procedure, koje se rukovode sopstvenim motivima i služenjem sebi. Postoji nekoliko boljih objašnjenja.

Prvo je da je ta procedura drugi oblik žetve energije putem indukcije straha i užasa. Ona ne podrazumeva cevi i igle zabodene u mozak, tako da to nije žetva fizičkih neurohemikalija, jer se emocionalna energija može uhvatiti bez potrebe za time.

Drugo, to može biti oblik programiranja propašću, da bi se oteni indoktrinirali očekivanjima i strepnjom zbog nevolja sa kojima se čovečanstvo suočava i da bi ih time učinili mnogo ozbiljnijim i posvećenijim saradnji sa vanzemalcima, da bi navodno pomogli da se spase čovečanstvo.

Treće, to može biti pokušaj povlačenja okidača i time otkrivanja skrivenog programa u otetom, koji predstavlja pretnju za vanzemaljsku agendu, programa preinkarnacijske vrste koji se ili odnosi na njegovu ili njenu misiju na Zemlji tokom kraja vremena ili misije koja je programirana u njega od strane suparničke vanzemaljske frakcije, koja želi da taj program ostane neaktivan dok na Zemlji ne započnu apokaliptički događaji. Ekstrakcijom tih informacija vanzemaljci, koji obavljaju ovu proceduru, stiču vitalnu inteligenciju koja im može pomoći da steknu prednost nad protivničkom agendom.

4. Prikazivanje vanzemaljskog mešanja u božanskom svetlu ili kao sudbine

- Naša je božanska misija da radimo sa Grejsima, da dopustimo da naša genetika bude stopljena sa njihovom i da im dopustimo da steknu našu emocionalnu fleksibilnost. Njima je potrebna ta pomoć da bi se stopili sa Bogom. Spiritualno i genetsko jedinstvo ljudi i Grejsa će obezbediti budućnost za obe vrste.

Ljudi se priklanjaju višoj svrsi ili višoj sili mnogo češće usled slepe vere, programiranja i emocionalizma, nego razuma i iskustva. Duboko u sebi ljudi znaju da postoji viša svrha, međutim, usled nedostatka svesnosti takvi spiritualni impulsi su često zamenjeni anti-spiritualnim rezultatima. Obratite ovde pažnju da je ovde sve osim konačnog rezultata pozitivno: sticanje emocija, božanska misija, sjedinjenje sa Bogom, spiritualno jedinstvo, obezbeđivanje budućnosti itd... Konačni rezultat je međutim buduća zamka za matriks ljudske duše putem infuzije kibernetičke genetike. Razmislite o tome koliko Grejsima nedostaje

slobode, individualnosti, samo-određenja, empatije i bilo kakvog traga viših spiritualnih obeležja i kako se oni lako mogu programirati i manipulirati preko telepatske veze i videćete u kom pravcu će čovečanstvo biti modifikovano preko genetskog sjedinjenja sa Grejsima.

5. Pretnje konsekvencama ako se ne saraduje

- Mi ne možemo sami pobediti otpadničke reptile, jer oni ne poštuju naše vlasti i imaju bolju tehnologiju. Zbog toga nam je potrebna pomoć spolja. Reptili neće otići bez borbe i Grejsi su naša jedina nada.

Da se problem može rešiti samo putem fizičke borbe, onda bi čovečanstvo bilo potpuno razoružano. Čak i tada, povezivanje sa pogrešnim vanzemaljskim frakcijama bi prouzrokovalo buduće probleme. Grejsi ne uživaju dobar glas u pogledu svog poštenja i iskrenosti. Postoje druge frakcije, pozitivni nordijski tipovi na primer, koji bi bili bolji saveznici, iako bi oni verovatno ponudili ne-fizičku pomoć umesto militarne intervencije. Što je u redu jer izlaz iz ove zbrke leži više na metafizičkoj a ne na fizičkoj ravni. Brutalne fizičke metode otpora su ionako suštinski beskorisne. Izbor će biti ponuđen da se ostane u ovoj kutiji i poveže sa Grejsima ili da se istupi napolje i poveže sa pozitivnim transcendentnim silama, koje nude mnogo kreativniji pristup zasnovan na spiritualnim principima.

- Naše zemaljske tehnologije nisu dovoljne da nam pomognu da prevaziđemo energetske, prehrambene i klimatske krize. Potrebna nam je vanzemaljska tehnologija da bismo preživeli.

Razlog zašto se te tehnologije ne koriste ne leži u ljudskoj nekompetentnosti ili gluposti, već u potiskivanju izuzetnog talenta i pronicljivosti od strane ljudskih i vanzemaljskih snaga uz interes da se održi status quo. Granične tehnologije se potiskuju da bi se stvorili upravo ti uslovi očaja, kako bi suzbijači ponudili sebe kao rešenje. Na primer, upućivanjem sveta samo na naftu i sprečavanjem nečeg jednostavnog kao što je masovna proizvodnja efikasnih i ekonomičnih električnih automobila, naftna kriza može baciti svet na kolena, čineći ljude tako nemobilnim, izgladnelim i očajnim da će silama, koje mogu sprečiti tu patnju, predati sve, uključujući i svoju slobodu. Mi već imamo tu tehnologiju i svako ko poznaje graničnu nauku ili crnu tehnologiju zna koliko se ona brižljivo čuva od publike. Neadekvatnost naše zvanične tehnologije je u potpunosti veštački stvorena.

6. Primamljivanje obećanjima i nagradama

- Vanzemaljci mogu da pruže dar vidovitosti, moć isceljivanja i druge paranormalne moći ako saradujete sa njima.

Ove moći su mamac koji treba da izazove pokoravanje i posluži kao dokaz za vanzemaljsku dobroćudnost. Najzad, obdarenost isceliteljskim i psihičkim moćima izgleda kao dobra stvar. Međutim, dok se paranormalne sposobnosti razvijaju tokom spiritualnog treninga, posebno treninga uz savet istinski pozitivnih entiteta, njih takođe mogu indukovati ili osmisliti sile na stazi služenja sebi za strateške svrhe. Za agendu ne predstavlja gubitak ako neki oteți sada može da izleči nekoliko ljudi ili im predvidi budućnost, a sa druge strane služi agendi, ulepšavajući sliku i ohrabrujući druge na saradnju. To su jeftine đinđuve date u zamenu za

poslušnost. Obratite pažnju na to da negativne vanzemaljske frakcije nikada ne daju otetima istinsku slobodu, pravu svesnost i praktičnu pronicljivost.

- Vanzemaljska tehnologija može obasjati Zemlju specijalnom energijom da bi pomogla poboljšanju naše intuicije i interdimenzionalnih sposobnosti.

Ovo je još jedan primer vanzemaljskog pokušaja da zavedu ili da sebi pripišu prirodan spiritualni proces. U okultizmu postoji pravilan put spiritualnog razvoja putem korišćenja sopstvenih snaga i inicijative uz savete razvijenijih pojedinaca, i drugi put obmanjivanja i sticanja moći putem ulaska u simbiozu sa pojedincem ili entitetom orijentisanim prema sebi koji daje te moći u zamenu za energiju duše i pokornost. Ovo drugo je put mračnog okultizma ili crne magije. Ova razlika se takođe može primeniti i na interakciju sa vanzemaljcima. Povećanje intuicije i interdimenzionalnih sposobnosti je prirodni deo ljudske evolucije, koji joj je namenjen. Međutim, ako neka vanzemaljska frakcija može da se umeša u taj proces i nastupi kao snaga koja ga omogućava, tada će čovečanstvo napustiti ispravnu stazu spiritualnog razvoja i slediti crnu stazu, da bi steklo te sposobnosti po cenu svoje slobode.

- Vanzemaljci mogu da pomognu da se čovečanstvo promeni putem nove tehnologije koja je u harmoniji sa Zemljom, koja će ukloniti sve bolesti i siromaštvo, nepravdu i nuždu.

Pitanje je pod kojim bi uslovima ta tehnologija bila data i sa kojim ciljevima. Ukoliko je tehnologija pozajmljena umesto da se prenese znanje, čovečanstvo će biti prisiljeno da ispunjava sve zahteve vanzemaljaca, da bi izbeglo patnju izazvanu oduzimanjem te tehnologije. Ukoliko davaoci nisu iskreni, to im pruža povlašćeni položaj da sa čovečanstvom čine šta im je volja. Blagonakloni i mudri vanzemaljci će unaprediti našu tehnologiju samo ako je to praćeno i stečeno spiritualnim i etičkim napretkom sa naše strane. Putem odgovorne upotrebe mi bismo sačuvali svoje samo-određenje i oslobodili ih tereta da nas stalno nadziru. Vanzemaljci koji umesto toga žele da se umešaju u naše poslove i preuzmu kontrolu će koristiti obećanja tehnologije kao sredstvo za cenjkanje i način da proizvedu poslušnost i zavisnost.

7. Naivne pretpostavke koje vode do pogrešnih zaključaka

- Vanzemaljci zagovaraju mir i ljubav prema bližnjima i to se ne poklapa sa karakteristikama ispiranja mozga. Oni koji se zalažu za mir, bratsku ljubav, darežljivost, altruizam i jedinstvenost su uvek pozitivni.

Cilj svih tiranija je da uvedu mir i red putem uništenja opozicije, što podrazumeva i iskorenjivanje istinske individualnosti i nezavisnog mišljenja. U stanju totalitarizma ideali kao što je mir, bratska ljubav, darežljivost, altruizam i jedinstvenost se ohrabruju dok god služe zaokruženju tog stanja. Oni su korisni za kolektivizam, pozitivna sredstva upravljena ka negativnom završetku. Zbog toga oni nisu obavezno dokaz blagonaklonosti. Uz to, nijedan manipulativni vanzemaljac neće poružniti svoju sliku ili pokazati pravu boju, otvoreno zagovarajući nasilje i mržnju protiv suseda; reči ovde nisu toliko važne kao aktivnosti i namera koja leži u pozadini. To ne znači da bi ove pozitivne ideale trebalo odbaciti, oni samo treba da budu povezani sa kvalitetima kao što je razboritost i nezavisnost, u drugom slučaju postaju sredstva pacifikacije i trankvilizacije.

- Vanzemaljci nisu neprijateljski raspoloženi, jer da jesu, već bi nas zbrisali ili bi to mogli da učine za par minuta. Nedostatak spoljnih znakova neprijateljstva ukazuje na dobroćudnost.

Neprijateljstvo uzima mnogo sofisticiranije oblike nego prostu nasilnost.

Kada bi vanzemaljci želeli da se angažuju u nasilnom preuzimanju Zemlje, ne bi usmeravali percepciju javnosti putem dezinformacija, postavljanjem ključnih lidera javnog mnjenja, programiranjem uma i implantacijom. Činjenica da oni sprovode ovakvu delikatnu manipulaciju ukazuje na to da je njihovo neprijateljstvo prikriveno. Navesti nas da sami sebe porobimo i držimo sami sebe na uzdi bi bio najefikasniji samo-održivi oblik pokoravanja. Pokoravanje civilizacije grubom silom seje seme otpora u ogorčenoj populaciji i logistički je zabranjeno. Ali osvajanje njihovih umova, njihovih srca i njihovih duša psihološkim i spiritualnim oružjem predstavlja put da se kreira zatvor bez zidova, da se stvore robovi koji žele svoje ropstvo i protive se onima koji pružaju otpor kao neprijateljima progresa. Agenda tako u ogromnoj meri zavisi od dezinformacija a sudeći prema količini dezinformacija koje su puštene u javnost, ta agenda trenutno veoma dobro napreduje.

- Potrebna je snažna veza sa Kreatorom da bi se manipuliralo vremenom-prostorom, zbog toga svi vanzemaljci ovde na Zemlji, koji su sposobni za manipulaciju vremenom-prostorom moraju biti pozitivni.

Manipulisanje vremenom-prostorom nije tako jednostavno. Putem posebne tehnologije negativna bića mogu da idu prilično daleko u manipulisanju vremenom-prostorom. Drugo, negativna bića i dalje mogu da razviju snažnu vezu sa demiriškim aspektom Kreacije, odgovorne za materijalni svet, i preko toga izvedu naizgled magična dela. Napredni inicijanti i majstori tamnog okultizma imaju tu sposobnost, mada su je njihovi vanzemaljski supervizori rafinirali do prave nauke. Treće, jedina prednost koju napredna pozitivna bića imaju je njihova povezanost sa višim božanskim aspektom Kreacije, koji je superioran u odnosu na demiriški aspekt, što im omogućava pristup širem opsegu mogućih realnosti i vremensko-prostornih konfiguracija. I četvrto, negativna bića i dalje mogu da steknu ilegalni pristup širem obimu manipulacija, ako ukradu ili zloupotrebe tehnologiju, koju su izgradila i podesila pozitivna bića, ili ako utiču na druge sa tim pristupom da izvrše njihove zapovesti. Zbog toga, samo posedovanje sposobnosti da se manipuliše vreme-prostorom nije dokaz pozitivnosti.

- Rasa, dovoljno napredna da dospe do tuda, je morala da prevaziđe svoje destruktivne tendencije.

Logika je da planetarna civilizacija koja nije prerasla svoje destruktivne načine završava uništavajući sebe ratom i iscrpljivanjem resursa pre nego što uopšte postane sposobna za svemirska putovanja. Svemirski put i istraživanje drugih svetova zahteva planetarnu uniju, zato se pretpostavlja da samo civilizacije koje su usvojile holističke i zdrave puteve mogu dovoljno dugo da evoluiraju, da bi napustile svoje svetove i putovale do Zemlje. U stvari, pozitivna staza prosvetljenja, mira i harmonije nije jedini put da se dostigne planetarna unija. Civilizacije se takođe mogu ujediniti pošto su porobljene od strane negativnih elemenata, koji koriste

oštroumnu strategiju, psihološko oružje, infiltraciju i subverziju da bi uspostavili globalnu totalitarnu imperiju. Ukoliko je dovoljno brižljivo učinjeno, oni to mogu da obave a da pri tome uopšte ne pribegnu destruktivnom fizičkom oružju. A čak i kada benigne civilizacije započnu istraživanje i kolonizaciju drugih svetova, moguće je da unutrašnje neslaganje prouzrokuje da se neke frakcije odvoje i upotrebe tehnološke kapacitete za manje benigne ciljeve. Iz svih tih razloga, putovanje svemirom negativnih civilizacija je potpuno moguće.

- Oko Zemlje postoji zaštitni karantin i vanzemaljci sa lošim namerama ne mogu da prođu kroz njega.

Negativni vanzemaljci postoje i operišu u našem svetu, tako da čak i ako ovaj karantin postoji, morao je biti postavljen tek pošto su vanzemaljske frakcije već dospale na Zemlju, zatvarajući ih. Ili je karantin povremen i dopušta ulazak pod posebnim uslovima. Na jedan način ili drugi, izjava da vanzemaljci sa lošim namerama ne mogu boraviti ovde zbog karantina, se protivi eksperimentalnim dokazima i istraživanju.

- Nagrada za saradnju sa vanzemalcima daleko prevazilazi opasnost prevare. Zbog toga ne bi trebalo da ih zastrašimo i oteramo, izlažući ih sumnji, već da im otvoreno poželimo dobrodošlicu, jer u suprotnom propuštamo svoju šansu da uberemo plodove od kontakta.

Poželeti dobrodošlicu bez procene osigurava da rizik od porobljavanja bude veći od potencijalne nagrade zbog saradnje. Istinski mudre i blagonaklone vanzemaljske frakcije neće želiti da im slepo verujemo pre uspostavljanja odnosa. Niti će biti razočarani zato što primenjujemo pristup procene, jer ako su zaista iskreni i poštenu, oni će proći taj test. Saradnja sa manje skrupuloznim frakcijama ostavlja suviše prostora za taktike mamaca i laganja. Zbog toga pristup ne bi trebalo da bira između potpune paranoje i potpune lakovernosti, već da uključi procenu između sila koje zaslužuju nepoverenje i onih koji su dokazali svoj integritet.

8. Manipulacija emocijama preko eufemizama i disfemizama

- Vanzemaljci nisu uljezi, već „posetioči“ ili gosti jer smo ih mi pozvali.

Postoji dobar razlog za verovanje da su neki vanzemaljci zaista gosti ili posetioči, ali su ovde ti termini primenjeni na pogrešne vanzemaljce, naime na Grejse i druge, koji su uključeni u vanzemaljske abdukcije. Ako želimo da izaberemo neki drugi naziv umesto uljeza, a ne narušimo istinitost, termin podrivač i akviziter bi bili dovoljni, jer je veliki deo njihovih napora usmeren ka tome da se dobije dozvola, poziv i saradnja kako bi se probio njihov dalji put ka ciljanom svetu. U akciji oni se prikradači, akviziteri i manipulatori pre nego nametljivci, ali po njihovoj intenciji nisu ništa manje nego uljezi i intervencionisti. Ako smo ih pozvali, to je samo zbog toga što smo bili nesvesni kakve to posledice ima, i pošto smo postali svesni, imali bismo sve razloge da povučemo taj poziv.

- Reći da su vanzemaljci negativni je simptom kulturološke ignorantnosti, zatucanosti i straha.

Ovaj argument počiva na klasičnom paralogizmu. Samo to što kulturološka ignorantnost, zatucanost i strah mogu voditi do toga da kažemo da su vanzemaljci negativni, ne

podrazumeva obrnuto, da je reći kako su vanzemaljci negativni neophodno simptom toga. Umesto toga zaključak može biti izveden na osnovu izuzetne svesnosti, kritičkog mišljenja, ličnog iskustva i dubinskog istraživanja. Naravno, reći da su svi vanzemaljci negativni uz mrzovoljan ton i posezanjem za stereotipima, nije izgovor za to. Ali to ne znači da treba da označimo sve vanzemaljce kao pozitivne u ime kulturološke sofisticiranosti, otvorenosti i perceptivnosti. Obratite pažnju na to kako se ponovo i ponovo jedan pogrešan izbor koristi da opravda drugi pogrešan izbor. Umesto toga, treba da identifikujemo različite vanzemaljske motive onakve kakvi jesu, da li su pozitivni, negativni, neutralni ili bilo šta između toga.

- Abdukcije od strane Grejsa se nazivaju „privremenim odvođenjem“, jer oni uvek vrate otete.

Tokom uobičajenih abdukcija oteti se obično vraća, ali termin „abdukcija“ se odnosi samo na nasilno i iznenadno uklanjanje osobe, ne na to da li će ona biti vraćena. Zbog toga je termin „privremeno odvođenje“ suvišan i služi samo kao eufemizam da stiša emocionalni odgovor na termin abdukcija.

Međutim, treba razumeti da se ne vraćaju svi oteti. Mutilacija ljudi i konzumiranje ljudi za hranu i biološki materijal je u najvećoj meri tabu i predmet o kome se ne izveštava dovoljno. Dok se to ne događa tipičnim otećima, koji se otimaju zbog sofisitciranih razloga, ono se ipak događa onima koji su slabi i zateknu se na pogrešnom mestu u pogrešno vreme.

Ne postoje podaci koji je tačno procenat nestalih osoba u svetu odveden u ove svrhe, da ne spominjemo one koji nemaju ni tu privilegiju da budu prijavljeni kao nestali. Ali ako se razmotri broj ljudi koji nestaju svake godine, vidi se da permanentne abdukcije ne samo da su moguće, već imaju i tu prednost da budu potpuno osporene, ako se telo nikada ne pronađe. Svaka instanca bi ih jednostavno odbacila, kao i svaki nerešen slučaj.

- Abdukcije je adekvatnije nazvati doživljavanjem iskustva a otete pravilnije nazvati komunikatorima, vezom, gostima ili kontaktiranim, jer su bili pzvani da se sretnu sa vanzemalcima i dali su dozvolu. Oteti nisu žrtve, već ko-kreatori i ravnopravni učesnici.

Ovo se može primeniti samo na istinske slućajeve benevolentnih kontakata sa vanzemalcima, koji su reći nego abdukcije kod kojih je dozvola iznućena i dobijena podvalom. Ovo drugo će, naravno, pokušati da sebe predstavi kao ono prvo i koristiti eufemizme u ime politićke/spiritualne korektnosti kao jedno od sredstava ka tom cilju.

9. Srozavanje vrednosti ćovećanstva

- Vanzemaljci se ustrućavaju da nas kontaktiraju otvoreno, jer smo nasilna, neprijateljska i agresivna rasa. Vanzemaljci su miroljubivi i imaju tehnologije koje ne zagaćuju okolinu, ipak ćovećanstvo nastavlja da uništava planetu ratom i zagaćenjem.

Moderni ćoveć u celini jeste agresivan, ali to nije jedini razlog zašto vanzemaljci oklevaju da uspostave kontakt. Pozitivne frakcije verovatno posmatraju ćovećanstvo kao još uvek nezrelo da bi se uspostavio otvoreni kontakt bez destabilizacije, dok negativni vanzemaljci posmatraju našu civilizaciju kao još uvek nedovoljno programiranu da bi bila garantovana potpuna

pokornost vanzemaljskoj agendi posle prvog kontakta. Ali masovno programiranje će se ubrzo upotpuniti, tako da se vreme za kontakt približava.

Takođe treba napomenuti da je samo jedan deo ljudske populacije nasilan, neprijateljski i agresivan sam po sebi i da čovečanstvo nije bilo izloženo kulturološkoj, političkoj, religijskoj i psihološkoj manipulaciji od strane ljudske elite i negativnih vanzemaljskih snaga, ono bi postalo mnogo miroljubivije i svesnije do ovog trenutka.

Drugim rečima, u interesu vanzemaljske agende bi bilo da projektuje abnormalne nedostatke nekolicine na većinu i da koristi disfunkcionalnosti, koje je sama skriveno izazvala, kao izgovor da sebe predstavi kao superiorno rešenje. Prebacivanjem sve krivice na čovečanstvo i unižavanjem njegove slike o sebi se može omogućiti protivničkim silama da predstave sebe kao svece u poređenju sa time. Tako lažni izbor postaje atraktivan naspram onoga ko je lažno oklevetan.

(...)

10. Podmetanje korumpiranog ljudskog rukovodstva kao žrtvenih jaraca

- Jedan korumpirani ljudski kabal sprječava čovečanstvo da ubire plodove kontakta s vanzemalcima. Taj kabal gleda na vanzemaljce kao na jednu prijetnju njegovoj kontroli nad čovečanstvom. On stoji iza dezinformacija čiji je cilj sprječavanje svjesnosti ljudi o postojanju vanzemaljaca.

Ovo pretpostavlja da su svi vanzemaljci pozitivni a jedini antagonisti su ksenofobične ljudske grupe koje se samo trude da drže čovečanstvo pod njihovom vlastitom kontrolom. Bacanjem krivice na ljudskog kabala kao jedinog krivca, vanzemaljci štite svoj imidž kao jednu logičku soluciju. Bilo bi tačnije reći da korumpirani ljudski elementi saraduju sa negativnim vanzemaljskim grupama, kako bi spriječili čovečanstvo da se poveže sa višim dobroćudnim silama koje podržavaju duhovno oslobađanje.

Ksenofobični ljudski kontrolori mogu stvarno postojati, međutim, oni bi sigurno bili u manjini s obzirom na sofisticirane metode za programiranje uma i infiltraciju, kojima vanzemaljci raspolažu. Oni bi takođe bili tehnološki i logistički zaostali od drugih grupa ljudi koje saraduju sa negativnim vanzemaljskim silama ili koje su potpuno preuzete od strane vanzemaljaca. Kontrola od strane negativnih vanzemaljaca može se nadvadati samo uz pomoć duhovno transcendentnih metoda ili rješenja a ksenofobični ljudski kontrolori sa svojim militarističkim mentalnim sklopom, previše su integrisani u negativnu hijerarhiju da bi mogli uzeti u obzir takav jedan pozitivan pristup; odatle, oni neminovno postaju jedan koristan predmet za sofisticirane negativne sile. Njihova uloga je krajnje neznatna.

- Vanzemaljci su ovdje hiljadama godina i nisu nam učinili ništa nažao, međutim, kabal će izrežirati predstavu o prijetnji vanzemaljaca kako bi opravdao izgradnju svemirskog oružja protiv vanzemaljaca. Oni (kabal) su takođe otimali ljude i programirali ih paravan memorijom o

zloćudnim vanzemaljcima, kako bi vanzemaljce prikazali u lošem svjetlu.

Kad bi ovo bilo tačno, onda bi se kabal trudio iz petnih žila da prouzrokuje kod ljudi mržnju prema vanzemaljcima kako bi pripremio njihove umove za jednu režiranu predstavu invazije. Taj kabal bi odgajao, podržavao, finansirao i promovisao radove uglednih naučnika koji bi blatili vanzemaljce na sve moguće načine, obezbjeđujući da takvi tipovi dobiju najviše prostora u medijima, dok bi se istovremeno trudio da učutka one koji predstavljaju vanzemaljce kao pozitivne. Pripadnici te kabalske grupe koristili bi svoje kontakte u medijima za ubrizgavanje perzistentnih ksenofobičnih tonova u knjige, filmove i TV dokumentarce na temu vanzemaljaca. Oni bi takođe nasiroko izvodili otmice ljudi kako bi proizvodili žrtve kojima bi bilo utisnuto pamćenje užasnih doživljaja s vanzemaljcima, tako da bi literatura koja se bavi tom tematikom bila zasićena njima.

Međutim, šta vidimo umjesto toga? Potpuno suprotno. Oni istraživači koji bacaju više svjetla na tamnu stranu prisustva vanzemaljaca, ujedno su i oni koje se ignoriše i ubija, dok se one istraživače koji promovišu pro-vanzemaljske dezinformacije uzdiže na svjetla pozornice. Žrtve otmica koje uspiju da provire kroz zavjesu, marginalizuju se jer se njihova iskustva ne uklapaju sa zvaničnim pogledima na prirodu abdukcija.

Izveštaji otmica za koje se čine da su bile lažirane, takođe stalno predstavljaju vanzemaljce kao dobroćudne. Najpopularnije knjige iz tog područja, dokumentarci i filmovi na temu NLO-a i vanzemaljaca, naginju na njihovo predstavljanje u smislu misterioznih, predivnih i nedužnih bića. Ukoliko postoji jedan kabal, onda sve ukazuje na to da taj kabal gura pro-vanzemaljsku agendu, što može biti samo u slučaju da on saraduje sa prevarantskim vanzemaljskim silama.

11. Osiguranje amnestije za korumpirano ljudsko rukovodstvo

- Do objave može doći samo u slučaju da se 'insajderima' obeća amnestija u zamjenu za njihovo otkrivanje istine.

Politika davanja amnestije koja bi bila previše univerzalna, безусловna i praštajuća, u stvarnosti bi ohrabrivala nastavljanje, ekspanziju i dovršavanje kriminalnih aktivnosti insajdera, ukoliko krivci znaju da ne moraju ništa da se brinu i da će im na kraju sve biti oprosteno. U njihovom najboljem interesu bi bilo da se podrži ovakva jedna vrsta amnestije, tako da oni mogu nastaviti sa svojim operacijama i nakon proglašenja o prisustvu vanzemaljaca, rasterećeni od bilo kakve odgovornosti.

Ukoliko se pokuša sa amnestijom, ona mora biti dana ne samo u zamjenu za istinu o prisustvu vanzemaljaca i tajnih tehnologija, nego i za svjedočenja pod zakletvom u vezi s ponašanjem njihovih kolega i pretpostavljenih kao i jedno potpuno objelodanjivanje i predaju tajnih informacija. Nakon što svako od njih kaže šta zna o svima drugima, na stolu bi se našlo dovoljno istine da bi se moglo odrediti ko zaslužuje amnestiju a ko ne. Onima za koje se utvrdi krivica, uključujući i one koji su pogazili zakletvu kod svjedočenja ponašajući se kao patološki dezinformatori, trebalo bi zabraniti da zauzimaju bilo kakve vodeće pozicije u post-Objavnom svijetu. Uzbunjivači koji znaju da su bili iskreni, nemaju se čega bojati, dok oni koji misle da će moći koristiti amnestiju i tako nastaviti da sprovedu svoju tajnu agendu, biće smatrani

odgovornim. To se treba sprovesti na jedan način gdje bi trebalo biti isto praštanja, kao i kod slučaja otkrivanja i hapšenja mafijaških bandi. Ovdje se ne radi o traženju osвете protiv kriminalaca ili o zagovaranju neke nemilosrdnosti, nego o zaštiti čovječanstva od psihopata kojima nikakva rehabilitacija ne može biti od pomoći i koji su u stanju da koriste amnestiju kako bi nastavili sa svojim operacijama.

Praktična realnost amnestije, međutim, vodi do pitanja ko ima autoritet i sposobnost da ponudi amnestiju i zaštiti svjedoke? Prije Objave, niko. "Black ops"- grupe su toliko tehnološki napredne da čak pod 24-časovnom policijskom zaštitom (ili ispred žive publike) svjedok može biti pogođen jednim nevidljivim enegetskim snopom i pasti mrtav kao kod izljeva krvi u mozak ili infarkta. Oni koje rade na "black ops" projektima potpisali su dokumente u kojima se bukvalno slažu s tim da budu likvidirani ukoliko prekrše zakletvu o čuvanju tajne. Zakoni koji se odnose na zaštitu tajnih informacija i nacionalnom bezbjednošću su takođe izvan jurisdikcije konvencionalnog pravnog sistema.

Tako, da bi se to uspješno dekonstruisalo, tu bi bio potreban jedan autoritet koji je moćniji od cijelog vojno-industrijskog kompleksa. Najbliže tome bi bila jedna "ujedinjena planetarna koalicija pravde", koja bi bila u stanju da očisti delikventne vlade od njihovih kriminalnih elemenata. Međutim, u tom slučaju bi se morali braniti uz pomoć jedne svjetske vlade, svjetske armije ili svjetskog tribunala koji bi bio toliko moćan da bi se veoma lako mogao pretvoriti u jednu globalnu policijsku državu.

- Nakon Objave, bilo bi duhovno da se ponudi amnestija i oprostaj onim vladinim i vojnim frakcijama, koje su bile uključene u vršenje nasilja i izvođenje eksperimenata na ljudima.

Amnestija može obezbijediti bezbjedan prenos "black ops" - infrastrukture (tajni naučni, obavještajni i vojno-industrijski kompleksi), koja bi se onda mogla koristiti za poboljšanje nacionalne ili planetarne bezbjednosti. Međutim, to bi moglo lako da odvede do tehnokratskog totalitarizma na globalnom nivou, ukoliko nam se dobročinitelji lažno predstave, te tako otvoreno konsoliduju kontrolne mreže svijeta u jednu mrežu koja će biti pod njihovom kontrolom. Upravo sada, negiranje i tajnstvenost koji okružuju "crne projekte" omogućavaju da tehnologija koja je dostupna javnosti ostane relativno nerazvijena. Tehnologija policijske države i oružja za kontrolu masa, ograničeni su na tasere, gumene metke, zvučne puške, vodene topove, kamere za nadzor, praćenje interneta, cell-dar, nacionalne lične karte, itd. Međutim, ukoliko se prilikom Objave otpakuje i sva tehnologija koja pripada tzv. "crnom projektu" (uključujući i vanzemaljsku tehnologije) i ukoliko ona pređe u javno korištenje, onda bi to moglo voditi do rapidne proliferacije užasnih metoda karakterističnih za kontrolu policijske države: "vučni energetske snopovi", puške paralizirajućih zraka, nevidljive bezbjedonosne snage u anti-gravitacionim vozilima, očitavanje misli s distance, "pre-kriminalna" detekcija potencijalnih prekršilaca zakona i disidenata; i reprogramiranje uma. To je sudbina koja očekuje čovječanstvo ukoliko se bude naivno postupilo s amnestijom, tako da će to onda ići na ruku vanzemaljskoj agendi.

12. Glorifikacija vanzemaljaca i pozivanje na razumijevanje

- Ono što je devijantnim vanzemalcima jedino potrebno, to su ljubav i prijateljstvo.

Ako ništa, mi možemo u našim srcima osjećati ljubav i prijateljstvo, međutim, kao jedan izraz čiste ljubavi, mi moramo čvrsto blokirati njihove pokušaje zalaženja na područja koja su izvan njihove jurisdikcije. To je zbog toga što devijantni vanzemaljci nisu delikventna djeca koja su nesvjesna štete koju prave, niti neke nevine žrtve slučajnih okolnosti; preciznije rečeno, oni imaju inteligentne razloge za ono što rade. Oni su izabrali svoj put a na ljubav i prijateljstvo gledaju isto kao i psihopate; kao na jednu našu pogodnu slabost kojom se mogu okoristiti. Bilo ko, ko je imao priliku lično vidjeti kako psihopate operišu, zna da oni prije zloupotrebljavaju dobrotu, nego što je cijene; a to se odnosi i na one psihopate koji čine elitu ljudskih kontrolora i negativne vanzemaljske grupe.

- Grejsi su poštovani članovi galaktičke federacije a pomogli su ljudima na duhovni način.

Ta "Galaktička Federacija" je dio 'nju-ejdž' folklora a označava jedan savez dobroćudnih vanzemaljskih rasa, koje su ovdje da pomognu čovječanstvu. Neki savez ili bratstvo dobroćudnih vanzemaljaca vjerovatno postoji a možda u nekim od njih ima i grejs-dronova koji bi tamo mogli prije služiti kao neki generički pomagači, međutim, bilo bi pogrešno reći da su Grejsi koji otimaju i implantiraju ljude jedna dobroćudna rasa koja je i sama dio te federacije.

- Vanzemaljci koji će nam se sami uskoro otkriti su oni koji su stvorili čovječanstvo.

Ovo se odnosi na sljedbenike tzv. teorije drevnih astronauta i one koji generalno smatraju vanzemaljce kao naše vrhovne roditelje. Pitanje nije u tome da li je čovječanstvo genetički inženjerirano od strane vanzemaljaca ili nije, nego da li oni koji te zasluge pripisuju sebi, stvarno govore istinu. Pa, čak i da je to tako, da li im to automatski daje pravo da intervišu i mijesaju se u naše živote.

- Grejsi imaju toliko naprednu tehnologiju da je ona skoro samosvjesna, što pokazuje da bi mogla postojati veza između tehnologije i svijesti. Oni sami su veoma duhovno razvijeni i preokrenuli su napredak svijesti u jedan oblik umjetnosti. Njihova svijest je kolektivna a istovremeno iskonska i nevina. Grejsi su duhovna bića. Umjesto seksualnog kontakta oni ispoljavaju ljubav držeći se za ruke u krugu i stapajući se tako s Jednim.

Još jedan od primjera antropomorfizacije i romantizacije Grejsa. On se oslanja na opservacije da su Grejsi naoko bezizražajni, bespolni, intelektualno razvijeni i grupne svijesti. Međutim, umjesto priznavanja da je to zbog njihovih kibernetičkih karakteristika i robotičkog funkcionisanja, stvar je izokrenuta predstavljajući ih sofisticiranim, zen-majstorima, sklonim duhovnom jedinstvu.

- Grejsi se ophode zaštitnički i s ljubavlju što je praćeno i jednim strahom da ne ostanu ili se zaglave u ovoj njihovoj trenutnoj evolutivnoj fazi, tako da oni trebaju našu pomoć kako bi evoluirali, a mi treba da gledamo na njih sa strašću i sažaljenjem. Grejsi su budući potomci ljudi kojima su potrebne naše biološke supstance kako bi liječili neki degenerativni zdravstveni poremećaj. Mi se približavamo jednoj tački gdje su Grejsi ranije bili u njihovoj evoluciji. Umjesto da uništimo sami sebe kao što su oni, mi im moramo dopustiti da nam pomognu da izbjegnemo našu propast, pa tako preduprijedimo i njihov nestanak. Hibridi su sjeme jedne nove rase koja

predstavlja kombinaciju najboljih karakteristika obe rase, Grejsa i ljudi. Hibridnim bebama je potrebna ljubav žena koje otimaju, a Grejsi uče o ljubavi kroz tu njihovu interakciju. Za Grejse, mi predstavljamo ne samo njihovu prošlost, nego i njihovu jedinu nadu za budućnost.

Primjećujete li ovdje jedan emocionalno nabijen jezik koji je specijalno dizajniran da izazove sućut, strast, brigu, nadu i ljubav. Problem nije u ispoljavanju tih osjećanja, nego u tome da li su razlozi na osnovu kojih se na njih poziva stvarno istiniti. Gornje objašnjenje se odnosi na našu upoznatost s činjenicom da otmice od strane Grejsa imaju nečeg zajedničkog sa hibridizacijom, medicinskim procedurama i skupljanjem bioloških materijala. Međutim, to se ovdje podmuklo utkalo u jednu bajku, smišljenu tako da cilja na instikte odgajanja, zaštite i suosjećajnosti kod odgovarajuće publike. Ovdje se iz više uglova žestoko pokušava ostvariti emocionalna ubjedljivost, nauštrb istine.

13. Navođenje na individualno i kolektivno odobravanje

- Vanzemaljci nam ne mogu pomoći sve dok jedan kritični broj ljudi ne bude zahtijevao njihovo miješanje. Vanzemaljci žele jedan globalni koncenzus a ne da imaju posla samo s jednom državom. Cijeli svijet treba da glasa kao jedna cjelina.

U jednu ruku, pozitivne sile koje poštuju slobodnu volju mogle bi intervenirati ukoliko se to od njih zatraži. U drugu ruku, negativne sile koje teže jednom potpuno legalnom preuzimanju planete, takođe će tražiti naše odobrenje. Razlika se svodi na to koliko jako će nas tjerati na to da im damo naše odobrenje. Ukoliko se radi o nekoj grupi koja u osnovi poštuje slobodnu volju, onda će nas oni pustiti da se na miru odlučimo u vezi s tim. Ukoliko je ta grupa manje dobroćudna, utoliko će biti više nestrpljiva. Odatle, njihove krajnje namjere su ono što je tu bitno.

Tu bi takođe bila važna i sama procedura donošenja tog odobrenja. Da li bi samo jedno globalno glasanje bilo zadovoljavajuće? Samo u slučaju da su glasači dovoljno mudri i inteligentni da donesu jednu odluku na osnovu njihove dobre informisanosti. Prema definiciji, samo jedna četvrtina populacije ima inteligenciju iznad prosjeka, a to je jedino što je potrebno da bi se poštovao razum, više nego emocionalnost. Tako bi tu bile male šanse da kod donošenja odluke nadvladaju oni koji posjeduju dovoljno informacija i sposobnosti za kritičko razmišljanje i koji su u stanju da vide kroz propagandu koju bi nam servirale prevarantske vanzemaljske grupe koje traže naše odobrenje. Ukoliko tu ne bi trebao jedan mnogo veći procenat od većinskog za pobjedu, demokratija bi tu onda opet poslužila samo kao jedno vozilo za legitimizaciju tiranije. Ukoliko bi umjesto toga, izabrani i postavljeni zvaničnici trebali da donesu tu odluku, onda bi se trebala riješiti pitanja njihovog integriteta, mentalnog zdravlja, kvalifikacija, kao i potencijalnih namiještajki kod njihovog izbora. Kako se može vidjeti, problem donošenja takve odluke na nivou planete, takođe je povezan sa nekim zamkama.

- Vanzemaljci će kontaktirati ljude lično, zaobilazeći nacionalne vlade.

To bi spriječilo da jedna korumpirana vlada odlučuje o odnosima između ljudi i vanzemaljaca, međutim, to bi takođe moglo biti i jedno sredstvo za dodavanje jedne, čak veće legalnosti njihovom preuzimanju uprave.

Ukoliko se ljudske vlade, služeći same sebe, odvojene od biračkog tijela u mjeri da jednostavno ne mogu više da predstavljaju volju ljudi, onda dobijanje odobrenja od vlade ne bi bilo isto kao dobijanje odobrenja od zemaljske ljudske populacije, kao jedne cjeline. Možda je to razlog zašto vanzemaljci tajno rade u dosluhu s vladama/vojnimi frakcijama koje su to odobrile, dok istovremeno grozničavo pripremaju populaciju da odobri njihovu intervenciju kad dođe vrijeme za to. Da ne pominjemo da postoje mnoge vlade i da nijedna država ne može govoriti u ime svih ostalih, međutim, jedno zajedničko odobrenje ljudi sa svih strana bi zadovoljavalo.

- Jedna ujedinjena, globalna vlada bi mogla da napravi kontakt. Kontaktiranje vanzemaljaca uz pomoć radio poruka uvjerilo bi ih u naše dobre namjere. Oni nas trebaju, a to kako se budemo odnosili prema njima, odrediće koliko ćemo biti poštovani od strane drugih vanzemaljaca.

Još jedan izvor predlaže tu ideju, da mi kontaktiramo vanzemaljce koji su naši interplanetarni susjedi. Jedna ujedinjena globalna vlada bi mogla zadovoljiti kriterijume za predstavljanje cijele planete u kom slučaju bi poziv s njihove strane bio dovoljan za otvaranje vrata. Ili tako, ili bi to samo bio jedan namješten gest koji pruža zadovoljavajuću šemu za ostvarenje direktnog kontakta s vanzemalcima.

- Vanzemaljci ne mogu ulaziti s nama u interakciju ili nas vidjeti, sve dok im ne damo dozvolu za to, na nekom nivou. Odatle, ako su se oni na bilo koji način umiješali u naše živote, budimo sigurni da smo im već na nekom nivou dali dozvolu za to. Pružati otpor njihovom prisustvu značilo bi negirati odluku koju smo već napravili a to podrazumijeva odbijanje koje je zasnovano na ignorantnosti i strahu, odatle, čovjek mora postati svjestan tog svog izbora, poštovati ga i pokrenuti se iz odbojnosti i straha ka prihvatanju i razumijevanju. Gubitak straha završava igranje uloge žrtve. Vi nećete više biti žrtva. Vi ćete biti jedan ravnopravan učesnik. Kvalitet vaše interakcije s njima će se značajno promijeniti.

Pritisak na davanje odobrenja nije samo na planetarnom nivou, nego i na ličnom, takođe. Ovdje imamo primjer izvlačenja dozvole od strane žrtava otmica, uz pomoć njihovog uvjeravanja da samo to što ih vanzemaljci kontaktiraju, podrazumijeva dokaz da su im oni prethodno već dali dozvolu za to. Odnos između aktivnosti vanzemaljaca i davanja dozvole je više jedan postepen proces, nego odrešit. Isto kao što neki trgovački putnik može bez poziva doći na vaša vrata i pokucati na njih, takav jedan osnovni korak ili slične podmukle smicalice mogu napraviti i vanzemaljci a da nisu bili prethodno pozvani. Ukoliko otvorite vrata, onda time dozvoljavate trgovačkom putniku da zabaci udicu. Taj proces je postepen a počinje sa stupanjem nogom na prag vrata.

Kod manipulativnih vanzemaljaca, najoptimalnijim korištenjem onoga što mogu da čine, oni polako napreduju u pravcu pravljenja dubljih prodora. Ubjeđivanjem žrtve da oni manji prodori dokazuju da je ona zaboravila dogovore koji se moraju sada poštovati, oni sebi kod nje otvaraju zadnja vrata. Što im je više toga odobreno, utoliko interakcija postaje čvršća. Psihološka manipulacija je ono čime oni moraju da počnu, što dublje prodru i što se više neko uskladi s njima, utoliko nastaje više fizičke i nepopravljive štete. To važi za oba nivoa, lični i planetarni.

- Retikulijanci (Grejsi iz konstelacije Zeta Reticuli, prim. prev.) trenutno uzimaju genetički materijal od volontera koji su se složili s tim na nivou njihove duše, da budu dio buđenja Zemlje i rađanja jedne nove civilizacije.

To je jedna dubiozna tvrdnja, uzimajući u obzir i druge metode kačenja ega za koje je poznato da ih Grejsi i njihovi kontrolori koriste, što često vodi do deluzije grandioznosti i potpunom napuštanju razboritosti kod naivnih žrtava otmica. Ukoliko se žrtve otmica navedu da se osjećaju posebno ili kao neki izbranici a da njihovo učestvovanje u programu otmica i hibridizacije podrazumijeva njihovu životnu misiju, onda će se oni rado prepuštati tome. Nikakav duhovni voluntarizam nije potrebno određivati korisnim a onda ga nadzirati, profilirati, otimati i eksploatirati kao neku životinju. Neki postanu čak korisniji i skloniji manipulaciji ukoliko naprave dogovor na osnovu mržnje, očaja, radoznalosti ili ignorantnosti. To je zbog toga što se jednom takvom odlukom čovjek stavlja duboko pod njihovu jurisdikciju, što nadalje sprječava božansku intervenciju ili pružanje pomoći od strane pozitivnih vanzemaljskih sila, koje bi se u drugom slučaju mogle umiješati kako bi se suprostavile blatantnom kršenju slobodne volje.

Dogovorima na nivou duše daje se prvenstvo kod pozitivnih vanzemaljskih grupa, međutim, s obzirom da oni po svojoj prirodi nisu intervencionisti, odatle rade samo s volonterima ili onima koji su se svojom slobodnom voljom i uložnim naporom, uzdigli do jednog nivoa kada su postali spremni da budu kontaktirani i da pruže svoje usluge. Stvari se zakomplikuju kad se jedan takav dobrovoljni dogovor napravi prije inkarnacije a sada se zaboravi jer negativne vanzemaljske grupe mogu to da iskoriste, tvrdeći da je to bilo dogovoreno s njima, umjesto s onom prvobitno stvorenom pozitivnom grupom; otimajući tako od čovjeka njegovu sudbinsku misiju i preusmjeravajući njegove dobre namijere i njegov nejasan osjećaj o misiji, na njegovo pomaganje u ostvarivanju njihove sebične agende.

- Kada se u svom životu nađete na dnu, pozovite Grejse i oni će vas podići. Kada se čovječanstvo zadesi u najvećoj krizi, ono se mora obratiti vanzemalcima za pomoć i uputstvo.

Ovo je jedna od najvećih prevara. Ona zagovara duhovno potčinjavanje negativnim silama u momentima kad je čovjeku najteže i kad je najranjiviji, što je tačka u kojoj mu one mogu nanjeti najveću štetu. Ovo je klasična tehnika ispiranja mozga, gdje se pokušava iskovati novi identitet iz slomljenih parčića onog starog. Tu se čovjeka čupa napolje iz njegove bivše čvrste i logičke podloge i transplantira ga se na jednu vještačku platformu sačinjenu od novih postavki. On tako postaje jedan rekonstituisan fanatik u rukama onih koji su ga reformisali.

Istina je to da postoji jedna važna faza u ezoteričkom razvoju čovjeka kad se njegov ego razbija i gori, dozvoljavajući tako njegovom istinskom duhovnom identitetu da se izdigne iz pepela. Međutim, to duhovno ponovno-rođenje mora voljno da se sprovede iznutra. Nasuprot tome, ovdje nam se savjetuje da pozovemo jedan vanjski izvor, slično kao što bi pozvali vozilo za vuču da nas izbavi napolje iz neke jaruge u koju smo upali, s tom razlikom što se ovdje radi o jednom predatorskom izvoru. Samo penjanjem ka duhovnom zenitu uz pomoć svoje vlastite volje i truda, zaslužuje se drugarstvo s višim pozitivnim silama, dok na naše bespomoćno padanje u dubine očaja, predatorske sile gledaju kao na svoju šansu za intervenciju.

14. Zahtijevanje ujedinjenja i integracije sa vanzemalcima

- Ljudi moraju da formiraju prijateljske odnose jedan s drugim, prije nego što pokušaju da formiraju prijateljske odnose sa vanzemalcima. Tek nakon globalnog ujedinjenja i integracije, bićemo u stanju da se obratimo vanzemalcima.

Pitanje je na kojim principima bi bilo zasnovano to ujedinjenje i integracija? Na principima harmonije, mudrosti, saradnje i razumijevanja ljudskih potencijala? Ukoliko je tako, onda će potrajati mnogo vijekova dok na jedan prirodan način uspijemo prevazići naša kulturalna, religijska, politička i društvena predubjeđenja i podjele. Jedini način da se tako nešto desi prije, tokom par narednih dekada, bio bi uz pomoć ili nekog kataklizmičkog katalizatora sa dubokim spiritualnim posljedicama, ili prisilnim ujedinjavanjem kroz jednu svjetsku vladu. U ovom drugom slučaju bi morali spriječiti svaki pokušaj da se pod jedinstvom, integracijom i drugim zvučnim idealima ne pokušava provući anti-individualizam i totalitarizam. Jedinstvo samo po sebi nije ono što je važno, nego jedinstvo na pravednim principima. Jedinstvo koje raste preko prirodne harmonizacije individua sa zajedničkim shvatanjima duhovnih potreba je jedna stvar, prisilno ujedinjavanje uz pomoć propagande i eliminacije disidenata je druga stvar.

- Hibridi simboliziraju brak između ljudi i vanzemaljaca i predstvaljaju budućnost za oboje. Dolazak i vanzemljaska objava, predstavljaju jedan susret naših kosmičkih porodica.

Nama infuzija grejske genetike nije potrebna da bi evoluirali. Bolje bi nam došla jedna prirodna reaktivacija ljudskog genoma koji je osakaćen tokom ove posljednje faze njegove modifikacije od strane vanzemaljaca. Ovaj posljednji program hibridizacije predstavlja samo nastavak onih prošlih a zamišljen je da još više zatomi one naše dijelove koje vanzemaljci smatraju opasnim za njih, kao što su individualnost, intuicija, osjećanja i pronicljivost a da poboljša one karakteristike koje oni smatraju korisnim, kao što su intelektualne i telepatске sposobnosti.

O čemu god da se tu radi, hibridizacija nije najbolji način za našu evoluciju. Biolog, Dr Bruce Lipton je pokazao kako individualna svjesnost, percepcija i vjerovanja utiču na našu ljudsku DNA, omogućavajući promjene i mutacije tokom jednog životnog vijeka, uz pomoć običnog prestrojavanja svijesti. Uz pomoć takvih promjena u našoj svjesnosti i percepciji prema jednom višem paranormalnom i duhovno izrazitom nivou, čovječanstvo evoluira na jedan prirodan način. Međutim, to može biti osujećeno preko jedne nasilne genetičke asimilacije.

15. Ograničavanje svjesnosti o hiperdimenzionalnoj realnosti

- Oni razvijeniji Grejsi su eterični kod svoje egzistencije, drugi su više fizičke prirode. Mi možemo ulaziti u interakciju samo s onim eteričnim uz pomoć promijenjenih stanja svijesti, zato što oni ne mogu ući u našu fizičku realnost.

Grejsi se mogu pomijerati između fizičkog i eteričnog stanja kao i neki drugi vanzemaljci i nisu isključivo ograničeni samo na jedno od tih stanja. Oni koji jesu striktno fizičke prirode su najvjerovatnije androidni faksimili napravljeni od strane ljudskih vojnih frakcija, dok su oni koji su striktno eterične prirode, negativne misaone forme ili astralna bića koja projiciraju taj izgled.

Interdimenzionalni vanzemaljci imaju “amfibijsku” prirodu u smislu da su sposobni da se manifestuju fizički, da se pomjere iz vidnog polja u lokalno eteričko polje, ili da se prebace direktno u neku drugu dimenziju. Oni naseljavaju evolutivni nivo između fizičkih ljudi i nefizičkih spirita, opkoračujući graničnu zonu između materijalne i eteričke realnosti, koje mogu lako da prelaze.

Takođe, ona istinski visoko-evoluirana bića koja su prevazišla fizikalnost, ništa ne sprječava da se manifestuju tamo gdje smatraju da trebaju.

- Grejsi ne mogu udisati našu atmosferu.

Ova tvrdnja da Grejsi ne mogu udisati naš zrak koristi se od strane nekih izvora s ciljem objašnjenja njihove potrebe da se hibridiziraju uz pomoć nas, kako bi mogli proizvesti jedno novo vozilo za sebe koje bi moglo egzistirati u našoj atmosferi. To je prilično sumnjivo, zato što su Grejsi često viđani na otvorenom prostoru, bilo pored nekih auta kod otmica na putevima ili kako ulaze u sobu žrtve kod noćnih otmica; ili kako se prije ili poslije otmica samo motaju oko nekog apartmana. Isto tako, žrtve otmica mogu biti prebačene na vanzemaljske letjelice i tamo biti okružene Grejsima, bez potrebe za tim da iko od njih tamo koristi aparate za disanje. Oteti su takođe izvještavali o njihovom prebacivanju na svijetove vanzemaljaca gdje su bili u stanju da se kreću napulju i da bez problema udišu njihov zrak.

Tako, ili Grejsi mogu udisati našu atmosferu a mi možemo njihovu, ili Grejsi ne dišu uopšte; ili se ispod njihove maske na licu nalazi neki poseban aparat za disanje. Isto važi za Nordike, Reptilijance i Mantide — oni su viđani u našoj fizičkoj okolini bez nošenja nekih skafandera i svemirskih odijela ili maski. To je vjerovatno zbog toga što naše humanoidne forme imaju zajedničko evolucionarno ili inženjerirano porijeklo, tako da smo kompatibilni kad se o životnim sredinama radi.

Da bi ovo objašnjenje hibridizacije bilo valjano, onda bi tu “zrak” trebalo interpretirati simbolično kao “vibracioni nivo” neke posebne oblasti. U tom slučaju, hibridizacija bi predstavljala premoštavanje između njihove donje vibracione oblasti i naše. To povezuje Grejse sa ulogom proksija ili sonde služeći toj svrsi uz pomoć njihovog rutinskog zadatka otimanja ljudi, pa bi tako hibrid Grej-čovjek predstavljao jednu samo-reproduktivnu vrstu koja se proteže prema gornjim domašajima nižih vibracionih sila. Tako, umjesto da nas vuku prema dole uz pomoć infuzije kibernetičkih karakteristika, oni bi na ovaj način trebali da se protegnu prema gore.

16. Nuđenje lažnih dihotomija kroz zamjenu uloga

- Ovi Reptilijanci koji su ovdje u ovom sunčevom sistemu, samo su jedna otpadnička grupa njihove vrste. Oni su u ratu s Grejsima, koji su duhovno i tehnološki napredniji a naša jedina nada je u tome da oni pobijede te Reptilijance. Humanoidna bića koja žive u bazama ispod površine Marsa i kojima je potreban naš poziv da dođu ovamo kako bi izbjegli tamošnje teške uslove, gledaju na Grejse kao na viša spiritualna bića. Reptilijanci koji nam prave probleme su samo jedna otpadnička grupa koja ne predstavlja namjere cijele njihove vrste.

Ovaj scenario invocira glavne igrače: Grejse, Nordike i Reptilijance. On predstavlja Grejse kao benigne, Reptilijance kao one koji se petljaju u naše poslove i kao zloćudne, a ostatak Reptilijanaca koji još uvijek nisu ovde, kao dobroćudne, takođe. Međutim, ukoliko su svi oni dio iste grupe ili saveza, onda bi ovaj scenario predstavljao ništa drugo do jedno lažno nuđenje izbora. Tu bi mi trebali da se stavimo na jednu njihovu stranu, protiv one druge koja bi bila maskirana kao prijatna. Ukoliko bi se ovaj scenario pratio do njegovog završetka, na kraju bi ona mala reptilijanska odmetnička grupa bila šutnuta s naše planete, a čovječanstvo bi onda palo pod vođstvo i okupaciju od strane Grejsa, “dobrih” Reptilijanaca i Nordika – upravo onako kako bi se to samo poželjeti moglo s njihove strane, ukoliko bi oni bili dio iste agende.

- Grejsi su inkvizitivna bića koja su degradirala njihove genetske zalihe kroz generacije kloniranja. Oni su ovdje da bi stvorili jednu hibridnu rasu koja može osigurati opstanak obe njihove vrste i naše vrste. Jedna mala odmetnička grupa Grejsa je negativna, neki od njih su samo nekompetentni, međutim, većina njih je dobroćudna. Mantidna bića su drevna i mudra energetska bića, koja se čine insektoidnim samo zato što ih naša svijest interpretira tako. Na zemlju takođe utiče jedna grupa negativnih vanzemaljaca koja je odgovorna za mutilaciju goveda i pojavu Ljudi u crnom (MIB-Men in Black, prim. prev.). Ta bića koriste taktiku zastrašivanja kako bi spriječila naš prelazak u jednu višu dimenziju zato što takav jedan naš prelazak ugrožava njihovu egzistenciju.

Ovdje su Mantidi i većina Grejsa proglašeni - dobroćudnim, jedna mala manjina Grejsa – nekompetentnim ili nasilnim, a Ljudi u crnom - zlim. A svi oni — Mantidi, Grejsi, MIB-ovi — su najvjerojatnije dio jedne iste agende koja takođe uključuje negativne Nordike i Reptilijance.

Pominjanje “male odmetničke grupe” ili “nekompetencije”, potrebno je kako bi se optuživanjem jedne grupice “loših momaka”, marginalizovale one istine o njihovoj stvarnoj prirodi i agendi, koje su do sada procurile.

- Grejsi i Nordijci su dva evolutivna izdanka ljudske rase, koji su doputovali ovdje kroz vrijeme, iz budućnosti. Nordici su visoko spiritualni, većina Grejsa su prijateljski nastrojeni, dok je samo jedna mala odmetnička grupa Grejsa negativna. Vlada djeluje samo po svom vlastitom nahođenju, nije pod kontrolom vanzemaljaca, ima samo neke sporazume s njima. Izvještaji o Reptilijancima i Mantidima su najvjerojatnije rezultat pogrešne percepcije žrtava otmica, kad vide neke patološki izopačene Grejse.

Ovaj poslednji dio je samo jedna neosnovana racionalizacija, uzimajući obzir mnogobrojne detalje koji su navedeni u izvještajima žrtava otmica u vezi s opisom Reptilijanaca i Mantida, koji ih prikazuju potpuno različitim od Grejsa i zdravim na svoj poseban način. Ovaj scenario ide još dalje nego drugi tvrdeći da Grejsi i Nordici ne samo da su dobroćudni, nego su naši vlastiti potomci. Ovaj antropomorfički “mejkap” kibernetičkih Grejsa je jedan konsistentan dio dezinformacija a njihovo predstavljanje kao dobroćudnim budućim ljudskim bićima, podrazumjeva jedan ekstremni primjer toga.

Ono što je još važnije, vrhunac ove obmane predstavlja tvrdnja da su svi Nordici veoma pozitivna bića iz budućnosti. Ako bi ovo uzeli kao neko jevanđelje, onda će bilo koja ili svaka

vanzemaljska grupa Nordika koja nam se predstavi na ovom svijetu biti pozdravljena kao naši dobročinitelji čak i ako se tu bude radilo samo o kloniranim Nordicima koji se koriste kao marionete od strane negativnih vanzemaljskih grupa, negativnih Nordičkih vladara ili arijevskih članova jedne podzemne civilizacije koja planira da migrira na površinu.

Skriveni poredak iza kontradiktornih scenarija

Primjećujete li kako razni dezinformativni scenariji naizgled stoje u kontradikciji jedan s drugim, bilo da oni dolaze od strane kanalizatora, akademika, insajdera, istraživača ili vanzemaljaca koji komuniciraju preko žrtava otmica ili kontaktiranih. Neki tvrde da su sve vanzemaljske grupe pozitivne, drugi priznaju da postoji i nekolicina negativnih a ono mjesto gdje jedan scenario pravi liniju razgraničenja između pozitivnih i negativnih, razlikuje se od onog gdje to isto čini drugi.

Očigledno, oni ne mogu biti istiniti iako se svaki od njih trudi da predstavlja nešto više od obične prevare. To eliminiše mogućnost da su svi vanzemaljci pozitivni i iskreni, jer bi tu bilo mnogo više konzistencije i mogućnosti za verifikaciju da je ono što tvrde stvarno istina.

Neki istraživači su postali toliko ozlojeđeni zbog svih tih kontradikcija da su zaključili da vanzemaljci moraju biti neki nefizički šaljivci koji se igraju s nama, ili možda neka dinamička manifestacija našeg kolektivnog nesvjesnog. Kad bi to samo bilo tako jednostavno. Ovakva objašnjenja padaju u vodu zato što uprkos svim kontradikcijama, ono što svi ovi scenariji imaju zajedničko, to je da njih sve piše ista grupa igrača:

Nordici, Reptilijanci, Mantidi, Grejsi i Vlada. Drugim riječima, ovi kontradiktorni scenariji imaju jednu zajedničku podlogu koja ukazuje na jednu nepoštenu agendu. Dezinformativni izvori koji priznaju postojanje negativnih grupa, jednostavno uzmu nekolicinu igrača a onda okrenu jednog protiv drugog. Čini se da je to najefikasniji pristup, pošto on marginalizira podatke o negativnim aktivnostima vanzemaljaca pripisujući ih nekim malim grupicama koje se mogu lako eliminisati, dok nam istovremeno kao rješenje nudi vanzemaljce koji pripadaju istoj agendi. Predstavljanje bar jedne od tih grupa kao našim saveznicima, osigurava napredak iste agende, bez obzira na to koga od njih da izaberemo.

Ovi raznorazni scenariji takođe imaju neke karakteristike testiranja usmjerenog ka različitim dijelovima publike koji se koriste kao fokusne grupe za pomoć u konstruisanju i rafiniranju najuspješnijeg scenarija, koji će biti prezentiran cijelom svijetu kad dođe vrijeme za to. Nekim slučajem svi ti scenariji nisu toliko međusobno kontradiktorni da bi ih bilo nemoguće apsorbovati u neku finalnu otvorenu sliku. U svakom od njih postoji dosta materijala koji se može koristiti za njihovu integraciju.

Tako, čini se da je tu cilj zakačiti različite dijelove publike za različite priče, vidjeti na osnovu njihovih reakcija koja od tih mješavina obećava najviše uspjeha kod najšireg spektra individua, a onda aktivirati završni scenario i staviti pod svoju kontrolu ne samo te individue, nego cijelu populaciju. U idućem dijelu ćemo špekulisati na temu nekih mogućnosti izvođenja završnog scenarija.

Kraj četvrtog dijela

Peti dio

Prijevod: B.P.

Kako bi se mogla manifestovati završnica scenarija ove obmane? S obzirom da su vanzemaljci inteligentni stratezi, taj scenario će morati zadovoljiti sljedeće uslove:

- Ima minimalan rizik da propadne.
- Vrlo je prihvatljiv i ukusan za publiku.
- Igra na kartu čovjekovih slabosti i pogrešnih pretpostavki.
- Izgrađuje se na temeljima prethodnih dezinformacija.
- Maksimalno koristi težinu date situacije kako bi se ljudi natjerali na poslušnost.
- Pruža efikasne mjere za gušenje otpora i haosa.
- Ujedinjava ljudske strukture vlasti i stavlja ih pod kontrolu vanzemaljaca.
- Zahtijeva najmanju količinu energije i nadzora od strane vanzemaljskih nadzornika.

Mi možemo donjeti nekoliko edukativnih pretpostavki uz pomoć upoređivanja pravca dezinformacija s pravcem trenutnih političkih, društvenih, egzopolitičkih i metafizičkih kretanja. Navešću jedan mogući scenario koji se uklapa sa svim tim, mada sigurno postoje i druge mogućnosti koje se možda još bolje uklapaju. Bez obzira na to, gorenavedeni uslovi ostaće će ispravni.

Glavne uloge u završnom scenariju

Ovdje bi bilo najbolje da prvo ispitamo glavne igrače i kakve uloge oni mogu igrati, s obzirom na njihove vrline i slabosti, kao i percepciju ljudi.

Reptilijanci

Reptilijanci imaju lošu reputaciju. Od strane mnogih, oni se smatraju previše ružnim,

agresivnim i manipulativnim. Čak i u filmovima naučne fantastike, njima se pridaje primordijalna, nasilna i fašistička narav. U izvještajima iz područja istraživanja vanzemaljskih otmica, oni su poznati po grubosti, izživljavanju nad žrtvama i silovanju. Njihov monstruozni izgled sam po sebi bi prouzrokovao jednu instinktivnu antipatiju kod većine ljudi, koji bi ih podsvjesno mogli izjednačavati s aligatorima, dinosaurima, zloćudnim zmijama ili zmajevima. Zbog tih razloga veoma je mala mogućnost da će reptilijanci biti tip vanzemaljaca koji će nam se prvi predstaviti kao dobri momci. To bi stvorilo kod ljudi jedan suvišan strah i odbojnost, pogotovo nakon neposredno preživljenog šoka od same Objave.

Međutim, imajući na umu da se reptilima slična bića predstavljaju u pozitivnom svjetlu u dječjim emisijama, do njihove introdukcije u pozitivnom smislu moglo bi da dođe mnogo kasnije, kad ova mlađa generacija odraste a ova starija, reakcionarnija generacija izumre ili se jednostavno navikne da živi u čudnim vremenima.

U početku, njima bi više odgovarala uloga negativnih vanzemaljaca-odmetnika, na koje bi se svalila krivica kao na jedine koji su organizovali i sprovodili otmičarske aktivnosti. To bi se temeljilo na postojećim izvještajima o otmicama kao i sadržaju neke literature koja se bavi rubnim područjima, u vezi sa istraživanjem pozadine podmuklog prisustva reptilijanaca. To bi se oslanjalo i na prirodnu averziju koju ljudi imaju na njihovu fiziologiju. Kao što je to ranije pomenuto, prema tvrdnjama jednog dezinformativnog scenarija, jedna upravo takva negativna odmetnička grupa se već neko vrijeme petlja oko naše planete, međutim, eto, oni su samo jedna manjina i kao takvi ne mogu predstavljati ostatak njihove rase, koja je inače dobroćudna.

Mantidi

Mantidi su manje pominjani a izgledaju čudnije od reptilijanaca. Odatle, mogućnost da oni igraju neku vidljivu ulogu na samom početku je još manja. Njihov izgled insekata ne bi imao nimalo konstruktivno psihičko dejstvo kod njihovog predstavljanja. Za njih se takođe čini da uglavnom rade kao visoko napredni interdimenzionalni tehničari koji rijetko kad prelaze u našu donju fizičku dimenziju; odatle će oni prije ostati gdje jesu i orkestrirati šou-program iz pozadine, nego se otvoreno pojavljivati.

Grejsi (Sivi)

Grejsi su toliko poznati da je njihova uloga u završnom scenariju garantovana. Njihovom imidžu smo bili dekadama izlagani preko pop-kulture, muzike, zabave, znakova u žitu, TV dokumentaraca i NLO literature, tako da je on sada dobro ukopan u našu kolektivnu mrežnjaču. Naša dugogodišnja desenzitizacija prisustvu grejsa predstavlja investiciju koja je prevelika, da se na kraju ne bi morala isplatiti.

Analiza dezinformacija nam sugerise da će nam oni biti predstavljeni kao jedna misteriozna, sofisticirana, kompjuterima slična, rasa koja je orjentisana ka izvršavanju raznih misija. Oni mogu biti prezentirani kao čuvari-zaštitnici čovječanstva, čiji je zadatak da nam pomognu u našoj evoluciji kroz teška vremena; ili čuvari-zaštitnici koji su upravljali programom otmica i hibridizacije, kako bi to mogli ostvariti. Grejsi će promovisati trans-humanističke ideale kako bi pospješivali naše kibernetičko sputavanje, što će biti maskirano kao genetička i tehnološka

“poboljšanja”. Oni će nam takođe predočavati i veličati jedan pojednostavljen tip zen-u slične duhovnosti koji će promovisati ne-pronicljivost i pokornost u ime ne-dualizma i integracije.

Zbog njihovog čudnog izgleda i vibracija, kao i eventualne podijeljenosti javnosti u vezi s njihovim mogućim namjerama, Grejsi će vjerovatno ograničiti svoje prisustvo i držati se u pozadini, kao neke nezainteresovane i enigmatične individue a moguće je da će se pojavljivati u društvu neke od vanzemaljskih grupa koje su prihvatljivije, gdje će ostavljati dojam njihovih asistenata.

Neki Grejsi mogu biti korišteni i kao žtveni jarci, odnosno, okarakterisani kao da su negativne orijentacije, bilo da će navodno poticati iz radionice tzv. vlade u sijenci (koju čine ljudi, prim.prev.) za svrhu teroriziranja žrtava otmica, neki degenerisani izdanak iste genetičke linije od koje potiču dobroćudni Grejsi ili će biti predstavljeni kao jedna grupa koja je bila kidnapovana, klonirana i reprogramirana od strane negativnih reptilijanaca za svrhe sprovođenja njihovih planova. Kao što je ranije pomenuto, to bi služilo za marginalizaciju dokaza o istinski negativnim aktivnostima kod abdukcija ljudi a tako bi se mogla iscenirati i jedna prijetnja za čije rješenje će nam biti potrebna pomoć dobrih vanzemaljaca.

Nordijci

Nordici su daleko najpogodniji za obavljanje zadatka prvog kontakta, zato što oni izgledaju slično nama a to će predstavljati i jedno prijatno iznenađenje za one koji se plaše susreta s nekim grotesknim vanzemaljskim životim oblikom. U literaturi koja se bavi abdukcijama ljudi, oni takođe imaju mnogo čišće ruke u poređenju s drugim pomenutim vanzemaljskim rasama.

Njihova izvanredna tjelesna građa i ljepota imaće direktan uticaj na naše najdublje genetičke programe: fizička privlačnost i familijarnost. To će nadalje raspršiti svaku ksenofobiju, koja je normalno ukorijenjena u odbojnosti prema svemu stranom. Na primjer, oni će izazivati strahopoštovanje i duboku naklonost, umjesto straha, nazivaće ih se popularnim pojmovima kao što su “anđeli”, pa čak i “nebeska djeca”; a ne tamo neke “bubašvabe” ili “krokodili”.

Nordici su idealne superzvijezde za ovu vanzemaljsku dezinformativnu kampanju, praćeni Grejsima; a obe grupe bi se mogle pojaviti zajedno pred našim svijetom, kao što su se prethodno već pojavljivali pred žtvama otmica. Problem je u tome što će prvi Nordici koji će inicirati galaktičku diplomatiju vjerovatno biti oni negativnog tipa ili klonovi. To je zbog toga što su oni pozitivni po svojoj prirodi ne-intervencionisti i kao takvi oni se ne bi nama naturalni. Odatle, samo negativne grupe će namijerno, prve stupiti na scenu uz zvukove fanfara kako bi nas što više impresionirali. Razborite individue biće u stanju vidjeti kroz njihove laži, međutim, većina čovječanstva će biti omamljena i entuzijastički će izražavati dobrodošlicu ovim tobožnjim glasnicima nade, promijena i prosvjetljenja.

Nepoznati

Takođe je moguće da se pojavi i neka vanzemaljska grupa koja nam je do sada bila nepoznata. Oni bi mogli izgledati veoma čudno, s jedva nešto malo ljudskih karakteristika, možda kao neke plazmatičke životne forme koje izgledaju kao bića iz viših dimenzija. S

obzirom da nikada nisu bili pomenuti u istraživačkim izvještajima, ukoliko bi igrali negativnu ulogu u završnom scenariju, onda bi to vrlo lako mogle biti i vještačke projekcije ili kreacije. Operativci nekih tajnih grupa ("Black ops", prim. prev.) mogu lako proizvesti takva stvorenja uz pomoć nanotehnologije, holografije i drugih metoda.

Prednost kod pojave takvih vanzemaljaca koji bi izgledali čudno, nematerijalno i naoko nevino, bila bi u tome što bi se na taj način kod ljudi izazvalo čuđenje i radoznalost, umjesto straha. Ljudi ne bi imali nikakav poznati pojam (insekti, aligatori itd.) s kojim bi ih mogli porediti, osim možda duhova ili spirita. Njihova uloga bi počela od jednog neutralnog stanja, odakle se onda može konstruisati bilo kakva priča a da ona istovremeno ne bude opovrgavana od strane nekih dotadašnjih nalaza s područja istraživanja otmica ili zavjera. Njih bi jedino moglo da oda ono u smislu koga oni podržavaju i kakvo ponašanje s naše strane oni zahtijevaju; ako se tu radi o zahtjevima koji su na liniji sa negativnom vanzemaljskom agendom, onda njihov izgled i porijeklo neće biti relevantni.

Vlada u sijenci

Na kraju, još jednu od primarnih uloga u završnom scenariju može da igra tzv. "tajna vlada", što uključuje vojno-industrijski kompleks, korumpirane političke kabale, operativce ("black ops", prim. prev.) nekih tajnih vojnih mreža, određena tajna društva i razne druge korporativne/naučne konglomerate. Dok među njima mogu postojati određene podjele, njihove aktivnosti se generalno dobro uklapaju sa vanzemaljskom agendom. Oni, ili su shvatili da ne mogu nadvladati dimenzionalno superiornije sile, pa su im se pridružili u zamjenu za garanciju za svoj opstanak i očuvanje moći tokom predstojećih promjena, ili će iz očajja pokušati da javno preuzmu svjetsku vlast i odbace vanzemaljske nadzornike uz pomoć sile, što će takođe ići vanzemalcima na ruku.

Da li namijerno ili ne, vlada u sijenci radi kao jedna građevinska firma za vanzemaljce u pravcu uspostavljanja jednog javnog vanzemaljskog kontrolnog sistema. Po svemu sudeći, oni su odgovorni za sljedeće:

- Proizvođenje i instaliranje naprednih tehnologija za praćenje i kontrolu infrastrukture koja je potrebna za ustrojstvo jedne svjetske policijske države.
- Upravljanje odlučnim istorijskim događajima kao što su totalitaristički zakoni, ratovi, atentati, katastrofe i finansijski kolapsi kako bi se čovječanstvo što više približilo globalnom samo-porobljavanju.
- Maksimalno ovladavanje kontrolom uma populacije uz pomoć psiho-aktivnih frekvencija i subliminalnih emisija.
- Proizvođenje vještačkih ljudi ili klonova i njihovo postavljanje na uticajne tačke vlasti.
- Sprovođenje posmatranja s distance i specijalnih sistema modeliranja za svrhe predviđanja prijetnji i mogućih opasnosti koje bi mogle ugroziti sistem.

- Otimanje/programiranje određenih građana kako bi stvorili “agente-spavače”, agente provokatore, (uključujući i nasilne anti-vanzemaljski nastrojene “borce za opstanak”) i pokoravanje onih individua koje im predstavljaju prijatnu.
- Stvaranje lažnih žrtava otmica kojima je instalirana paravan memorija pozitivnih iskustava sa pogrešnim tipovima vanzemaljaca.
- Odgajanje dezinformativnih agenata, miješanje u fenomene kanaliziranja, znakova u žitu, i omogućavanje odljeva dopuštenih informacija preko insajdera kako bi se uticalo na percepciju javnosti u vezi sa prisustvom vanzemaljaca.

Bez obzira na to da li oni sve ovo rade kako bi unaprijedili svoju vlastitu moć i vlast, ili svjesno rade za svoje vanzemaljske gospodare, zahvaljujući njihovim naporima u gradnji ovog kontrolnog sistema, on će biti spreman za upotrebu od strane negativnih vanzemaljaca i njihovih proksija, koji od njih zavise. To nam demonstrira efikasnost ove operacije vanzemaljaca: navođenje ljudske populacije da porobi samu sebe, prije nego što preda vlast njima.

U završnom scenariju, javna uloga vlade u sijenci mogla bi uključiti i obezbjeđivanje određenog broja kandidata za bičevanje, koji će biti kažnjeni za počinjavanje kriminalnih dijela protiv čovječnosti i zavjereničkog udruživanja s ciljem kočenja evolucije čovječanstva.

Kontrolisanim otkrivanjem korupcije na “najvišim nivoima”, igraće se na kartu populističke srdbe prema eliti na koju će biti pokazano prstom, kao onih koji su odgovorni za patnje naroda. Na primjer, zamislite šta bi se dogodilo ukoliko bi se javno objavila činjenica da je napad na zgrade Svjetskog trgovinskog centra, 11-og septembra, bio organizovan iznutra i kad bi mnoge druge slične aktivnosti, korumpiranih ljudskih vlada širom svijeta, bile isto tako objelodanjene!? To ne samo da bi vodilo ka rušenju starog svjetskog poretka, nego bi to uveliko smanjilo povjerenje u ljudska rukovodstva uopšte. A to bi onda dovelo do povećanja podrške za rješavanje ljudskih problema uz pomoć ne-ljudskih sila.

Ukoliko se pažljivo orkestriraju, nijedna od tih čistki neće nauditi onima iz jezgra vlade u sijenci; to će prije dovesti samo do promijena na površini, što će predstavljati jedan simbolični čin da je staro umrlo a novo je počelo. To će ujedno biti i pogodan momenat da se dodijeli amnestija i rehabilitacija članovima vlade u sijenci, tako da se njihova sredstva za kontrolu mogu transformirati u instrumente za očuvanje mira. Ukoliko to prođe, onda će nastati opasnost da se “instrumenti za očuvanje mira” naglo preokrenu u tehnologiju koja će biti korištena protiv disidenata koji će biti etiketirani kao “ljudski supremacisti” ili “anti-vanzemaljski teroristi”. Ukoliko javnost prihvati ove mjere kao jedan neophodan korak u pravcu očuvanja mira i napretka, onda će to prerasti u jedan novi oblik tiranije.

Mogući Završni Scenario

Vanzemaljska objava će se sprovoditi u nekoliko faza, to se može garantovati. Postepenim podešavanjem masovne svijesti, stvari se drže stabilnim a to omogućava da se proračunavanjem predviđenih modela, određuju i naredni optimalni koraci. Inicijalna faza

moraće bi veoma konzervativna kako bi se minimizirali rizik i panika, međutim, proces će se kasnije morati ubrzati jer se rizik neuspjeha smanjuje svakim narednim uspješnim korakom.

Tako, sada ću istražiti te moguće verzije završnog scenarija, podijeljene u pet ključnih faza. Ovdje bi bilo bitno ne nastojati određivati to kako će se budućnost odvijati, nego pokazati minimalni nivo kompleksnosti u vezi sa završnim scenarijem; demonstrirati koliko lako postojeći trendovi i uslovi mogu međusobno da konvergiraju, kako bi se ostvarila jedna agenda; i da se ukaže na vrste opasnosti kojih moramo biti svjesni i koje bi trebalo neutralisati.

Faza 1: Potvrđivanje i fascinacija

Pronađen je dokaz života izvan zemlje. To mogu biti mikrobi ili fosili otkriveni na Marsu ili inteligentni signali primljeni iz kosmosa preko SETI sistema. Nakon toga slijede religijske i filozofske debate o implikacijama činjenice da nismo sami u univerzumu.

Ta debata evoluirala od traženja odgovora na pitanje šta podrazumijeva sama činjenica o postojanju drugog života u univerzumu, do pitanja da li nas već posjećuju neka inteligentna vanzemaljska bića. Tako, NLO fenomen postaje mnogo vjerovatniji i dobija veliku pažnju publike. Na scenu stupaju ugledni naučnici iz područja ufologije i egzopolitike, dijeleći s javnošću njihove informacije ili dezinformacije.

Faza 2: Anticipacija i organizacija

Otvoreno pojavljivanje NLO-a se sve više povećava, odgovarajući nam tako na pitanje da li nas vanzemaljci posjećuju. Sada se prvobitno pitanje pretvara u "Zašto su oni ovdje?".

To vodi povećanju interesovanja za ono što imaju da kažu žrve otmica i kontaktirane osobe, s obzirom da su oni bili u ličnoj interakciji s vanzemalcima i predložene su im njihove namjere. Pažnja će se takođe proširiti i na navodne direktne poruke od samih vanzemaljaca, kao što su one poslone uz pomoć znakova u žitu, kanaliziranja ili u obliku anonimno distribuiranih proglašenja. Tu će se glavna dezinformacija istovariti na javnost kako bi se oblikovala njena percepcija vanzemaljskih motiva.

Mreže i institucije čiji je zadatak da pripreme čovječanstvo za vanzemaljsku objavu i galaktičku diplomatiju, šire se i postaju veoma dobro organizovane i uticajne. Na vlade se sada vrši veći nego ikad pritisak da objave istinu o vanzemalcima.

Faza 3: Očaj i konfrontacija

Ekonomski i politički problemi, kao i oni u vezi sa zaštitom životne sredine koji su već uzeli maha u prve dvije faze, sada već postaju veoma izražajni. Ozbiljni problemi s klimom pripisuju se posljedicama globalnog zagrijavanja za kojeg su krivi ljudi. Nestajanje hrane i otežana proizvodnja i distribucija energije vode ka izbijanju globalnih nemira. Nezadovoljstvo sistemom prerasta u pobune i pojavu terorizma, što vodi do uvođenja preglednih rampi na putevima, proliferacije građanskih doušničkih mreža, hapšenja građana i njihovog zatvaranja u koncentracione logore.

Ljudi počinju da smatraju da svi problemi potiču od zle globalne elite koja pokušava da konsoliduje i očuva svoju moć, uz pomoć stvaranja haosa. Tako ljudi u očaju počinju da žude za jednom globalnom promjenom režima, za čistim tehnologijama i slobodom, hranom i finansijskom i zdravstvenom sigurnošću.

Dolazi do sve većeg kontrasta između pozitivne percepcije vanzemaljaca od strane ljudi i negativne percepcije ljudskih autoriteta, što se pretvara u sve glasnjiji zahtijev za vanzemaljskom intervencijom.

Faza 4: Revolucija i eradicija

Vanzemaljci iniciraju prvi kontakt na jedan ograničen način, dovoljno da dokažu ljudima da postoje i da saopšte njihove namjere i zahtijeve. Masovna panika se ublažava uz pomoć uslova koji vladaju u policijskoj državi, tako da se metež sprečava a uz pomoć prethodno sprovedenog programa aklimatizacije, ljudi su već donekle pripremljeni za tako nešto. Vanzemaljci obećavaju sigurnost i stabilnost u zamjenu za našu saradnju, što se sa zadovoljstvom prihvaća.

Dolazi do objave bez presedana. Proglašava se da je došao kraj lažima, obmanama, zavjerama, ratovima i stradanjima jer su antagonisti sada otkriveni i stari poredak se ruši. Instrumenti policijske države bivaju preusmjereni na održavanje mira, kako se razvija galaktička diplomatija a pro-vanzemaljski pokret postaje novi poredak.

Žrtve otmica i kontaktirani koji su bili posebno odgojeni za taj zadatak, sada postaju vanzemaljski zastupnici i obavljaju glavni posao u transformaciji društva i njegovom prilagođavanju vanzemaljskoj agendi. Taj proces će se činiti više demokratskim nego diktatorskim, kako promjene unutar društva napreduju uz pomoć onih zastupnika.

Svijet se ujedinjava. Sve nauke i religije bivaju apsorbovane unutar jedne vanzemaljske paradigme. Tvrdoglave religijske i političke grupe koje odbijaju da se povinuju, proglašavaju se ignorantnim, zaostalim i opasnim. Širom svijeta, pro-vanzemaljski fanatici počinju da proganjaju disidente. Svi koji se usude da se usprotive pokoravanju vanzemaljskoj agendi, biće svrstavani u kategoriju anti-vanzemaljskih terorista, zaostalih religijskih fundamentalista ili otpadničkih elemenata iz starog poretka koji pokušavaju da podriju vanzemaljsku okupaciju.

Instrumenti policijske države, poboljšani uz pomoć tajnih zemaljskih i vanzemaljskih tehnologija, usmjeravaju se onda protiv ovih ne-konformista. Oni bivaju iskorjenjivani, prevaspitivani ili eliminisani, a sve u ime odbrane mira, slobode i budućnosti čovječanstva.

Faza 5: Evolucija i asimilacija

Čovječanstvo se mirno kreće ka budućnosti. Kako odrastaju, hibrid/indigo djeca preuzimaju upravne pozicije. Većina opstale ljudske populacije se okreće rudarstvu, industrijskoj produkciji i agrikulturi, koristeći se iznajmljenom vanzemaljskom tehnologijom, kako bi izgrađivali i održavali infrastrukturu nove civilizacije.

Opstanak, prosperitet, harmonija s prirodom i fizičko-mentalna perfekcija, postaju glavne fokusne tačke. Kibernetička i genetička poboljšanja se rado prihvaćaju kako bi se povećale telepatske, telekinetičke, vidovnjačke i druge super-ljudske sposobnosti. Vanzemaljskoj tehnologiji i uslugama, pridaju se zasluge za pomoć čovječanstvu u njegovoj evoluciji.

Čovječanstvo postaje sve više kibernetički, vidovnjački i tehnološki sofisticirano, ali na račun pronicljivosti, stvarne duhovne veze sa božanskim, nezavisnog razmišljanja i svjesnosti o višim duhovnim istinama.

Na kraju, čovječanstvo je potpuno hibridizirano i perfekcionisano kao jedna čvrsta, moćna, fizička i dimenzionalno fleksibilna alatka u rukama negativnih interdimenzionalnih sila. Asimilacija je potpuna.

Nagovještaji

Jedan scenario kao što je ovaj, trebao bi biti nagoviješten uz pomoć nekih trendova koji bi bili aktivni i vidljivi upravo sada. Tu nam na pamet pada nekoliko mogućnosti.

Prvi trend predstavlja fenomen 2012. godine, čime se gradi grozničava anticipacija da ćemo uskoro napraviti jednu tranziciju u doba prosvjetljenja. Dolazak vanzemaljaca upravo negdje oko tog vremena, lijepo će se uklopiti s tim očekivanjima, ukoliko nam se oni predstave kao naši predvodnici u zlatno doba.

Sada, ja vjerujem da će čovječanstvo podleći radikalnim promjenama idućih godina, međutim, moje istraživanje i intuicija mi govore da prije nego što to sve bude gotovo u 2012. godini, postoji jedan kritičan prozor koji će se protezati još nekoliko dekada nakon te godine u kojem će se odlučivati krajnji ishod. Tako, ukoliko se na samom početku postavi jedna lažna "faniš-linija", onda krajnji ishod može biti izmanipulisan uz pomoć jednog samo-ispunjavajućeg proročanstva. Upravo kad ljudi budu trebali biti najrazboritiji i najproaktivniji u oblikovanju njihove budućnosti, oni će se opustiti i spustiti gard, misleći kako su već negdje stigli.

U drugi trend spadaju znakovi u žitu. Neki znakovi u žitu su čisto apstraktne prirode i prenose poruke na jednom arhetipnom, metafizičkom nivou. Oni, kako se čini, spadaju o one originalne. Onda, postoje znakovi u žitu koji inkodiraju stvarne događaje i datume, na jedan način koji traži od nas da se prema njima odnosimo intelektualno kao kod rješavanja zagonetki. Oni pokazuju neke znakove da su ih napravili ljudi, bilo da su postavljeni uz pomoć dobro utreniranih ljudskih timova na zemlji ili su nacrtani uz pomoć energetskih snopova usmjeravanih iz satelitskih oružja lociranih u svemiru, što bi onda podrazumijevalo aktivnosti "black ops grupa", za koje je već pomenuto da rade u skladu sa vanzemaljskom agendom. Neke od tih formacija u žitu aludiraju na Majanski kalendar i njegov završetak 2012-2013. godine, dok neke druge navodno treba da predstavljaju direktne poruke od Grejsa.

Treći trend podrazumijeva fenomen takozvane indigo, kristal, dugine, zvjezdane ili hibridne djece. Dok neki od njih jednostavno mogu biti hendikepirana djeca i delikventi kojima su dodijeljeni eufemizmi nju-ejdža, za druge se čini da ipak imaju naprednu prirodu. Ovi drugi bi

mogli predstavljati ljudsko-vanzemaljske hibride, koji su posijani u ljudske porodice ili napredne duše koje su došle ovamo kako bi doživjele ili katalizirale dolazeće promjene. To ne bi bilo nimalo iznenađujuće, uzimajući u obzir teoriju reinkarnacije prema kojoj se duše rađaju u onim vremenima koja odgovaraju njihovim trenutnim potrebama i sposobnostima.

Problem je u tome što se ova posebna djeca mogu koristiti kao pijuni i vezni igrači od strane negativnih vanzemaljskih grupa. Zamislite samo ako bi milionima roditelja bilo rečeno da njihova djeca posjeduju jedno dragocjeno vanzemaljsko naslijeđe, odnosno, da su opremljeni od strane vanzemaljskih "dobročinitelja" specijalnim sposobnostima i znanjem kako da povedu čovječanstvo u novu eru. Koji bi to roditelj onda odbacio prisustvo vanzemaljaca i tako rizikovao odbacivanje svog vlastitog djeteta? Kod većine njih izbor bi bio automatski donesen: prihvatiti i zaštititi oboje. Njih se može i dodatno kondicionirati da bi se to osiguralo. Nadalje, ti ljudi bi gledali na ljude koji pokazuju averziju prema vanzemaljskoj okupaciji, kao na potencijalnu prijatnju njihovoj djeci a to automatski rađa jedan jak odbrambeni instinkt.

I za samu djecu, pogotovo onu koja to još ne znaju, samo saznanje o njihovom posebnom statusu podrazumijeva jednu veliku zakačku za njihov ego. Koja će to mlada osoba odbiti moć, identitet i privilegije koje idu zajedno sa igranjem uloge zastupnika vanzemaljskih grupa s kojima se osjećaju srodnim; pogotovo nakon što su cijeli život bili zadirkivani od strane svojih vršnjaka zato što su drugačiji ili nakon što su već dugo imali osjećaj da moraju obaviti neku posebnu misiju u budućnosti?

Pozitivne duše koje imaju jednu posebnu svrhu ovdje stvarno postoje i mnoge od njih su pretrpjele izolaciju od društva zato što su stalno bile drugačije od drugih. Neke od njih bi stvarno mogle predstavljati i vezu s nekim istinski pozitivnim vanzemaljskim grupama, koje se protive negativnim intervencijama. Međutim, to nije toliko bitno i takve se individue ne bi trebale izlagati nikakvoj diskriminaciji samo zato što imaju neke posebne sposobnosti ili veze sa vanzemalcima. Ono što je bitno, to je da takvi mladi ljudi, kao i drugi koji su posebno odgajani i programirani za određene zadatke, mogu biti nasamareni da promovišu pogrešne vanzemaljske grupe. To je opasnost koju ovdje imamo. Odatle, oni bi morali biti dovoljno mudri kako bi mogli primjetiti tu obmanu i oduprijeti se "kačenju" svog ega, a svoje moći početi koristiti za odbranu istine, slobode misli i duhovnog suvereniteta.

Četvrti trend predstavlja proboj predmeta vanzemaljaca u glavne religije. Hrišćanstvo je najveća religija, praćena Islamom i Hinduizmom a njenu najveću granu predstavlja Katoličanstvo. S obzirom da je to najveća religijska grupa u svijetu, realno bi bilo za očekivati da će se vanzemaljska agenda poslužiti katoličkom crkvom kako bi stekla lakši uticaj na mase miliona ljudi. Katolička crkva bi mogla poslužiti kao primarno vozilo za religijsku reformaciju zapada i asimilaciju od strane vanzemaljske agende.

Otac Gabriel Funes, direktor Vatikanske Opservatorije i jezuitski sveštenik, potvrdio je mogućnost postojanja vanzemaljaca i naglasio da vjerovanje u njih nije suprotno vjerovanju u boga a s obzirom da su oni dio kreacije, oni su naša braća. Još jedan visoko rangirani vatikanski zvaničnik, po imenu Monsignor Corrado Balducci, koji je demonolog i teolog kao i član društva Roman Curia, izjavio je da je kontakt sa vanzemalcima jedna istinita stvar, da oni obitavaju na jednom nivou koji se nalazi između čovječanstva i anđela, kao i to da oni nisu

demonske prirode. Iako su ovo lične tvrdnje, Vatikan se nije od njih ogradio, niti ih je negirao, što nam indicira da kako vrijeme bude odmicalo, Vatikan će malo po malo pretakati ove poglede u svoju zvaničnu politiku. Koncept koji se ovdje ne pominje je mogućnost da se neki vanzemaljci koji egzistiraju na nivoima koji se nalaze između čovječanstva i anđela, koriste demonskom strategijom prilikom ostvarenja svojih ciljeva, što uključuje i korištenje crkve kao jednog sredstva za njihovo portretisanje u smislu naše anđeoske braće.

Peti trend predstavlja ulaganje velikih napora u prebacivanje krivice za globalno otopljanje isključivo na čovječanstvo, uprkos postojanju dokaza koji ukazuju da je primarni uzrok toga jedan prirodni sistem solarnih ciklusa. Ti solarni ciklusi ovise o promjenama u kombinovanoj gravitacionoj sili kojoj je sunce izloženo od strane planeta koje se okreću oko njega. S druge strane, promjene u isijavanju sunca izazivaju i određene posljedice na tim planetama. Na primjer, ljudi ne mogu biti krivci za globalno otopljanje koje je primjećeno i na Marsu.

Čak i kad bi povećana proizvodnja ugljen dioksida bila uzrok globalnog otopljanja, oni koji guraju ovu agendu vema sumnjivo ignorišu istinska rješenja kao što je razvoj tehnologije besplatne energije. Umjesto toga, oni zahtijevaju veću intervenciju vlada, nasilnu štednju energije i ekonomsko sputavanje populacije. Uz pomoć sve češćih vremenskih nepogoda, induciraju se kolektivni strah i krivica, što vodi ka povećanju spremnosti za nepotrebna žrtvovanja u ime političke korektnosti i bitke za opstanak planete. To će stvoriti jednu dovoljno veliku srđbu prema ljudskom rukovodstvu, kao i osjećaj griže savijesti kod nas samih zbog uništavanja naše životne sredine, da će vanzemaljci moći naizgled potpuno opravdano ukoriti ljude za njihovu nesposobnost a onda kao rješenje problema ponuditi same sebe, kao i njihove ljudske zastupnike.

Naravno, to ne opravdava nikakvo nastavljanje uništavanja prirode od strane ljudi, nego samo ukazuje na to da krivica treba da ide tamo gdje i pripada, i da se odgovarajuće mjere moraju poduzeti.

Međutim, "Spašavanje Zemlje" se nikako ne bi trebalo pretvarati u jedno pogodno vozilo za izvođenje podmuklih političkih i vanzemaljskih agendi, što se na žalost već dešava a vjerovatno će se i nastaviti tokom nadolazećih godina.

Šesti trend podrazumijeva nedavni pomak u politici objave postojanja vanzemaljskog života. Televizijske emisije na temu NLO-a sada više apeluju na vjerovanje nego na skepticizam, dok je prije bilo upravo obratno. Neke vlade su započele s procesom objave dokumenata koji su nekada bili tajni i baza podataka o NLO-ima a SAD će se takođe pridružiti tom trendu kad sljedeća administracija preuzme vlast. Čak je prije nekoliko mjeseci i bivši astronaut Edgar Mitchell mnogo galantnije nego ikada prije potvrdio da smo posjećivani od strane vanzemaljaca i da to moraju biti Grejsi, mada je on dodao da se tu mora raditi o dobroćudnim vanzemalcima, jer da nije tako, oni bi nas već odavno zbrisali sa zemlje.

To nam indicira da dolazi do prelaza sa zataškavanja postojanja vanzemaljaca na zataškavanje onoga ko su oni, u stvari, i zašto su stvarno ovdje. Skeptici se sve više predstavljaju kao oni koji drže oči zatvorenima (što je u mnogim slučajevima stvarno tako), a oni koji vjeruju u NLO-e, kao i sami svjedoci, opravdavaju se i predstavljaju kredibilnim. Ovdje se radi o prelasku s jedne vrste kamuflaže na drugu a mnogi od onih koji pozdravljaju kraj prve

vrste kamuflaže već upadaju u zamku koja im je postavljena u vidu one druge vrste. Mi možemo očekivati da će se ovaj trend nastaviti i da će on postati još razmetljiviji.

Na kraju će se potpuno priznati da vanzemaljci postoje i da nas posjećuju ali oni su dobroćudni i ovdje su da bi nam pomogli u ovim teškim vremenima. Objava će biti djelomična, kontrolisana i dezinformativna do krajnjeg stepena.

Sedmi trend predstavlja egzopolitička navala da se preko kojekakvih peticija zahtjeva intervencija vanzemaljaca, organizovanje građana u kontakt-grupe i formiranje mreža za objavljivanje čija je svrha okončavanje zataškavanja istine o postojanju NLO-a. Njihova nestrpljivost u vezi s tim ne ostavlja nimalo prostora za jedno razborito razlučivanje između pozitivnih i negativnih vanzemaljaca i samozvanaca. Neki vjeruju da su svi vanzemaljci dobroćudni, te odatle ni ne postoji potreba za dovođenje u pitanje same pozadine njihovog prisustva. Drugi uzimaju u obzir da vanzemaljci mogu imati različite namjere, međutim, oni ograničavaju definiciju vanzemaljske nasilnosti na fizičku agresiju kao što je mučenje ljudi, obaranje aviona ili napadanje vojnih instalacija.

Ukoliko se neprestano ignoriše, ismijava i odbacuje mogućnost da se vanzemaljska zloćudnost može pojaviti pod maskom dobroćudnosti, to onda podrazumijeva nedostatak razboritosti s naše strane. Ovakav jedan naš pristup, mogao bi se smatrati i dokazom da smo odgojeni i programirani od strane istih sila. Ukoliko aspekti tog pokreta budu odobreni od strane vanzemaljaca, onda bi egzopolitički aktivizam mogao postati jedno idealno vozilo uz pomoć kojeg će naša kolektivna slobodna volja biti ustupljena njima. Međutim, uz malo dodatne predostrožnosti, isti pokret bi se lako mogao pretvoriti u jednog efikasnog branioca istine, mudrosti i suvereniteta.

Tako, da bi ispunio svoj maksimalni potencijal, taj pokret ne bi nikako smjeo podcjenjivati sofisticaciju vanzemaljske obmane. Umjeto toga, on bi trebao ispitati kako bi ta obmana mogla da funkcioniše i poduzeti adekvantne mjere i standarde, kako bi se osiguralno da jedna takva obmana nikada ne uspije. S takvim jednim pristupom, oni ne mogu ništa izgubiti dok istovremeno mogu mnogo dobiti. Rješenje se nalazi u oboma, biti za objavu i za razboritost.

Zašto sada?

Oni koji orkestriraju završni scenario su pažljivi, taktični i efikasni. Oni biraju najsigurniji, najsporiji i najiscrpniji pristup koji mogu unutar zadatih vremenskih granica. Međutim, čini se da je krajnji rok za ispunjenje plana veoma blizu, uzimajući u obzir brzinu kojom se uspostavljaju uslovi za formiranje policijske države, za izazivanje jednog globalnog meteža i za objavu o postojanju vanzemaljaca.

Kad bi oni imali još jedan vijek na raspolaganju za izvođenje tog plana, onda bi vjerovatno naišli na manje otpora. To što oni sada djeluju očajnički i na više frontova, ukazuje nam na to da se događa, ili će se neposredno dogoditi i nešto, što je izvan njihove potpune kontrole. Oni to nisu u stanju spriječiti, odložiti ili ubrzati, tako da oni to moraju akomodirati, inkorporirati ili preusmjeriti, kao što bi neki džudista samo preusmjerio momentum napada njegovog protivnika, ne pokušavajući ga potpuno zaustaviti. Zašto?

Razlog 1: Dosezanje zrelosti i održljivosti

Ukoliko uporedimo ovo današnje vrijeme s onim prije jednog milenijuma iz jedne striktno oportunističe perspektive, postaje nam sasvim jasno zašto je upravo sada vrijeme za jedno potpuno preuzimanje naše planete od strane vanzemaljaca, a ne ranije. Tek sada smo dovoljno tehnološki napredni da bi bili u stanju da porobimo sami sebe na jednom globalnom nivou, da prihvatimo vanzemaljsku paradigmu i funkcionišemo kao jedna kvalifikovana i sposobna alatka u njihovim rukama.

Da su to pokušali da učine ranije, vanzemaljci bi onda u rukama prije imali jednu problematičnu obavezu s kojom bi morali upravljati, nego neku vrijednu imovinu. Oni bi sami morali da obezbjeđuju svu tehnologiju, obrazovanje i praktičnu obuku, — što bi bio jedan težak posao imajući na umu ignorantno, sirovo i fragmentirano stanje populacije u tim vremenima. Zašto ne onda sačekati (ili otputovati u vremenu u budućnost) nekoliko vijekova, ubacujući neke katalizatore duž puta, kako bi se ubrzao napredak civilizacije do onog momenta kad sazriju uslovi?

Vojni otpor nije ono što oni pokušavaju tu prevazići, nego inercija i nedostatak produktivnosti. U drugom slučaju, oni bi nas okupirali još za vrijeme kada smo mahali kopljima i mačevima. Inercija se može savladati jedino preko strpljenja i pažljivog implementiranja katalizatora za rast, isto kao što se žito mora pažljivo uzgajati prije nego što sazrije za žetvu.

Razlog 2: Približavanje kritičnim tačkama na vremenskoj liniji

To predstavlja glavni problem za vanzemaljske kontrolore: civilizacija koja je dovoljno napredna da efikasno radi za njih, dovoljno je napredna da efikasno radi i protiv njih, ili u najmanju ruku, da izmakne izvan njihovog domašaja. Momenat koji pruža maksimalnu efektivnost je istovremeno i momenat najvećeg rizika.

Danas smo se zatekli u najnezgodnijoj situaciji, na jednoj nevjerovatnoj tački razdvajanja između propasti i oslobođenja, a taktika koja se protiv nas primjenjuje podrazumijeva maskiranje propasti kao oslobođenja.

Budućnost je u strujanjima koja ovise o stepenu informacija i dezinformacija koje formiraju bazu naših ličnih i globalnih odluka.

Moderna istorija je načičkana kritičnim tačkama na njenoj vremenskoj liniji koje privlače intervenciju od strane interdimenzionalnih sila ili onih sila koje mogu da putuju kroz vrijeme, zato što te tačke predstavljaju "prozore" gdje se može najefikasnije uticati na istoriju. Odatle, ne treba nas iznenađivati to što su vanzemaljske aktivnosti eksponencijalno pojačane tokom poslednjeg vijeka, upravo kad se približavamo najvećoj neksusnoj tački.

Razlog 3: Dolazeće prirodne kataklizme

Prirodne kataklizme takođe prijete da destabilizuju kontrolni sistem. Mogućnosti uključuju ekstemnu pojavu sunčevih pjega, masovne erupcije vulkana, super-oluje, bombardovanje

kometama, rotiranje magnetih polova zemlje, pomicanje fizičkih polova zemlje i nastanak jednog novog ledenog doba. Hiljadama godina čovječanstvo je uglavnom živjelo mirno bez ovakvih prijetnji, međutim, čini se da svi ovi ciklusi konvergiraju za vrijeme dolazećih dekada. Već sada možemo primjetiti nestašice hrane zbog razloga kao što su bolesti, suše i poplave koje uništavaju usjeve širom svijeta.

Kontrolni sistem ne može ostati neoštećen ukoliko se ne prilagodi tim poremećajima. To prilagođavanje podrazumijeva povećanje nivoa kontrole, slično kao što bi neki farmer skupio svoju stoku neposredno prije nastupa oluje i zatvorio je u obor. S ciljem poboljšanja efikasnosti, kontrolni sistem ide jedan korak naprijed koristeći se eksploatacijom ranih znakova prijetnji, bilo da su oni stvarni ili zamišljeni, kako bi uspostavio kontrolu koja će biti potrebna za preživljavanje kod onih prijetnji koje će uslijediti kasnije. Primjer: globalno otopljanje je uveliko rezultat prirodnih ciklusa u sunčevoj aktivnosti, međutim, ukoliko se umjesto toga krivica svali na ljude u smislu njihove povećane proizvodnje ugljen dioksida, onda kontrolni sistem može da snizi životni standard ljudi i smanji samopouzdanje kod čovječanstva, tako da bi očajni i demoralisani ljudi bili mnogo voljniji da predaju svoj suverenitet onim autoritetima koji se čine mudrijim. Ti autoriteti će onda imati na raspolaganju sva potrebna sredstva za vezivanje njihove ljudske stoke.

Razlog 4: Procvat fenomena ljudske duhovne transcedencije

Fizički razlozi koji su gore navedeni trebali bi činiti jedan pristojan prikaz odgovora na pitanje zašto vanzemaljska agenda napreduje tako brzo u ovim vremenima. Međutim, vjerujem da tu postoje i neki metafizički razlozi, koji uprkos tome što izgledaju prilično špekulativno, ipak se mogu lično verifikovati.

Primarni metafizički razlog je taj što se dio čovječanstva kreće prema spiritualnoj transcedenciji, prema sticanju duhovne svjesnosti i interdimenzionalnih sposobnosti koje su potrebne da bi se nadvladao ovaj kontrolni sistem. Taj trend nije samo rezultat povećane potrebe za jednim širim stanjem egzistencije od strane ljudske duhovne evolucije, nego je to takođe manifestacija božanske intervencije kod teških vremena kako bi se ubrzalo duhovno osposobljavanje individua koje odluču da učestvuju u tom procesu.

Mi smo dinamična bića koja su sposobna da se lično duhovno razvijaju, tako da ne postoji razlog zašto mi ne možemo ostvariti transcedenciju u jednom većem broju, ukoliko dobijemo dovoljno vremena i priliku za to. Interdimenzionalne vanzemaljske civilizacije nisu uvijek bile na tom njihovom nivou, što znači da su one nekada naseljavale ograničenije ravni egzistencije, kao što je ova naša, prije nego što su ostvarili tranziciju. Ukoliko oni to mogu učiniti, onda možemo i mi.

Tokom cijele naše istorije postojali su transcedentni ljudi koji su radili kao veliki duhovni učitelji tih doba. Iako su oni bili izuzeci u tim vremenima, njihova poruka je bila da i mi možemo i hoćemo postići isto, pa čak i više.

Da bi do toga došlo na jednom širem nivou, sve što je potrebno, to je da se sinhronizuju uslovi i katalizatori koji utiču na nas iznutra i izvana, kako bi pospješili naše duhovno buđenje,

osposobljavanje i oslobađanje. Oni koji su prijemčivi za ove uticaje, izdignuće se iznad ostalih i svojom polarizacijom će se udaljiti od ostatka koji ima veće predispozicije za samovoljnu ignorantnost i entropiju. (Naglašavam da ovaj fenomen polarizacije nema ništa zajedničkog sa moralnim prosuđivanjima; on će prije da proističe iz jednog prirodnog nesklada koji se javlja između individua koje koračaju međusobno neusaglašenim životnim putevima.)

Uzet prema svom logičkom ishodu, fenomen polarizacije bi vodio ka transformaciji svijeta onakvog kakvog ga mi poznajemo i razdvajanju koncenzus realnosti na zasebna područja egzistencije. Sve se to spaja sa proučavanjem koncepta 2012, biblijske eshatologije, proročanstava američkih indijanaca, skandinavske mitologije, sanskriptske kosmologije, izvještaja dobijenih uz pomoć kanalisanja, žrtava otmica i kontaktiranih u vezi sa neposrednom sudbinom čovječanstva.

Tako, čini se da pored spajanja fizičkih faktora pomenutih ranije, postoji i nekoliko ne-fizičkih faktora koji se takođe spajaju. Jedno dublje istraživanje tih faktora ostavićemo za drugi članak:

1) Duhovno sazrijevanje dijela ljudske populacije i njihova spremnost da diplomiraju u ovom ograničenom modalitetu egzistencije.

2) Sprovođenje božanskog plana pojačavanja tog procesa kako bi se ispravila duboka neravnoteža stvorena od strane vanzemaljskog kontrolnog sistema.

3) Kao što je to diskutovano u mom članku, *The Physics of 2012*, (<http://montalk.net/science/136/the-physics-of-2012>), dolazi do iradijacije našeg solarnog sistema od strane putujućeg talasa hiperdimenzionalne energije. To će poslužiti za popuštanje gravitacionih veza naše koncenzus realnosti i dozvoliti lakše diplomiranje/grananje na interdimenzionalne oblasti egzistencije.

Očuvanje hiperdimenzionalne kontrole

Ukoliko pretpostavimo da dimenzionalna transcedencija za nas predstavlja jednu stvarnu mogućnost, kako onda vanzemaljski kontrolori mogu sačuvati njihovu moć, kad se suoče s tim? Kroz ovu vanzemaljsku agendu koja se sada implementira. Oni će to postići prvo uz ostvarenje našeg voljnog potčinjavanja njihovom autoritetu a onda će to potčinjenje učvrstiti kroz zavisnost, adikciju, spiritualnu sterilizaciju i kibernetičku asimilaciju.

Moramo imati na umu da ljudska transcedencija ne garantuje automatski i jednu potpunu bistrinu. To će prije podrazumijevati jedno niveliranje terena za igru, nego istupanje iz igre. Umjesto da vanzemaljski imaju jedan ekskluzivni pristup pozadini pozornice naše realnosti, skriveni od našeg pogleda, izvan našeg dohvata i izvan naše percepcije, naša transcedencija će podrazumijevati otklanjanje zavjese i mogućnost da ih vidimo, kao i da ulazimo s njima u jednu direktniju interakciju.

To bi mogao biti još jedan od razloga zašto vanzemaljski prelaze s tajnog načina kontrole na javni: uskoro bi moglo postati nemoguće za njih da održavaju svoju privilegiju nevidljivosti ukoliko više nas stekne veću vidovitost i dimenzionalnu pokretljivost. Ukoliko je njihovo

otkrivanje neminovno, onda nas oni moraju prethodno kondicionirati tako da gledamo na njihovo prisustvo u jednom pozitivnom svjetlu.

Drugi problem s kojim se tu suočavamo je sličan prelasku u viši razred škole, gdje nam nije potrebno znanje iz tog višeg razreda da bi završili onaj koji trenutno pohađamo. Tako će se tu zadesiti gomile diplomaca koji neće uopšte imati pojma o interdimenzionalnoj vanzemaljskoj agendi i tančinama njihove egzistencije. Čak i kad ne bi došlo do "dimezionalnog pomijeranja", to bi još uvijek bili najfleksibilniji, najprogresivniji i najkorisniji ljudi kojima pođe za rukom da prođu kroz to u dolazećim vremenima.

Ti dobronamijerni ali potencijalno nepronijcljivi (u smislu razumijevanja vanzemaljskih/hiperdimezionalnih stvari) ljudi su oni koje je najlakše namamiti u zamku vanzemaljske obmane. Oni su takođe i najdragocjeniji, zato što će statistički činiti većinu prelaznika. Može se slobodno reći da budućnost čovječanstva zavisi od njihovog izbora u smislu na koju će se stranu svrstati. Ova vanzemaljska dezinformativna kampanja već odavno cilja upravo na njih: egzo-politički aktivisti, nju-ejdžeri, progresivne religiozne individue, posebna djeca, kontaktirani i žrtve otmica, tragaoci za istinom i drugi koji su skloniji nesebičnom dejstvovanju i prihvatanju novih ideja od većine ostalih.

To su upravo oni koji će uspjeti preći na viši nivo, međutim, mnogi od njih neće imati dovoljno predostrožnosti koja je potrebna da bi se bi izbjegle klopke nakon prelaska.

Ovo što se sada dešava ima sve karakteristike jednog vremenskog rata koji se vodi između interdimenzionalnih sila koje putuju kroz vrijeme. Cilj svakog vremenskog rata je očuvanje, pojačanje i ekspanzija vjerovatne realnosti/budućnosti iz početka. Što se više duša skupi na jednoj određenoj vremenskoj liniji, ta vremenska linija dobija više stabilnosti i jačine u odnosu na druge. Preseljenje ljudskog kolektiva duša na jednu negativnu vremensku liniju zahtijeva kolektivnu odluku ili izbor. Odatle imamo ovaj dezinformativni program, privremenu manipulaciju istorije i genetike, kako bi se taj naš izbor skrenuo u pravcu koji promovise negativnu vremensku liniju.

Odložio sam diskusiju na temu pozitivnih sila zato što se prvo mora razumjeti priroda negativnih vanzemaljaca. Tako ću u idućem i posljednjem dijelu navesti sve ono što mi je do sada poznato o tome ko su oni, kako izgledaju, kako ih razlikovati od onih koji se lažno predstavljaju a pružiću i neke nagovještaje u vezi s pozitivnim rješenjima problematike koja je razmatrana u ovom članku.

Kraj petog dijela

Šesti dio

Prijevod: B.P.

U prošlim dijelovima ovog članka posvetio sam pažnju negativnim vanzemalcima gdje sam naglasio zastupljenost, sofisticiranost i suptilnost njihovih metoda kontrole. Glavna tačka je u tome da oni mogu razvijati neprijateljske aktivnosti i bez potrebe direktne upotrebe sile ili bez nekog njihovog prijetećeg izgleda. Umjesto toga, oni maksimaliziraju svoje uticaje u smjeru izgrađivanja pogrešne percepcije i vjerovanja kod njihovih meta, tako, nesposobne da donesu odluke na bazi istinskih informacija, njihove mete se naivno i svojevrijedno same odriču svog suvereniteta.

Mi možemo razlikovati pozitivne vanzemaljce od prevaranata uz pomoć jednog boljeg znanja o tome kako svaki od njih stvarno izgleda. Koje posebne osobine moraju vanzemaljci demonstrirati riječju, djelom i plodovima, da bi se kvalifikovali kao istinski dobroćudni? Potražićemo one ključne osobine pozitivnih vanzemaljaca koje se ne mogu imitirati od strane negativnih varalica, bar ne u stepenu u kojem bi mogli ugroziti njihovu agendu. Naše standarde ne smijemo postaviti ni prenisko, kako bi se tu mogli kvalifikovati i prevaranti, niti nerealno visoko, da se tu ne bi mogle uvrstiti pojedine dobroćudne grupe koje imaju neke bezazlene nedostatke.

U ovom posljednjem dijelu navešću neke moje dosadašnje nalaze u vezi s prirodom i motivacijama pozitivnih vanzemaljaca.

Šta znači - pozitivno?

Nasuprot stereotipova koji su prihvaćeni od strane nju-ejdž pokreta, pozitivni duhovni put nema veze s tim da čovjek treba da bude pokoran, prost i blažen, sve dotle da postane pasivan i ignorantan kad se o životnim problemima radi. Ljudi koji prihvate takav jedan stav završavaju iskopčani iz realnosti i na kraju se suočavaju s jednim grubim buđenjem. Istinska duhovnost mora da bude praktična, a opet i transcendentna, istinski se odnoseći i prema fizičkoj i prema metafizičkoj realnosti; zasnovana na iskustvu a opet podsticana božanskom inspiracijom. Ona mora uzimati u obzir ograničenja u čovjekovom trenutnom stanju egzistencije, a opet dozvoljavati i napredak izvan granica te egzistencije, otvarajući vrata uticajima iz jednog čak višeg nivoa egzistencije.

Ne može biti drugačije. Jedna vanzemaljska civilizacija koja se ogleda u blaženoj ignorantnosti, razmišljanju u skladu s vlastitim željama i nepronicljivoj otvorenosti prema svakome, brzo bi propala usljed takvih nesmotrenosti ili bi postala žrtvom prevaranata, isto kao što dobroćudni ljudi koji svakome slijepo vjeruju lako bivaju nasamareni od strane šarlatana.

Istinski pozitivan put karakteriše njegova jačina, praktičnost, pronicljivost, razumijevanje,

uravnoteženost i gnoza. Gnoza podrazumijeva jednu višu spiritualnu inteligenciju koja se u svojoj najnižoj formi manifestuje kao objektivna intuicija(1). Ona se manifestuje unutrašnjim otkrovenjima dubokih uvida i direktnim prepoznavanjem istina zakopanih u vanjskim izvorima informacija. Ona ostaje izvan domašaja dezinformacija, zato što potiskuje oboje, intelekt i niže emocije (emocije koje potiču iz nižeg emocionalnog centra, prim. prev.), te je tako neranjiva za emocionalnu manipulaciju i paralogizme. Ta sposobnost za intuitivno ili vidovnjačko doseganje višeg razumijevanja predstavlja glavni katalizator za duhovnu evoluciju, zato što vodi čovjeka ka istini i upozorava ga na prevare ili kad on sam počinjava neke greške.

Pozitivni put rezultira ispunjenjem individualnih potencijala, čineći čovjeka efikasnijim na obe ravni, fizičkoj i metafizičkoj. On optimizira čovjekovu sposobnost da služi duhovnom dobrostanju i evoluciji drugih, čime on onda potpomaže i božansku svrhovitost Kreacije.

“Pozitivno” i “negativno” nisu samo neki obični subjektivni pojmovi, prije će biti da oni direktno i logički proističu iz nekih fundamentalnih činjenica naše egzistencije:

- 1) ljudska bića i vanzemaljci su svjesna bića sa slobodnom voljom,
- 2) slobodna volja vodi ka nezavisnosti i individualnosti,
- 3) individue ulaze u interakciju sa sobom, svijetom, i jedne s drugima,
- 4) interakcija između individua modifikuje njihovu svijest,
- 5) slobodna volja određuje da li će ta modifikacija podrazumijevati rast ili zastoje.

S obzirom da slobodna volja dozvoljava mogućnost izbora između pospješivanja razvoja svijesti i sputavanja razvoja svijesti i slobodne volje drugih, odatle proističe da postoje:

a) bića koja služe cjelokupnom sistemu šireći svoju svijest i slobodnu volju u jednoj ravnoteži sa širenjem svijesti i slobodne volje drugih, i

b) bića koja služe samo samima sebi po cijenu sputavanja slobodne volje i svijesti drugih, i na štetu cjelokupnog sistema.

To, u suštini, definiše pozitivni i negativni put. Pozitivni put održava ravnotežu maksimalno povećavajući slobodnu volju u sistemu, dok onaj drugi stvara neravnotežu smanjivanjem slobodne volje drugih, korištenjem sile, prevare i asimilacije; pozitivni put podrazumijeva razvoj sebe ali uz pomoć razvoja drugih takođe, dok negativni potencira napredak sebe na štetu drugih.

Jedini razlog zašto negativni put uopšte nastavlja sa svojom egzistencijom bez trenutne entropičke dezintegracije je samo taj što on funkcioniše kao jedna parazitska Ponzi-jeva šema, gdje hijerarhija predatora zavisi od stalnog dotoka novih regruta i zaliha, čime se sprječava njeno izglednjivanje i implozija. Planeta Zemlja je postala regrutni centar i hranilište za jednu takvu hijerarhiju.

Koliko je pozitivni put univerzalan? Da li njime mogu ići različiti tipovi vanzemaljaca, bez obzira na vrstu njihove fiziologije? Šta u vezi s osjećanjima kao što su ljubav i strast? Može li jedan reptilijanac ići pozitivnim putem? Naravno.

Svjesna bića su više od njihovih tijela; oni su besmrtnne iskre svijesti koje naseljavaju privremena tijela. Istina, razumijevanje, razboritost, mudrost i viša duhovna inteligencija su odlike svijesti koje prevazilaze biologiju. Isto tako, čista ljubav, koja je impuls za očuvanje i napredak svijesti, također je univerzalna. Fiziologija sisara možda izražava čistu ljubav više u smislu strasti, empatije i pružanja njege, dok isto to reptilska fiziologija može izražavati kroz smisao za službu, čast i podmiravanje potreba zajednice. Oboje je praćeno smislom za razumijevanje i oboje pomaže razvoju svijesti kod onih koje se voli.

Pozitivnost je ovdje definisana striktno na metafizičkoj bazi. Sve stvari koje su za nju potrebne su osobine koje potiču iz svijesti, ili da budemo tačniji, iz duha, koji je transcendentna iskra svijesti koja obitava u srži bića. Sve dok je jedno biće svjesno, individualno, ima slobodnu volju i stupa u međusobne odnose s drugima, pozitivni put mu stoji na raspolaganju za istraživanje.

Napomena

Kod definisanja onoga što se podrazumijeva pod jednim pozitivnim vanzemaljcem, postoje neke stvari koje moramo imati na umu. Prvo, nisu sve pozitivne grupe identične. Pored njihove osnovne orijentacije, one mogu imati različite misije, izgled, porijeklo njihove kulture, razvojne nivoe, funkcionalne odnose s čovječanstvom i načine za ostvarivanje svojih ciljeva.

Oni mogu varirati u svom razvoju od onoga što bi čovječanstvo moglo da postigne za hiljade godina u svom budućem duhovnom i tehnološkom razvoju, pa do bića koja su potpuno prevazišla prostorvrijeme i više ne koriste vozila, tijela ili lične individualitete u nekim slučajevima. Drugačije rečeno, spektar pozitivnih vanzemaljaca se proteže od ekstra-terestrijalnih do ultra-terestrijalnih.

Između ova dva ekstrema nalaze se oni koji su prevazišli linearno vrijeme ali još uvijek koriste tijela, tehnologiju i vozila za putovanje. Oni su pozitivna analogija negativnih hiperdimenzionalnih entiteta koje smo ranije razmatrali u ovom članku. Iako nisu uvijek vezani za linearno vrijeme i trodimenzionalni prostor, oni ne moraju isključivo operisati iz viših nematerijalnih oblasti egzistencije. Oni funkcionalno nisu striktno ni ultra-terestrijalci, niti ekstra-terestrijalci, nego mijenjaju oba stanja prema svojim potrebama. Možda bi trebali koristiti pojam "ambi-terestrijalci," kako bi ih lakše mogli razlikovati.

Spektar pozitivnih vanzemaljaca mogao bi izgledati otprilike ovako:

- Čisti ultra-terestrijalci: Ova isključivo nematerijalna bića nisu uključena u otmice ljudi, niti u NLO fenomene, nego više funkcionišu kao bezlične, arhetipne inteligencije, kao vodiči ili božanski emisari najvišeg kalibra. Pojmovi kao što su "anđeli" ili "arhandželi" najbliže opisuju ta bića. Oni su uveliko odsutni iz literature na temu NLO-a, ali se pominju u određenim kanaliziranim, religijskim i duhovnim spisima(2).

- Viši ambi-terestrijalci: Postoje primarno u jednom nematerijalnom, hiper-domenzionalnom stanju čiste svijesti, izvan prostoravremena, međutim, materijaliziraju tijela i vozila kad im je to

potrebno. Oni obavljaju uloge savjetnika, učitelja, staratelja, nadzornika, kao i druge predvodničke funkcije. Njihov fokus je usmjeren prvenstveno na metafizičke stvari, davanje uputstava i savjeta nižim ambi-terestrijalcima koji su zasnovani na jednom višem razumijevanju i širim perspektivama(3).

- Srednji ambi-terestrijalci: Oni zahvataju granični pojas između nematerijalnih i materijalnih stanja egzistencije. Mogu privremeno u naš svijet materijalizirati fizička tijela i trodimenzionalne fizičke brodove, koji se mogu opipati, proučavati i reverzno inženjerirati od strane ljudi, mada se njihova tijela i brodovi dematerijaliziraju kada se vraćaju natrag u hiper-dimenzionalnu formu. Oni se mogu lako i direktno projicirati u našu realnost. Tvrdnje da pozitivni vanzemaljci šetaju među nama pretvarajući se da su ljudska bića dok istovremeno obavljaju ulogu posmatrača ili sluga božanske svrhe, vjerovatno se odnose na ovu kategoriju. Njihov fokus je podjednako podijeljen između duhovnih i tehničkih stvari(4).

- Niži ambi-terestrijalci: Održavaju se primarno u materijalnom obliku ali lagano izmaknuti izvan polja naše percepcije. Oni mogu biti putnici iz budućnosti ili stanovnici jedne paralelne fizičke ravni ili paralelnih vremenskih linija. Potpuno su opipljivi jedni drugima u njihovoj prirodnoj životnoj sredini. Ukoliko bi mi bili prebačeni u njihovu sredinu, onda bi tamo bili u interakciji s njima na fizički način. Isto se dešava ukoliko se oni potpuno prebace u našu sredinu, što oni mogu da čine, mada možda ne toliko lako kao one naprednije pozitivne vanzemaljske vrste. Njihova prirodna životna oblast podrazumijeva jedno stanje pomaknutog prostoravremena koje je drugačije od potpuno dematerijalizovanog stanja ili potpunog izlaska iz prostoravremena.

Umjesto privremenog projiciranja svojih brodova u našu realnost uz pomoć njihove svijesti (ili njihovih misli, prim. prev.), oni će vjerovatnije prebacivati neki već postojeći ('materijalni', prim. prev.) brod u našu realnost. U odnosu na više ambiterestrijalce, oni su više preokupirani naučnim, strateškim i diplomatskim stvarima, ali ne bez uvažavanja duhovnosti i etike(5).

- Čisti ekstra-terestrijalci: Ovi tipovi imaju potpuno fizičku prirodu i čini se da povremeno posjećuju zemlju u vema malom broju. S obzirom na njihova fizička i energetska ograničenja, oni su spriječeni da putuju do naše planete u većem broju a da ne budu otkriveni i napadnuti od strane razvijenijih negativnih vanzemaljskih grupa. Njihova pozitivna orijentacija uz još uvijek neprevaziđenu fizikalnost, ukazuje na određenu naivnost i ranjivost, što smanjuje šanse za opstanak, jer u fizičkim sredinama jedno neprestano natjecanje za kontrolu nad ograničenim prirodnim bogatstvima podrazumijeva uobičajen način egzistencije. Odatle, pozitivni ekstarterestrijalci će ovdje biti prisutni u jednom manjem broju i biće mnogo diskretniji usljed svoje ranjivosti.

Logika nam sugeriše da jedan sličan spektar postoji i kod negativnih vanzemaljskih grupa: demonski ultra-terestrijalci na vrhu, fizička bića koja mogu putovati kroz prostor, na dnu; i negativni hiper-dimenzionalni vanzemaljci (negativni ambi-terestrijalci) između ova dva ekstrema.

Odnos između ova dva spektra može se predstaviti kao jedno bočno grananje "Y" na desno, gdje jedan put ide prema gore, a drugi prema dole. Ti putevi su bliže jedan drugom kod one tačke grananja a što idu dalje, razmiču se sve više jedan od drugog. Oni koji se nalaze najbliže

tački grananja, što znači na najnižem dijelu spektra, su oni koji će najvjerojatnije dijeliti najviše zajedničkih osobina i ulaziti u direktne međusobne odnose, bilo kroz sukobe ili kroz saradnju. To je zbog toga što su oni manje polarizovani na njihovim dotičnim putevima, te kao takvi i više uronjeni u fizikalnost. Fizikalnost je koncenzusna realnost koja nameće i jednu uzajamnu kauzalnu interakciju. Tako možemo naći neke niže pozitivne i niže negativne ambi-terestrijalce u direktnim međusobnim fizičkim sukobima ili u nekim rjeđim slučajevima, gdje silom prilika moraju da sarađuju jedni s drugima, ukoliko ta saradnja doprinosi ostvarivanju njihovih nezavisnih ciljeva.

Za razliku od negativnih vanzemaljskih društava koja su zasnovana na konkurenciji, moći i manipulaciji, te su tako i veoma kompartmentalizovana; pozitivna vanzemaljska društva su više harmonična, integrisana i međusobno ujedinjena. To ne podrazumijeva neku kolektivnu ili grupnu svijest gdje dolazi do sputavanja individualnosti, što bi bio negativni tip unije koji je karakterističan za negativna vanzemaljska društva, nego prije jedna harmonizacija duhovno razvijenih individua u smislu formiranja jedne uzajamno rezonantne mreže⁶. U toj mreži, postoji ravnoteža između individualnog razvoja i društvene kohezije, gdje se ovo drugo razvija iz duhovne baze onog prvog.

Oni koji se povežu sa višom duhovnom inteligencijom, povezuju se sa istim božanskim izvorom, te odatle dijele duhovne odnose i razumijevanje s drugima koji su takođe povezani. To prirodno vodi do neke vrste bratstva, koje nije rođeno na bazi programiranja ili prisilnog nametanja vanjskih autoriteta, nego koje proističe iz jednog osnovnog, uzajamnog razumijevanja i zajedničke ljubavi za istinom, slobodom i ravnotežom. To se takođe ne treba miješati ni sa sektaškim i religijskim stremljenjima, koje miješanjem dogmi sa ličnim predrasudama vode do međusobnih trvenja i religijskih ratova. Istinska duhovnost izvire iz jednog zajedničkog izvora i vodi do harmonije i jedinstva, dok subjektivni vjerski sistemi vode u suprotnom pravcu.

Druga stvar koju moramo uzeti u obzir je ta, da evolucija društva i individualna duhovna evolucija podrazumijevaju dva odvojena procesa. Čovječanstvo je moglo napredovati politički, tehnološki i ekonomski tokom poslednjih nekoliko hiljada godina ali to ne znači da je prosječna ljudska individua takođe u istom stepenu evoluirala. Negativne osobine kao što su pohlepa, ignorantnost, sebičnost, oholost, ljubomora i gnijev, ostaju kod čovjeka isto onoliko zastupljeni kao što su bili u davnim vremenima. Odatle, jedno naoko napredno društvo može biti sastavljeno od neetičkih i duhovno nesofisticiranih individua, koje su držane na liniji od strane jednog sofisticiranog kontrolnog sistema, što će biti daleko od nečeg pozitivnog. Tako, vanjski izgled nekog mira, reda i tehnološkog napretka neke vanzemaljske grupe, ne mora istovremeno da bude i dokaz njihove pozitivne podloge jer to može samo maskirati njihovu individualnu duhovnu atrofiju.

Duhovna evolucija nema veze sa samim proučavanjem religijskog morala ili filozofske etike, što često predstavlja programiranje od strane vanjskih izvora, nego se tu prije radi o rastu, odnosno, sazrijevanju duše, tako da suštinska mudrost, razboritost i savjest koji se razvijaju u jednom životnom vijeku mogu da se nastave u sljedećem. Samo onda, kada je destilat više duhovne inteligencije prisutan kod rođenja, kad on aktivno djeluje tokom života upravljajući ličnim odlukama i perspektivama, i kad je on ugrađen u naizmjenične inkarnacije, to se može

nazvati duhovnom evolucijom. A samo u slučajevima kad se jedno društvo sastoji od duhovno razvijenih individua, ono se može nazvati istinski pozitivnim.

Individualna evolucija ne poznaje granice i može se odvijati brže od društvene evolucije. Jedna odlučno posvećena individua uz istinski ezoterički trening može za par svojih životnih vijekova ostvariti ono za šta bi čovječanstvu kao cjelini trebale hiljade godina da dostigne. Razlika između ljudske civilizacije i pozitivnih vanzemaljaca je sljedeća: određenu duhovnu visinu koju ljudska bića moraju individualno da dostignu bez obzira na ostatak društva, pozitivni vanzemaljci su već dostigli na nivou cijelog svog društva. Prosječan čovjek je tako manje napredan od prosječnog ambi-terestrijalca, pa se tako može generalno reći da se ambi-terestrijalci nalaze iznad čovječanstva na ljestvici evolucije.

S druge strane i neki ljudi mogu biti napredniji od nekih vanzemaljaca. Uzmimo u obzir neke od ezoteričkih majstora koji su imali jak uticaj na ljudsku duhovnu svjesnost. Možda su neki do njih bili ljudska bića koja su potekla odavdje i uzdigla se daleko iznad norme, dok su neki od njih možda bili viši ambi-terestrijalci koji su se inkarnirali u ljudskom društvu kao volonteri, kako bi mu pomogli u njegovom napretku. Moglo bi čak da postoji i jedno ljudsko duhovno bratstvo koje je posvećeno duhovnom razvoju čovječanstva i koje je dostiglo jedan viši nivo duhovnog razvoja, recimo, od jedne niže ambi-terestrijalne grupe koja se prvenstveno posvetila suprostavljanju negativnoj vanzemaljskoj agendi, iako bi obe one na kraju bile dio iste božanske mreže, poznavale one jedna drugu ili ne.

Sve to nam ukazuje na to da je linija koja dijeli ljudska bića od vanzemaljaca nejasna na individualnom nivou, dok je ona jasnija na nivou razgraničavanja društava, tako da ono što oni mogu normalno raditi, mi smo radili individualno, kao pojedinačni izuzetci naše vrste, a nakon naše dalje duhovne evolucije, radićemo iste stvari kao društvo u cjelini. Tako, čovječanstvo ne treba da se potcjenjuje, niti se vanzemaljci trebaju obožavati, na osnovu lažnih pretpostavki da su ovi drugi univerzalno superiorniji u odnosu na one prve, jer postoje i izuzetci.

Izuzetci isto tako postoje i kod vanzemaljaca. S obzirom da individualni razvoj dozvoljava nekima da se razviju više od drugih, onda uprkos njihovoj ujedinjenosti, unutar jedne posebne vanzemaljske civilizacije mogu egzistirati manje i više napredni vanzemaljci, tako da na primjer, viši i niži ambi-terestrijalci mogu raditi zajedno⁷. Bilo bi pogrešno pretpostavljati da je jedna pozitivna vanzemaljska civilizacija sastavljena isključivo od nižih ambi-terestrijalaca dok je neka druga isključivo ultra-terestrijalna jer unutar obe će biti izuzetaka. Prosječni nivo njihovog razvoja je ono po čemu se civilizacije međusobno razlikuju, te u tom smislu nekoliko pozitivnih civilizacija mogu sarađivati. Neke od njih će po svom prosjeku biti bliže ultra-terestrijalnim dok će druge biti bliže ekstra-terestrijalnim u kom slučaju će ovi drugi uglavnom poštovati mudrost i uputstva onih prvih.

Karakteristike pozitivnih čovjekolikih vanzemaljaca

Kako izgledaju pozitivni čovjekoliki vanzemaljci? Do odgovora možemo doći na osnovu: 1) izvještaja od strane onih koji su otimani i kontaktirani, imajući na umu mogućnosti fabrikacije, ukrašavanja i prevare; 2) ezoterički, mitološki i religijski spisi u kojima se pominju neljudski dobročinitelji; 3) lična iskustva preko snova, astralnih projekcija, otmica i stvarni fizički kontakti.

Iz tih područja izvukao sam sljedeće aproksimacije:

Njihova verbalna i telepatska komunikacija odjekuje istinom i pokazuje visoku trezvenost i dubinu razumijevanja. Međutim, oni su takođe ponizni, dalekovidni i promišljeno pojednostavljaju svoju komunikaciju praveći se manje inteligentnim nego što jesu; ne nameću se ljudima i paze da ih ne prestraše. Odatle, oni se mogu činiti rezervisanim i pažljivim kod odmjeravanja svojih riječi. Generano rečeno, oni su svjesni svog uticaja i uzdržavaju se od toga da nam preranim pružanjem odgovora uskraćuju prilike za naše učenje. Oni su dobri u šifrovanju dubljih istina u sklopu onoga što kažu. Te istine se kasnije čovjeku same otkrivaju iz pozadine njegovog uma, kad on konačno dovoljno sazrije da ih razumije. Međutim, oni su isto tako vješti u pakovanju mnogih značenja u samo nekoliko riječi i saopštavanju pravih stvari u pravo vrijeme što proizvodi jednu katalitičku i nužnu razliku.

Mi kod njih možemo prepoznati jedan visoki stepen osjećajnosti, revnosti, inteligencije i mudrosti, bar u odnosu na nas. Postoje neke zablude da viša pozitivna bića nisu potpuno svjesna i pozorna, da biti prosvijetljen podrazumijeva egzistenciju u jednom stanju trankvilizovanog blaženstva, kao kod sedacije morfijem, uz deklamovanje baršunastih trivija i aforizama na temu sreće i spokojstva. Stvarno pozitivna bića imaju jednu višu svjesnost a ne neku potkresanu svjesnost. Oni nisu slijepi za realnost, niti su omamljeni kad se radi o uzimanju u obzir onoga što bi se moglo smatrati neprijatnim istinama; oni to mogu vidjeti čak mnogo jasnije u jednom višem kontekstu i lišeni su svake mašte u vezi toga.

Oni posjeduju ljubav, empatiju i saosjećanje ali ne na račun razboritosti, mudrosti i razumijevanja. Bolje rečeno, kod njih su te dvije strane (viša emocionalna i viša intelektualna) sjedinjene u harmoniji i ravnoteži.

Ljubav bez razumijevanja vodi do sentimentalizma i lakovijernosti, dok razumijevanje bez ljubavi može da vodi do jednog hladnog intelektualizma i svireposti. Viši pozitivni vanzemaljci, nakon dosezanja jednog određenog nivoa duhovnog razvitka, ne pate ni od jednog od ovih poremećaja. Uravnoteženi sistemi ezoteričkog razvoja dovode ljudske individue na isti nivo topline i razumijevanja.

Prevaranti mogu inducirati jedan lažni osjećaj topline kod njihovih meta koji onda kod njih sužava svjesnost navodeći ih na pomisao da prevarant mora biti jedno pozitivno biće koje zrači dobrim vibracijama⁸. Međutim, te na prvi pogled pozitivne emocije predstavljaju samo najobičnije inducirane hemijske i hormonalne odgovore koji zamagljuju čovjekovo rasuđivanje umjesto da ga oštire. Istinski pozitivna bića imaju toplinu koja se može osjetiti bez potrebe da neko sam bude zapljusnut ugodnim osjećajima, isto kao što možemo osjetiti toplinu neke vatre bez potrebe da se sami zapalimo; prevaranti, međutim, figurativno "pale čovjeka" uz pomoć induciranih emocija, tako da uprkos tome što oni imaju hladna srca, čovjek može greškom tu toplinu projicirati na njih. Prevaranti proizvode jedan efekt koji će prije da sputava svjesnost, nego da je podržava. Krajnji rezultat istinski pozitivnih bića je da vas više učine onakvim kakvi istinski jeste, podižući vam vaše vidike i bistrinu, dok prevaranti potkresuju vašu svjesnost na onu veličinu koja je lagana za kontrolisanje. Kad čovjek ima posla s onim prevarantima koji se pretvaraju da su pozitivni, kod njega se javljaju osjećaji kao kod padanja u trans ili hiptnotički san, kao i otupljenost i potonulost.

Pozitivna bića, posebno srednji ambi-terestrijalci i oni iznad, nikada neće podraživati vaše bazične instikte, niti će kačiti vaš ego da bi vas naveli na saradnju. Umjesto toga, oni će se više obraćati vašem višem razumu i intuiciji. Oni neće mahati ispred vašeg nosa kojekavim poklonima i privilegijama kako bi vas naveli da se ponašate protivno vašem rezonovanju, ali vam mogu poslati jednu neočekivanu kompenzaciju za to što ste pratili svoj razum u izazovnim situacijama. Oni neće pokušavati da vas impersioniraju kojekavim zvučnim titulama, beskorisnim tehničkim žargonima s ciljem da vas smute, ili vas zapljuskivati masom trivijalnih detalja. Umjesto toga, oni zauzimaju jedan praktičan i minimalistički pristup, usko se držeći onoga što je bitno. Oni se ponekad ustručavaju da govore mnogo o svom identitetu ili porijeklu, jer to može da vodi do mnogih problema, uključujući obožavanje ličnosti a takođe i ugrožavanje njihove bezbjednosti, što bi bio više jedan problem za donje ambi-terestrijalce zbog njihove fizikalnosti.

Iako su viša pozitivna bića duhovno razvijenija i prefinjenija nego što smo mi sada, to ni na koji način ne znači da su oni perfektni. Što se oni nalaze bliže našem razvojnom nivou, utoliko je njihov položaj niži u odnosu na ona još viša pozitivna bića, a utoliko su oni i skloniji da djeluju na osnovu nepotpunih informacija, da prave naivne pretpostavke i da stavljaju svoje povjerenje u krive ruke. Slobodna volja ostavlja budućnost otvorenom u okviru određenih granica tako da postoji prostor za počinjavanje greški. Što su ambi-terestrijalci niži, utoliko je njihov pogled u budućnost ograničeniji. Međutim, ove vrste grešaka su metafizičkog reda. Njih ne treba stavljati na isti nivo sa onim, recimo, "proceduralnim greškama", kako to plasiraju neki dezinformativni izvori, koje počinjavaju tobože nedužni vanzemaljci prilikom njihovog grubog postupanja sa žrtvama otmica. Postoje metafizičke greške sa metafizičkim posljedicama, dok su ove druge fizičke greške sa fizičkim posljedicama.

Jedan od primjera kako se pozitivna i negativna bića razlikuju je taj što negativni vanzemaljci imaju veću pristrasnost prema fizikalnosti dok oni pozitivni posvećuju veću pažnju duhovnosti. Tako ćete vidjeti pozitivna bića kako se više brinu o oslobođenju i usavršavanju duše, očuvanju slobodne volje, širenju znanja i mudrosti i drugim transcendentnim idealima, dok se negativni vanzemaljci prvenstveno bave pitanjima skupljanja prirodnih bogatstava, genetičkom manipulacijom i očuvanjem njihove stoke i farmi. To ne znači da se pozitivni vanzemaljci groze fizikalnosti, da su indiferentni kad je očuvanje životne sredine u pitanju ili imuni kad su tehnološke potrebe u pitanju; oni jednostavno znaju bolje od izvrtanja istinskih vrijednosti i žrtvovanja višeg u korist nižeg.

Ambi-terestrijalna tehnologija

Tehnologija je potrebna da bi se obavilo ono što svijest sama ne može. Pozitivni vanzemaljci koriste tehnologiju u onom stepenu u kojem su tjelesni (fizički i/ili eterički). Viši ambi-terestrijalci koriste manje tehnologiju da bi obavili iste stvari zato što su manje vezani za fizikalnost i imaju veću svjesnu kontrolu nad njom.

Čista materijalistička tehnologija koja je nama poznata može se razvijati sve dotle dok ne dosegne kvantni prag i granice determinizma. Iza te tačke ona mora postati sub-kvantna i ultra-relativistična, i inkorporirati u sebe interdimenzionalne i metafizičke faktore da bi se dalje

razvijala. To opisuje tehnologiju nižih ambi-terestrijalaca, koja omogućava inženjering prostoravremena, dimenzionalnu rotaciju, putovanje kroz vrijeme, modifikovanje eteričkih energija i formiranje međuveza sa sviješću direktno uz pomoć njihovih vozila i uređaja.

Sve to isto može da se radi uz pomoć srednje i više ambi-terestrijalne tehnologije, takođe, osim što su oni međuvezu tehnologije sa sviješću podigli na jedan čak viši nivo, odnosno, doveli to do umjetnosti. Čini se da se njihova tehnologija skoro potpuno stapa sa sviješću i tako je u osnovi alhemičke prirode. Ona izgleda i funkcioniše kao tehnologija ali je u stvari fizičko otjelotvorenje ili eteriča precipitacija misli, namjera i spiritualnih arhetipa. Odnos između njenih opipljivih dijelova reflektira odnos između njenih viših metafizičkih komponenti(9).

Glavna razlika između negativne i pozitivne ambi-terestrijalne tehnologije je u spektru multidimenzionalne realnosti koju ona može da dosegne; on je širi kod onih pozitivnih zbog njihovog uravnoteženijeg i holističkog kvaliteta svijesti koji stoji u jednoj dubljoj rezonanciji sa božanskim korjenjem Kreacije. Negativni ambi-terestrijalci koji su spriječeni u doseganju tog korjenja, moraju tako pribjegavati lukavstvu, maskiranju, primamljivanju, otimanju, krađi i eksploataciji rupa u sistemu kod ostvarivanja svojih ciljeva.

nastavak:

Prevod: Arja

Razlikovanje pozitivnih i negativnih sila

Pozitivni i negativni ambi-terestrijalci imaju jedinstvene/specifične i zajedničke karakteristike. Sastavljanje liste jedinstvenih karakteristika će nam pomoći da utvrdimo orijentaciju određene vanzemaljske frakcije, dok će nam lista zajedničkih karakteristika pokazati na šta ne možemo isključivo da se oslonimo da bismo to odredili. To je korisno, jer varalice koriste zajedničke osobine, da bi „dokazali“ svoju pozitivnu orijentaciju i maskirali specifične negativne karakteristike.

Ono što sledi je lista zajedničkih, specifično negativnih i specifično pozitivnih karakteristika. Neće svi pozitivni tipovi imati sve pozitivne karakteristike, ali ne bi trebalo da imaju specifične negativne karakteristike. Na sličan način, nemaju svi negativni tipovi sve navedene negativne karakteristike, ali bi trebalo da im nedostaju specifična pozitivna svojstva. Drugo, listu bi trebalo koristiti samo kao smernice za dalju kontemplaciju i doradu, ne kao strogu check-listu, koja se primenjuje bez razmišljanja; distinkcija između pozitivnih i negativnih sila se mora napraviti na osnovu istinskog razumevanja, intuicije i iskustva i vršiti uvek za pojedinačne slučajeve.

Zajedničke karakteristike

- I jedni i drugi mogu poštovati slobodnu volju i istupiti samo kada se zatraži. Razlika je u

tome, da pozitivni vanzemaljci u potpunosti poštuju slobodnu volju i teže da njen izraz bude informisan i iskren izbor, dok negativni vanzemaljci slobodnu volju poštuju samo kao nešto što kradom manipulišu, da bi dobili dopuštenje i legalizovali svoje preuzimanje. I jedni i drugi nas mogu pitati za dopuštenje, pre nego što ostvare potpuni kontakt, oboje nas mogu ohrabrivati da sami napredujemo umesto da postanemo zavisni od njih, ali negativni vanzemaljci unapred programiraju populaciju kako bi se donele željene odluke i postavljaju lidere u mišljenju, da bi tajno usmerili taj napredak u svoju korist.

- Oboje mogu izraziti zanimanje za ekologiju Zemlje. Negativni vanzemaljci imaju veliki interes da Zemlju spasu za sebe: oni je mogu želeći kao tlo za razmnožavanje, odskočnu stepenicu za dalja osvajanja i za eksploataciju njenih prirodnih resursa. Za modernu kulturu je politički korektno zastupati ekološki način ponašanja, a ideja o životu u skladu sa Zemljom ima u sebi prizvuk spiritualnosti. Zastupanje ovih ideja nije u konfliktu sa negativnom vanzemaljskom agendom, jer će to ulepšati njihovu sliku, a održivost i efektivnost njihove „farme“ će se uvećati, ako se „ljudskom fondu“ usadi dovoljno poštovanja prema farmi, da bi je održavali sami. Tako zainteresovanost vanzemaljaca za ekologiju i usmeravanje ljudi ka tome da brinu o Zemlji nije obavezno dokaz pozitivnosti, mada nije ni isključivi dokaz za negativnu agendu, jer je briga za okruženje nezavisno od toga dobra i neophodna. Čini se da je od manjeg značaja za pozitivne vanzemaljce, možda zbog toga što razumeju veću realnost i besmrtnost duše ili su možda jednostavno svesni da su prirodni i kosmički ciklusi na Zemlji prouzrokovali veće štete nego što bi čovečanstvo to ikada moglo da postigne.

- Oboje mogu staviti na raspolaganje naprednu tehnologiju da pomognu oko obezbeđivanja energije i proizvodnje hrane, transporta, medicinskih potreba i drugih potrebnih stvari. Negativni vanzemaljci će to koristiti kao lažan znak dobre volje i neće pružiti ništa što ne bi mogli brzo da unište, povuku ili nadvladaju, ako stvari postanu nepovoljne za njih. Njihov poklon u tehnologiji pre može služiti kao jeftine đinđuve ili Trojanski konj. Mnogo radije će tehnologiju predati u malom opsegu svojim treniranim ljudskim kontaktima, da bi obezbedili njihov opstanak tokom teških vremena. Pozitivni vanzemaljci će sa većom rezervom ponuditi svoju tehnologiju, posebno s obzirom na već postojeće, sakrivene ljudske izume za koje je samo potrebna sloboda da bi se proširili.

- Oboje mogu zastupati mir, nenasilje, društvenu harmoniju i jedinstvo. Pored ulepšavanja slike, koja je protivna očekivanjima od nasilnog vanzemaljskog neprijateljstva, za negativne vanzemaljce ovi ideali obezbeđuju red, efikasnost i poslušnost unutar kontrolisane populacije i tako pomažu da se onemogućuju pronicljivo i nezavisno mišljenje. Potrebno je da se neprijatelji (oni koji se protive asimilaciji) žigošu kao neprijatelji mira, harmonije i jedinstva da bi se opravdalo njihovo proganjanje, uključujući i nasilno proganjanje ironično u odbranu ovih ideala. Njihovo jedinstvo i harmonija su nametnuti spolja i navaljuju na dušu iznutra, dok su za pozitivne vanzemaljce jedinstvo i harmonija spoljne konsekvence buđenja ljudi u zajedničko razumevanje putem nezavisnog spiritualnog razvoja.

- Oboje daju prednost ishodima u odnosu na načine, posebno niži ambi-terestrijalci posvećeni misiji, koji su više ušančeni u fizikalnosti, linearnom vremenu i time kauzalnosti. Ono što im je važno je velika slika i dugoročni ishodi. Dobronamernost pozitivnih vanzemaljaca proističe iz razumevanja pre nego iz pasivnosti i sentimentalizma i zbog toga oni nisu

neophodno blagi, popustljivi i pristupačni. Ukoliko pojedincu ili zajednici nedostaje neophodna zrelost da bi rukovali istinom, pozitivni vanzemaljci mogu pribeći njenom prikrivenom i zaobilaznom predstavljanju ili ćutanju, umesto da daju istinu i naruše dugoročni ishod, tako da mogu izgledati nepredusretljivi ili čak i neiskreni ako su pritisnuti. Na sličan način, oni mogu dopustiti da osoba bude izložena patnji, ukoliko je to apsolutno neophodno za njeno spiritualno sazrevanje. To nije u kontradikciji sa empatijom, već je delovanje na osnovu empatije povezano sa višim razumevanjem. Tako napuštanje, prividna strogost, ćutljivosti i tajanstvenosti nisu obavezno znak negativnosti, jer su to nekada jedini načini za postizanje pozitivnih ciljeva. To ne treba pomešati sa racionalizacijama koje prave negativni vanzemaljci da bi opravdali svoju taktiku tortura, koje predstavljaju sadističke mere koje služe negativnim ciljevima.

- Oboje mogu uključiti nordijske vanzemaljce koji rade sa Grejsima. Iako su Grejsi organski automati, proizvedeni od strane negativnihe vanzemaljskih frakcija za obavljanje abdukcija, nekima od njih se može promeniti svrha od strane nižih ambi-terestrijalaca da bi asistirali u kontaktima sa ljudima. Postojanje Grejsa po sebi ne dokazuje dobronamernost ili zloćudnost vanzemaljske frakcije, iako se čini da ih negativne frakcije češće koriste.

- Oboje mogu imati zasenjujuće oblike i biti fizički atraktivni. Nebitno koliko blještav, zlatan, kristalni i prividno božanski izgled ima vanzemaljski brod, nebitno koliko je otmena, moćna i anđeoska pojava njegovih stanovnika, ovi kvaliteti nisu dokaz za pozitivnu orijentaciju. Negativne snage u potpunosti poznaju naše religijske anticipacije, naučna očekivanja i psihološke slabosti i pokušaću da se zamaskiraju u njih. Bolje je da razmislimo o kontekstu i vremenu njihovog pojavljivanja, ishodima njihovih reči i dela i našeg intuitivnog čitanja njihove namere.

Karakteristike svojstvene negativnim vanzemalcima/varalicama

- Nezavisno od toga šta kažu, njihovu pravu nameru odaje konačni rezultat njihovih akcija. Teže ka tome da sebe pozicioniraju kao autoritet i uspostave kontrolu, koristeći pri tome što indirektnije i što efikasnije moguće načine. Na primer, oni mogu imitirati pozitivne vanzemaljce i reći da moramo napredovati u skladu sa svojom slobodnom voljom, da oni nisu tu da bi nas spasli. I dok to podseća na poštovanje slobodne volje, odvijaću se lukavo guranje u legalizovanu tiraniju kroz iluziju demokratije. To se može ostvariti prikrivenom manipulacijom javnog mišljenja putem dezinformacija i dobro postavljenih lidera u mišljenju, tako da dobrovoljni izbori koje napravimo budu u skladu sa njihovom agendom. Tako ne igra veliku ulogu kakvu tehnologiju, učenje i vođstvo oni nude; ako je konačni rezultat da imamo manje pronicljivosti, slobode i spiritualne moći, dok oni imaju više kontrole i uticaja, tada to ukazuje na negativnu orijentaciju. Nema potrebe da čekamo kako bismo videli konačne rezultate da bismo došli do ove konstatacije; na osnovu pravca kojim se kreću stvari u vezi sa njihovim dolaskom, to će rano biti evidentno.

- Tražiće teške žrtve, odricanje slobode, gubitak suvereniteta u zamenu za sigurnost i preživljavanje. Oni to čine svesnim ignorisanjem i potiskivanjem zdravijih alternativa koje nam omogućavaju da postignemo opstanak i preživimo, ne odricanjem od našeg suvereniteta, već njegovim korišćenjem putem povećane svesnosti, pažnjom, samopouzdanjem, networking-om, odgovornošću i spiritualnim balansom.

- Ljudi koji su prvi i najglasniji u njihovom promovisanju pokazuju time i najsnažniji indikator da su dezinformativni vektori.
- Mogu ohrabrivati fanatizam, sledbeništvo, obožavanje i raskošne ceremonije, kako bi manipulirali masom da ih podržava. Oni to čine ciljajući na emocije, političku korektnost, pogrešne pretpostavke, željno mišljenje, očajanje, radikalni idealizam i druge iracionalne slabosti.
- Oni ili poriču postojanje negativnih vanzemaljaca ili priznaju njihovo postojanje, ukazujući na neku raspoloživu vanzemaljsku frakciju, koja je suviše mala da bi pokrila sve vrste vanzemaljskih aktivnosti, poznatih iskusnim istraživačima. Njihov opis negativnih vanzemaljaca može odudarati od realnosti i biti suviše pojednostavljena i u skladu sa popularnim pogrešnim interpretacijama uz ignorisanje mogućnosti za postojanje negativnih prevaranata.
- Ukoliko spadaju u kategoriju Reptila i Mantida, gotovo je sigurno da je reč o negativnoj frakciji ili savezu. To je zbog toga što svaka od ovih grupa ima mračnu reputaciju u vezi sa abdukcijama, a pojava obe grupe koje rade zajedno redukuje čak i buduću mogućnost za pozitivnu orijentaciju.
- Pokušaće da se pojave prvi, jer su intervencionisti i brižljivo su postavili binu za svoje pojavljivanje. Budući da se njihova predstava može sudariti sa istinom, koju bi prenele neke istinski pozitivne vanzemaljske grupe, koje stignu pre njih, morali bi da se pojave pre nego što te grupe uspeju da uspostave atmosferu pronicljive svesnosti. Kada jednom prigrabe kontrolu, biće potrebno da dodatno kultivišu i programiraju čovečanstvo, kako bi pozitivne grupe, koje stignu kasnije, da bi ukazale na prevaru, bile viđene kao napadači na kolektivni ego, možda kao sebični tradicionalisti koji pokušavaju da spreče čovečanstvo da ostvari tehnološki napredak zahvaljujući savezu sa drugim vanzemaljskim frakcijama.
- Mogu prikazati svoju moć i tehnologiju da bi zasenili, ubedili i zaplašili. Mogu se poslužiti tom demonstracijom, da bi prikazali sebe moćnijima nego što jesu, osporavati i dekonstruisati ljudske postojeće paradigme, da bi ih zamenili sopstvenima, uzeti više kredita, nego što zaslužuju (na primer izjavljujući da su jedini kreatori ljudske vrste) i nudeći mamac tehnoloških poklona kao podsticaj za našu saradnju. Ovo se u našoj istoriji dogodilo više puta između istraživača željnih moći i domorodaca pod kulturnim šokom.
- Njihova interakcija sa čovečanstvom nalikuje ponašanju kulta. Istu taktiku, koju preduzimaju kultovi da bi depersonalizovali i programirali nove regrute, mogu i verovatno i hoće primeniti i negativni vanzemaljci na globalnoj skali. To uključuje predstavljanje vođe kao božanskog (vanzemaljaca kao naših kreatora); slamanje starog identiteta (zatamnivanje ljudskog pogleda na realnost i dekonstrukcija starih paradigmi); predstavljanje starih delova nas samih kao zlih i zastarelih (žrtvovanje korumpiranih ljudskih struktura moći); 10. bombardovanje ljubavlju (izjavljujući da su ovde da bi nam pomogli i da bi nas vodili, da su naša voljena braća); ispovesti (unižavanje ljudskosti); fanatizam (kao dodatak uz proces napretka i obnove); izolacija od prijatelja i porodice (karantin i separacija „progresivnih ljudi“ i „elitne hibridne grupe“ od nižih slojeva društva).

- Ukoliko zastupaju spiritualnost, koju bi trebalo da prihvatimo, ona će biti takva da rezultira pacifikacijom, sugestibilnošću, depersonalizacijom, pokornošću i manjim stupnjem pronicljivosti. To može nositi prizvuk egzistencijalizma, budizma, deizma, panteizma i drugih ne-ličnih filozofija koje mogu poslužiti vanzemaljskoj agendi, održavajući privid razumnosti i pobožnosti. Konačno, spiritualnost koju nude može biti u vidu spiritualnog materijalizma, koji nas odvaja od više spiritualne inteligencije, nešto što logički opravdava njihovu vlast u vidu modernizovane verzije Divine Right by Kings, koja nas održava lojalnim njihovom kursu i priprema da postanemo sličniji njima.

Karakteristike svojstvene pozitivnim vanzemaljcima

- Kada intuitivno oseti njihovu vibraciju ili vidovito skenira kvalitet njihove svesti, čovek registruje blagotvornost, iskrenost, inteligenciju, razboritost/trezvenost/uravnoteženost, staloznost, misaonost, sposobnost predviđanja, smotrenost i predostrožnost.
- Oni pripisuju/pridaju veliku važnost vrednostima učenja, znanja, pronicljivosti, mudrosti, razumevanja i sličnim svojstvima svesnosti, ne samo imenujući te vrednosti, već demonstrirajući ih kroz aktivnost i ishode putem prenošenja proverljivih, praktičnih i dalekovidnih informacija, koje osnažuju pojedinca koji ih prima i shvata.
- Oni se obraćaju razumu, iskustvu, intuiciji i unutrašnjem znanju, koje dolazi od više spiritualne inteligencije. Uzdržavaju se od apelovanja na ego, slepi emocionalizam, željno razmišljanje, pogrešne pretpostavke i druge udice. Oni se, dakle, obraćaju zrelijim aspektima bića umesto nižim i ignorantnijim. Na primer, nikada neće izigravati autoritet dodajući svojim rečima fantastične titule ili nerazumljiv tehnički žargon u nameri da impresioniraju.
- Oni ljudima prilaze savesno i demonstriraju duboko poštovanje za njihovu slobodnu volju, nezavistan razvoj i samostalno otkrivanje. Time minimiziraju svoj profil i umanjuju svoj identitet da bi izbegli odgovor u vidu divljenja koji bi ih pretvorio u objekte opsesije i preokupacije i skrenuo pažnju sa više svrhe interakcije.
- Njihova namera je da pomognu samostalno donošenje odluka, zasnovanih na informacijama, radije umesto da nas nagovaraju na donošenje određenih odluka. Što smo bolje informisani to bolje. Zbog toga oni neće uskratiti određene informacije, da bi nam pomogli da donesemo mudrije odluke. To se odnosi i na informacije o negativnim silama i njihovim metodama obmane.
- Brižljivo nastoje da izbegnu kreiranje zavisnosti. Umesto da nas nose na svojim leđima ili vode kao ovce, usmereni su ka tome da sami postanemo samo-dovoljni i pronicljivi, da izvučemo svoju punu meru iz sopstvenih izazova. Najbolje deluju kao katalizatori, moderatori i pomoćnici u tom procesu, ali nikada kao njegov surogat.
- Pridaju veću vrednost našoj spiritualnoj slobodi i evoluciji, nego tehnološkom razvoju. Jedino u slučaju kada ovo drugo indirektno može da podrži prvo, biće date tehnološke

informacije. U drugom slučaju oni će uskratiti tehnologiju, dok etički i intelektualno ne budemo napredovali dovoljno, da bismo je razumeli i koristili odgovorno. Verovatnije je da će delovati kao tehnološki katalizator u umu ljudskih izumitelja, ne odajući sebe, tako da ona pusti koren i razvije se na prirodan način unutar ljudske zajednice, umesto da bude traumatično nametnuta spolja.

- U svojoj interakciji sa ljudima nalikuju altruističkoj, ezoteričnoj školi misterija. Diskretni su, mudro biraju svoje učenike, pomažu njihovom napredovanju kroz stepene inicijacije, pomažu da se oni razviju u sposobnija i potpunija ljudska bića uz nameru da očuvaju slobodnu volju ljudi i posluže kao katalizator za njihovu evoluciju.
- Oni su nesebični (selfless) ne u vidu nedostatka individualnosti, već u vidu brige za spiritualno blagostanje drugih, putem posvećenosti balansu i harmoniji čitavog sistema, a ne samo sebi. Oni nikada ne manipulišu niti krađu od drugih da bi zadovoljili sopstvene potrebe. Ukoliko njihovo razumevanje situacije zahteva požrtvovanje ili ako su posvećeni duhovnoj misiji koja zahteva požrtvovanje, oni će to učiniti hrabro i časno.
- Podržavaju prevazilaženje ignorantnih, anti-spiritualnih, animalističkih, egoističkih i sebičnih impulsa, ne kritikujući ih, već ukazujući na viši put. Oni su posvećeni spiritualnoj perfekciji pojedinca.
- U prikazivanju sebe svetu nije verovatno da će oni biti prvi. Naša civilizacija je nepripremljena za kontakt i oni bi bili odgovorni za traumatičan rezultat. Pozitivni vanzemaljci bi bili opterećeni reakcijama iracionalnog straha, ireacionalnog obožavanja i morali bi da poduče čovečanstvo o prirodi vanzemaljskog života, sve to dok održavaju mir i izvode tranziciju čovečanstva u svet posle obelodanjenja. Logistički ovo bi bilo suviše teško. Bolje da puste da se varalice pojave prvi i upotrebe svoje resurse za tranziciju čovečanstva. Onda, pošto usledi opozicija čovečanstva, ali pre nego što negativne sile preuzmu kontrolu, oni mogu istupiti i dati ključne informacije da bi preokrenuli situaciju. Posle kušanja kiselog voća procene i učenja nekih važnih lekcija, čovečanstvo će prihvatiti i razumeti ono što oni nude. Samo tada će dubok i prolongiran kontakt sa pozitivnim silama biti moguć.

Neizvesna moguća budućnost

Šta možemo učiniti? Kako se pripremiti? To zavisi od toga šta će se dogoditi. Tako mnogo faktora konvergira da kreira nelinearnu haotičnu situaciju, da čak i najfantastičniji ishodi, koji su se smatrali nemogućim, mogu postati mogući i čak verovatni. Da pogledamo još neke buduće scenarije, navodeći pojedinačne komponente koje se mogu pomešati i povezati da kreiraju različite scenarije.

- Političke debate, ideološki rat i pokreti – To pretpostavlja da će svet ostati potpuno stabilan i civilan, sva infrastruktura netaknuta, život relativno normalan. U vezi sa obelodanjenjem/kontaktom će započeti komplikovan proces filozofske, naučne, političke i religiozne debate o odluci u vezi sa budućnosti ljudsko-vanzemaljskih odnosa. To će se preobratiti u ideološku bitku između duboko polarizovanih linija. Konflikt će se većinom voditi verbalnim/ pisanim/ političkim načinima i znanje/informacije/svesnost će se suprotstaviti

dezinformacijama i ignorantnosti. Internet će igrati važnu ulogu u toj debati, pored televizije i radija.

- Policijska blokada, globalna vlada, totalitarizam – Svet se već kreće u pravcu autoritarizma. Ukoliko se to nastavi i dostigne vrhunac, tada će uz dezinformacije i ignorantnost operisati i drugi izazov unutar politički opresivne klime, gde će disidenti moći da budu žigosani kao potencijalni teroristi ili neprijatelji, privremeno zatvarani ili bi im bili uskraćeni životni resursi.

- Prolazni period haosa koji iziskuje opstanak – prirodne katastrofe, pravi ili režirani teroristički napadi i nuklearno/elektronsko oružje može oštetiti infrastrukturu i teško narušiti moderni način života. Hrana, voda i distribucija energije, transport i komunikacije će biti narušeni. Na primer, ekstremna solarna aktivnost može dovesti do kolapsa moderne civilizacije, uništavajući elektroniku uz efekte slične EMP-napadu (elektro-magnetni puls, prim. prev.) i rezultatima sličnim onome što se dogodilo u New Orleansu nakon uragana Katrina, s tim što će ovo biti daleko šire. Odgovor bi bio kombinacija ljudi koji se okupljaju da bi pomogli jedni drugima; drugi će u anarhiji nasrtati jedni na druge a oštre mera će biti poduzimane od strane vlasti da bi se održao red, distribuirale namirnice a izazivače nemira izolovalo u koncentracione logore.

- Podela preživelih u grupu unutar sistema i grupu van sistema – socijalni kaos nikada ne traje dugo, čak i posle mračnih vremena sledi uspostavljanje poretka. Pitanje je kakva vrsta reda, pod čijom vlašću i po koju cenu. Ukoliko moderan način života bude razoren tokom nekoliko meseci ili godina a vlada i vojska opstanu, onda će obnovljeni poredak verovatno biti autoritativan, mada ograničen usled geografskog dometa zbog logističkih ograničenja. To znači da će postojati izolovana ostrva pod autoritativnom vlašću, gde će poredak biti obnovljen pod autoritativnim režimom, pri čemu će preživeli praviti velike ustupke da bi živeli unutar tih teritorija. Ostatak preživelog stanovništva bio bi odsečen od sistema i prinuđen da se stara sam o sebi, formirajući pri tome možda paralelnu kulturu uz tu tehnokratsku. Naučna fantastika je mnogo puta opisala tu mogućnost.

- Post-apokaliptički tribalizam pod vanzemaljskim bogovima – Ovo pretpostavlja da moderna civilizacija potpuno propadne i da ne preostanu ljudske vlasti. Čovečanstvo bi se podelilo u plemena i ukoliko bi se vanzemaljci umešali, to bi stvorilo uslove slične onima u davna vremena, kada su određene vanzemaljske frakcije upravljale pojedinačnim plemenima.

- Dimenzionalno pomeranje i rascep realnosti u odvojene vremenske linije oblasti egzistencije – Prethodne mogućnosti pretpostavljaju pojedinačnu koncenzualnu realnost. Ukoliko usledi odvajanje vremenskih linija, različiti ljudi će biti dospeti u odvojene verovatne budućnosti u zavisnosti od njihovog individualnog spiritualnog profila. To se može razviti u dimenzionalno pomeranje, pri čemu će neki pojedinci diplomirati na nivo koji će deliti sa nižim ambi-terestrijalcima. To bi bilo odvajanje od naše sadašnje vremenske linije, koja će se nastaviti bez njih i biti izložena nekim od apokaliptičnih scenarija koji su gore predstavljeni.

- Dezorijentacija posle dimenzionalnog pomeranja i izbor strane – direktni kontakt sa nižim ambi-terestrijalcima je neizbežan za delove čovečanstva koji su pomereni u njihovo prirodno okruženje. Usledila bi konfuzija tokom borbe različitih ambi-terestrijalnih frakcija za pokornost pridošlica.

- Dolazak vanzemaljskog pojačanja za fizičko osvajanje – Uvek postoji mogućnost da negativni vanzemaljci pribegnu sili, ukoliko njihovi planovi za mirno preuzimanje propadnu ili dođe do zastoja. Činjenica da je mirna metoda osvajanja efektivnija i manje mučna ne znači da je plan o fizičkom nametanju i uništenju isključen. Budući da bi fizičko osvajanje zahtevalo velike bataljone, za koje nije bilo potrebe da borave u blizini Zemlje, takvi bataljoni bi bili dovedeni iz daleka.

- Potpuni rat, bitke NLO-a, aktivirani „spavači“ – Ukoliko neko pređe liniju i naruši balans sila putem korišćenja sile, bilo usled straha ili očaja, onda će svi krenuti. Postoji obrazac unutar fenomena abdukcija i MILAB-a o ljudima koji su trenirani da koriste egzotično oružje, pilotiraju letelicama i razviju nadprirodne moći u ratnim situacijama između ljudi i vanzemaljaca ili između suprotstavljenih vanzemaljskih frakcija; dovoljno ih je aktivirati i pozvati da obave te funkcije. Postoji potencijal za ljudsko-vanzemaljski i vanzemaljsko-vanzemaljski rat.

Rešenja

Stvari se mogu razvijati na mnogo različitih načina u zavisnosti od toga koje će se od gore navedenih komponenti ispoljiti u kom redosledu. To otežava pronalaženje adekvatnog rešenja, jer treba uzeti u razmatranje mnogo mogućnosti.

Odlučio sam da potpuno izostavim idealistična rešenja, bazirana na institucionalnim inicijativama, socijalnim pokretima i političkom aktivizmu, jer se one javljaju i razvijaju same od sebe. Umesto toga fokusiraću se na individualna rešenja, koja su važna nezavisno od scenarija i koja se mogu poduzeti odmah. To znači spiritualnu pripremu i informativnu pripremu.

Informativna priprema

- Budite svesni i birajte u skladu sa time – Podrška data pogrešnom lideru, potpisivanje pogrešne peticije, preporučivanje pogrešnog izvora ili priključivanje pogrešnom pokretu može biti izbegnuto, ukoliko imate dovoljno svesnosti da znate šta je to što u stvari podržavate. Teze, navedene u ovom članku, vam mogu pomoći da izbegnete neke žaljenja vredne izbore, kao što je naivno preporučivanje flagrantnih dezinformacija ili promocija vanzemaljskih grupa, koje pokazuju sve znake negativnih varalica. Možda drugi ljudi ne znaju više, ali vi znate. Što svesniji postanete, to će mudrije biti vaše odluke i to će pre vaše reči, misli i akcije obeležiti i osnažiti pozitivne budućnosti.

- Balansiranje jednostranih diskusija i ispravljanje naivnih pogleda na svet – Možete se naći u ličnoj konverzaciji, mejl-korespondenciji ili forumskoj diskusiji tokom kojih će se javiti tema o vanzemalcima ili neka slična. Ukoliko su teze jasno iskrivljene, zasnovane na pogrešnim pretpostavkama ili promovišu dezinformacije, onda vam dopada dužnost (pod pretpostavkom da posedujete znanje), da dodate malo balansa, nudeći drugačije ideje za razmišljanje ili upućujući na izvore, kakav je ovaj članak, i dodajući svoj komentar uz taj izvor. Cilj nije nasilno ubediti druge, jer to bi bilo propovedanje, već im pružiti mogućnost da načine izbore, zasnovane na boljoj informisanosti, razmatrajući neke nove ideje. Ukoliko to tvrdoglavo

ignorišu i odbace racionalizujući i vi nađete da se ništa više ne može učiniti, bićete mirni, znajući da ste učinili svoj deo. U suprotnom slučaju krivica će pritiskati vašu savest što niste govorili kada ste mogli.

- Sakupljajte, arhivirajte i delite važne informacije – Imajući veliki broj knjiga, videa, linkova i drugog materijala pod rukom će vam omogućiti da brzo podstaknete druge na napredak, pružajući im prave informacije. Takođe, internet može prestati da funkcioniše, tako da bi bilo dobro arhivirati materijal pre nego što postane nedostupan.

- Proširite i usavršite svoje komunikacijske sposobnosti – Ukoliko je neophodno, posvetite pažnju brušenju svojih veština govora i pisanja. Možda ćete biti u situaciji da saopštite svoje znanje i informacije i bila bi šteta ako proces bude ometen usled komunikacijskih deficita.

Spiritualna priprema

- Očuvajte empatiju i razumevanje – Ako ništa drugo, kultivisanje empatije i razumevanja će vas sačuvati od zapadanja u arogantnost, cinizam i depresiju koja može pratiti spoznaju negativnih aspekata naše egzistencije. Neprijatna istina ne treba da bude ignorisana, već shvaćena u okviru veće spiritualne slike. To se može uvežbavati tokom svakodnevnih situacija koje bi u suprotnom izazvale gorke, osvetničke, neprijateljske i prezrive misli.

- Ostanite pribrani u teškim vremenima – panika, frustracija, bes i strah su primeri gubitka samo-kontrole a to znači privremeni gubitak racionalnosti, slobodne volje i balansa. To znači reagovati mehanički umesto da se reaguje svesno i odgovorno. Umesto da bude slepo guran tim impulsima, čovek mora postati samo-svestan i voljno koncentrisan na zadatak u svojim rukama. Najveći izazov će biti ostati u dodiru sa svojom intuicijom i razumom, kada razorne situacije pokušaju da vas uzdrmaju. Mi se periodično suočavamo sa ovakvim testovima i oni predstavljaju dobru praksu da biste videli koliko mirni možete ostati pod pritiskom. Što više uspete da održite staloženost tokom takvih situacija, to ćete bolje biti pripremljeni u predstojećim vremenima.

- Koristite nameru da biste uobličili verovatnoću kada je neophodno – vaše misli, emocije i namera daju oblik verovatnoći vaših iskustava. To se može proveriti putem eksperimenta. Možete povećati verovatnoću za uspeh, pomoć i zaštitu putem iskrene molbe ili namere i na sličan način možete redukovati verovatnoće za neuspeh, napad i nesreću, tako što ste u miru svesni njihove mogućnosti i pripremate se da se sa njima suočite kada se pojave. Usavršavajući svesni uticaj na svoj sopstveni deo realnosti pruža veći manevarski prostor, proširujući vaše sposobnosti izvan jednostavne fizičke kauzalnosti.

- Ostanite u sinhronicističkoj struji – Život se kreće određenom maticom koja je upravljena ka optimalnoj verovatnoj budućnosti. Kada ste sinhronizovani sa ovom strujom, sve dolazi na svoje mesto, odvija se glatko i vi se osećate energizovano i entuzijastično. Rezultat ostajanja u struji su napredak, balans i porast svesti. Kada ste van struje, ne uspevaju ili dolazi do zastoja, a vi imate osećaj praznine ili osećaj da ste na pogrešnom putu. Ostajanje u struji je kombinacija ispravnog stava, ispravnih izbora i ispravnih akcija. Putem posmatranja čovek može da odredi unutrašnje i spoljne uslove neophodne da bi ostao u struji.

- Razvoj psihičkih sposobnosti – Ako se razvijaju sigurno i koriste mudro, psihičke sposobnosti kao što je prekognicija, viđenje aure, rad sa eteričnom energijom radi lečenja dalje proširuju manevarski prostor. To će biti opširnije obrađeno u narednom članku. Najosnovnija psihička veština koja se može razviti je svakako intuicija. Intuicija se može razvijati uočavanjem unutrašnjih impresija koje najavljuju određene spoljne događaje. Test za istinsku intuiciju je da li se dosledno pokazuje tačnom. Ukoliko je bila pogrešna, to nije bila prava intuicija. Posle dovoljnog broja pokušaja i promašaja, moći će da se razabere prava intuicija od pogrešnih signala kao što je željno razmišljanje.

Fizička priprema je takođe neophodna, ali nema potrebe da ovu temu posebno obrađujem, jer je materijal o preživljavanju lako naći. Moja jedina sugestija bi bila napraviti zalihe trajnih namirnica, ne držati gotovinu u banci, vežbati da biste povećali svoju snagu i izdržljivost i osnažiti svoj imunološki sistem putem dijeta bez žitarica, mlečnih proizvoda i slatkiša. Iz svog iskustva ipak mogu reći da je spiritualna priprema mnogo važnija i moćnija budući da menja verovatnoće i deluje na širok spektar scenarija, dok se fizička priprema odnosi samo na neke od scenarija, koji su navedeni.

Zaključak

Igra je usmerena protiv intuicije, zdravog razuma i uverljivih dokaza putem arsenala dezinformacija, programiranja uma, lidera sa odgajanim mišljenjima i drugih metoda masovne manipulacije o kojima je bilo reči u prethodnim delovima. Uz moć rasuđivanja intuicija je naša najprirodnija i trenutna linija odbrane od vanzemaljske prevare. Početak više spiritualne inteligencije predstavlja direktno prepoznavanje istine i zbog toga ono izmiče promišljenim mudrolijama, emocionalnoj manipulaciji i selektivnim dokazima, koji se obraćaju samo intelektu i emocionalizmu.

Postojeći standardi pozitivnosti su već ugravirani u naše duše i ispoljavaju se u svakom trenutku spiritualne svesnosti i znanja. Moramo se setiti da ih istinski pratimo kada se okrenemo unutra i tu prepoznamo rezonantne ciljeve i vrednosti. Oni su zakopani ispod svih onih lažnih ciljeva i vrednosti ugraviranih u nas putem socijalnog i biološkog programiranja. To je dubina do koje moramo prodreti, ako treba da budemo spremni za otvoreni kontakt sa vanzemaljskim životom.

Bilješke:

1. O višoj spiritualnoj inteligenciji, posebno u kontekstu vanzemaljske agende prevare se opširno/intenzivno/ znatno govori u delu works Marshall Vian Summers.

2. Ovo se odnosi na „šesto-denzitetski socijalno-memorijski kompleks“ pomenut u Ra materijalu, Kasopejskim transkriptima, kao I “Unseen Ones” koji se pominju u „Allies of Humanity“, INSPEC- bića koje pominje Robert Monroe u „Far Journeys“ i “Seth Two”, koga je kanalisala Jane Roberts.

3. Viši pozitivni ambi-terestrijalci bi se preveli kao "Peto/šesto-denzitetski OPD" entiteti. Oni su često opisani kao članovi određenih saveta koji nadziru važne razvoje u nižim oblastima postojanja. To uključuje i posedovanje moći da se uspostavi karantin oko Zemlje. Vidi diskusiju o Ra materijalu na Council of Saturn i Kasiopejske transkripte, u kojima se pominje Svaet Zindar/Zendar u sesijama 941022 and 940723.

4. Dobar primer za srednje ambi-terestrijalce su napredni humanoidi, sa kojima je kontaktirao Orfeo Angelucci, opisani u knjizi „The Secret of the Saucers“. Oni su izjavili da su preživeli posle davne planetarne kataklizme koja je rezultirala pojasom asteroida.

5. Mogući primeri za niže ambi-terestrijalce uključuju originalne Plejadance u kontaktu sa Bili Majerom tokom njegovih ranih godina, nordijsku ženu na koju, kao na "savetnika" ukazuje član i kontaktirani fore na forumu Open Minds i navodne Nordijce u kontaktu sa kontaktiranom Miriam Delicado.

6. Koncept harmoničnog network-a spiritualno nezavisnih pozitivnih bića je najbolje objašnjen u Kasiopejskim transkriptima. Kasiopejci naglašavaju važnost rada u network-u, koji prirodno nastupa na četvrtom denzitetu usled toga da se pojedinci dele na nivoe uz uzajamnu kompatibilnost na osnovu vibracije duše i svesne orijentacije i da je zbog toga networking koncept četvrto-denzitetskog pozitivnog plana. Ovaj koncept es ena našem planu ispoljava u različitim stepenima, pri čemu je Templar Knights ekstremni primer spiritualnog bratstva, posvećenog zajedničkom zadatku; ako pročitate Ešebahovog "Persifala" i uporedite sa drugim istraživanjima o Svetom Gralu i Ark of the Covenant, veza postaje još očiglednija.

7. Allies of Humanity su verovatno treće-denzitetska ili četvrto-denzitetska OPD bića, ali oni takođe govore o misterioznim višim vodičima/ učiteljima koje nazivaju "Unseen Ones" („Nevidljivi“, prim. prev.) i kojima se obraćaju za specijalne savete i instrukcije. Oni su verovatno peto-denzitetska ili šesto-denzitetska OPD bića kao viši ambi-terestrijalci i ultraterestrijalci. Pozitivna tajna društva (škole misterija) preuzimaju obrazac „kako gore, tako dole“, deleći svoj network (mrežu) na niže neofite/inicijante i više učitelje/inicirane. To je prirodno i logično. Kasiopejci su izjavili da su u kontaktu sa 4D OPD bićima koji komuniciraju sa njima, uključujući i nordijske stanovnike planete između Marsa i Jupitera koja više ne postoji. Uporedi ovo sa „The Secret of the Saucers“ Orfeao Angelucci. Za dalja poređenja vidi post post #932 na forumu Open Minds, tema: My Experiences (Grey, Pleiadeans and Oddities).

8. Alternativno objašnjenje je da će se, budući da je 4. denzitet prema Ra materijalu plan „ljubavi i razumevanja“ (uključujući i ekstremnu ljubav prema sebi kod 4D OPS), i u blizini 4D OPS bića osetiti suštinska „ljubav“ ovog plana postojanja i pogrešno projektovati na negativni entitet, misleći da je on pozitivan. To je teza Michael Topper-a. Više sam sklon mišljenju da je umesto izloženosti uticaju polja 4D, koje prema mom iskustvu nema uvek pozitivnu vibraciju i samim tim je protivno ovoj teoriji, indukcija pozitivnosti psihički ili psihotronički efekat, generisan od strane vanzemaljaca da prikrije njihove istinske vibracije. Ponovo, nalazim korelaciju u postovima člana foruma Open Minds, „fore“, gde on iz svog iskustva govori da vanzemaljci mogu da indukuju takva osećanja u osobi na komandu.

9. Vidi Orfeo Angelucci-jevu knjigu „The Secret of the Saucers“ radi spiritualno-alhemijske prirode više ambi-terestrijalne tehnologije. Alhemija i tajna arhitektura odslikavaju više realitete, prva kroz uključeni proces i elemente, druga kroz raspored uključenih elemenata. Ne postoji razlog zašto više pozitivni ambiterrestrials ne bi nastavili princip „kako gore, tako dole“ i harmonizovali vidljive sa nevidljivim elementima svoje tehnologije. Najzad, oni su verovatno začetnici alhemije, svete arhitekture i hermetizma.

10. Pogledaj Youtube video Mind Control Made Easy: Or How to Become a Cult Leader.

(Daljnji prijevod u toku...)

